

KO VLADA SVETOM

Naslov izdanja: Ko vlada svetom
Autor: Miroljub Petrović
Recenzent: Zdravko Vučinić
Izdavač: CPS, www.creation6days.com
Prvo izdanje: 2008.
Tehničko uređenje: CPS
Dizajn korice: Vladimir Jajin
Štampa: Lion
Tiraž: 1000
Distribucija: 063/836-0661, 065/836-0661

Ko vlada svetom

MIROLJUB PETROVIĆ

MIŠOLOVKA

Mišolovka je jedan od simbola prevare. U početku, ona se koristila za hvatanje miševa, ali njen princip rada se tokom istorije najviše primenjivao za “hvatanje ljudi”.

Princip rada mišolovke je jednostavan. Ona izgleda kao da nudi nešto veoma primamljivo, a u stvari je klopka. Žrtva koja se uhvati u mišolovku najčešće određeno vreme pati, da bi na kraju usledila smrt. U retkim slučajevima žrtva uspe da se iščupa iz mišolovke i sačuva život.

Mišolovka ne nastaje sama od sebe - nju neko pravi. Onaj ko je pravi pretpostavlja određene stvari:

- 1) da će žrtva doći na mesto na kome se nalazi mišolovka.
- 2) da će žrtva biti oduševljena “ponudom” mišolovke.
- 3) da žrtva nije sposobna da prepozna prevaru mišolovke, ili je sposobna da prepozna, ali je

toliko oduševljena ponudom da sama sebe uverava da neće biti uhvaćena (ili da posledice hvatanja “nisu tako strašne”).

4) da žrtva neće moći da se oslobodi mišolovke i da će sa žrtvom moći da radi šta želi.

Prvobitno, mišolovke su pravljene od strane ljudi za hvatanje štetočina. Vremenom su se uloge promenile, tako da su štetočine počele da prave mišolovke za hvatanje ljudi. U stvari, štetočine su počele da glume ljude i da prave mišolovke, a ljudi su postali štetočine i počeli da se hvataju u mišolovke.

Kada govorimo o ljudima, važno je istaći da oni nikada ne bi bili uhvaćeni u mišolovku da su ostali ljudi. Pošto su dopustili sebi da postanu štetočine oni zadovoljavaju sve gore navedene pretpostavke koje očekuje konstruktor mišolovke:

- 1) oni dolaze na mesto na koje ne bi trebalo da idu (na mesto gde se nalazi mišolovka),
- 2) bivaju oduševljeni prevarom koja im se nudi,
- 3) ne vide (ili neće da vide) posledice prihvatanja ponude mišolovke,
- 4) ne vide (ili neće da vide) izlaz iz teške situacije u koju su dospeli.

Pre nego što vidimo ko su kreatori savremenih mišolovki za ljude, potrebno je da objasnimo kako se čovek pretvara u štetočinu, odnosno kako postaje podložan da postane žrtva mišolovke.

Od čoveka do štetočine

Čovek se od životinja razlikuje po tome što ima razum. Uz pomoć razuma, čovek je u stanju da prepoznaje šta je dobro, a šta zlo. Sa druge strane, životinje su ograničene instinktima i sa njima je moguće manipulirati. Istraživanja pokazuju da upražnjavanjem štetnih navika čovek može da degradira na nivo ispod nivoa životinje.¹ U procesu degradacije, čovek se sve više oslanja na osećanja, a sve manje na razum. Da navedemo nekoliko primera.

Kada ima potrebu da jede, razuman čovek bi trebao da razmisli da li hrana koju želi da konzumira zadovoljava dva uslova - da bude zdrava i ukusna. Čovek bez razuma ne razmišlja mnogo da li je hrana koju jede zdrava, već ga jedino zanima da li je ukusna, po principu “što ukusnije - to bolje”. Ali i ovde istraživanja jasno pokazuju da je ukus nešto što se formira uzastopnim ponavljanjem,² tako da čovek može da se navikne na svakakve vrste ukusa (određene ljudske populacije izjavljuju da “uživaju”

u jedenju mesa zmija, guštera, mačaka, žaba i dr).

Još jedan primer gubitka razuma jeste savremeni način sklapanja brakova. Osobe bez razuma ne razmišljaju da li je osoba suprotnog pola sa kojom žele da ožene zdrava, moralna, vredna - jednom rečju karakterna, već da li može da zadovolji neke njihove sebične prohteve. Zbog takvog pristupa, veliki procenat savremenih brakova se raspada. I ovde imamo slučaj da se ljudi ne oslanjaju na razum, nego na varljiva nerazumna osećanja.

Mogli bismo navesti još mnogo drugih primera gde se ljudi ne oslanjaju na razum, jer su ga očigledno izgubili. Posledica toga je da oni nanose štetu ne samo sebi, nego i svima na koje mogu da utiču. Takođe, kao bića bez razuma, oni lako postaju žrtve raznih mišolovki kojih je prepun ovaj svet.

Važno je naglasiti da je čovek odgovoran što postaje žrtva raznih mišolovki ovoga sveta. Čovek je odgovoran ako ne čuva svoj razum. On treba da brine o sebi i da se osposobljava da bude biće sa razumom, da bi mogao normalno da funkcioniše u ovom svetu i da bi mogao da doživi sreću u životu. Dakle, odgovornost je jedna od najvažnijih osobina razumnog čoveka.

ODGOVORNOST

Čovek funkcioniše na tri nivoa - individualnom, porodičnom i državnom. Kvalitet života zavisi od toga kako će osoba organizovati svoj život na sva tri nivoa. Za kvalitetan život nije dovoljno dobro funkcionisati samo na jednom ili dva nivoa, već je potrebno organizovati kvalitetan život na sva tri nivoa.

Na individualnom nivou čovek je odgovoran da brine o svom fizičkom i duhovnom zdravlju. Istraživanja pokazuju da su vodeći uzroci bolesti i smrti u razvijenom svetu nezdrava ishrana, neadekvatna fizička aktivnost, pušenje i alkohol.¹

Dakle, razuman čovek bi trebao da pazi šta konzumira.

Takođe, fizička aktivnost u prirodnom ambijentu je najzdravija aktivnost za čoveka - rad u bašti, vrtu i polju je aktivnost koju su ljudi najviše upražnjavali u ne tako davnoj prošlosti, kada su mnoge savremene bolesti bile skoro nepoznate.

Konzumiranje narkotika, kako onih navodno zabranjenih (marihuana, heroin, kokain i dr), tako i onih legalizovanih (duvan, alkohol, kofein), je nešto što bi razuman čovek trebao potpuno da izbacila iz upotrebe.

Duhovno zdravlje čoveka je još važnije od fizičkog. Zato bi razuman čovek trebao da pazi “šta gleda” i “sa kim se druži”. Zakon ljudskog uma je da se pretvara u ono što mu je pred očima, i zato je veoma važno da se čovek sklanja od svih situacija u kojima bi mogao da bude “duhovno zaražen”.

Gledanje televizijskih programa sa scenama nasilja i pornografije, kao i posmatranje savremenih gladijatorskih borbi, jesu neki od načina kako čovek može duhovno da oboli. Istraživanja pokazuju da je broj kriminalnih dela direktno povezan sa gledanjem televizije,² a izjave mnogih počinioca najtežih krivičnih dela jasno ukazuju da su oni samo imitirali ono što su videli na televiziji ili od svojih “prijatelja”.³ Zato je i društvo u kome se čovek kreće veoma važno za njegovo duhovno zdravlje.

Postoje i drugi načini kako čovek može da unapredi ili degradira svoje fizičko i duhovno zdravlje, a čitaoc o tome može više da se informiše u literaturi koja se preporučuje na kraju knjige.

Sledeće što je važno da se istakne jeste da je jedna od osnovnih čovekovih potreba - potreba da bude deo zajednice. Najveća muka i najteža patnja koja čoveka može da zadesi jeste da ostane sam. Čovek koji nema nijednog prijatelja je najveći siromah - kako duhovni tako i materijalni. Materijalno bogatstvo ne vredi mnogo kada nema sa kim da se podeli (nerazumni ljudi lako pronalaze način kako da potroše novac i da se upropaste). Čovek koji nema za koga da živi uviđa da mu život gubi svaki smisao.

Ali, da bi bio deo neke zajednice, čovek mora da ima određene karakterne osobine. Pijanice i kriminalci, u skladu sa svojim karakterom, lako pronalaze društvo slično sebi. Razumni ljudi, sa druge strane, trebali bi da se što više individualno i karakterno razvijaju da bi bili u stanju da budu deo što bolje zajednice.

Osnovna ljudska zajednica jeste porodica. Porodica je izvor najveće sreće i blagostanja, i osnovni temelj materijalne sigurnosti. Osoba stvara porodicu tako što ulazi u brak sa osobom suprotnog pola koja mu je po karakteru veoma bliska, i sa kojom učestvuje u stvaranju najvećeg ovozemaljskog blaga - dobrih ljudi. Toplina porodičnog doma je najjača privlačna sila koja može postojati među ljudima, i razum-

ni ljudi će znati da neguju i unapređuju tu toplinu tako da nijednom članu porodice neće pasti na pamet da se odvoji od porodice.

Pošto je svet u kome živimo prepun klopki, prevara i mišolovki, koje prave nemilosrdni i beskrupulozni ljudi, najveću odgovornost za formiranje i očuvanje porodice imaju muškarci. Oni su ti koji bi trebali da obezbede fizičku, materijalnu i svaku drugu sigurnost porodici. Toplinu porodice žena može najbolje da održava, a izgradnja dečjih karaktera je takođe nešto što samo ona može savršeno da uradi. Zato su muž i žena neraskidivi deo jednog tela, u okviru kojeg žena obavlja suptilniji i uzvišeniji deo posla, a muškarac obezbeđuje sve što je potrebno za razvoj porodice i snosi svu odgovornost za njeno pravilno funkcionisanje.

Zdrava i jaka porodica predstavlja ujedno i jednu vrstu “privatnog preduzeća” koje vodi otac zajedno sa sinovima. Obaveza i odgovornost muškaraca u ovom preduzeću je da brinu o svim članovima porodice, a naročito o najstarijima, koji zauzimaju počasno mesto i imaju najveće privilegije u porodici.

I kao što zdravu porodicu formiraju ozbiljni i odgovorni pojedinci, tako i zdravu državu formiraju ozbiljne i odgovorne porodice. Treba zapaziti da je potreban određen broj odgovor-

nih pojedinaca da bi postojala zdrava država, odnosno potrebno je više odgovornih porodica koje su u stanju da formiraju zdravu državu. U državama u kojima su legalizovani razni oblici nemorala, veoma je teško sačuvati porodicu i pojedince. Zato bi oni koji vode porodice trebali naročito da se trude da čuvaju državu i zakone koji podstiču stvaranje dobrih ljudi, a da sankcionišu sve oblike nemorala koji uništavaju čoveka kao pojedinca, i razbijaju porodicu.

Da naglasimo, najveću odgovornost u ovom svetu bi trebalo da nose muškarci, jer je svet u kome živimo prepun krvoločnih zveri u ljudskom obličju, a jedino je muška čvrsta ruka u stanju da se izbori sa tim zverima i da omogućiti ambijent u kojem će žena i deca stvoriti oazu najlepših duhovnih plodova.

Dakle, odgovornost je direktno povezana sa razumom. Postoji način pomoću koga se ljudima može oduzeti odgovornost i razum - a to je manipulacija.

MANIPULACIJA

Nekada su narodi vodili ratove tako što bi golom silom preotimali jedni drugima ono što su smatrali da je vredno. Vremenom je koncept ratovanja promenjen, i samo se u izuzetnim slučajevima primenjuje gola sila. Savremeni oblik ratovanja zove se “manipulacija”, a cilj mu je isti kao i u slučaju drugih oblika ratovanja - porobiti ili ubiti čoveka i oduzeti mu ono što poseduje.

Važno je istaći da je čoveka moguće ubiti na dva načina. Jedan od načina je pucanjem iz vatrenog oružja, vešanjem, odrublivanjem glave i slično, a mnogo gori način ubijanja čoveka je oduzimanjem dostojanstva. U ovom drugom slučaju, čovek se pretvara u bezlično biće koje gubi emocije, ne osaća uvredu ili poniženje, i postaje potpuno nepouzdan.

Najpoznatiji primer duhovnog umiranja jesu narkomani koji su za jednu dozu narkotika spremni da učine sve što se od njih zatraži. Oni su spremni da podnesu najveća poniženja, sa-

mo da bi došli do potrebne doze narkotika, a takođe su spremni i da bez razmišljanja ubiju bilo kog čoveka ako je to jedini put kojim se stiže do onoga što im je preko potrebno.

Istraživanja pokazuju da su narkomani veoma nepostojani kao prijatelji,¹ jer je njihova potreba za narkotikom tako velika da će sigurno pogaziti svako obećanje ili dogovor, i izneveriti najvećeg prijatelja i dobrotvora, ako je to u funkciji zadovoljenja narkomanske potrebe.

Savremeni ratni stratezi su zato promenili ne samo svoje ratničke uniforme, već i metode ratovanja. Zašto voditi ratove, ako je mirnim putem moguće od ljudi napraviti robove i oduzeti im ono što imaju? A to se postiže manipulacijom.

Jedna od najpoznatijih izreka onih koji sprovode manipulaciju jeste: “Dajte da mi vaspitavamo vaše dete do njegove sedme godine, a vi posle sa njim radite šta hoćete.”

Eksperti manipulacije su uvideli da je vaspitanje dece najvažnija aktivnost u ovom svetu - ono što umnogome oblikuje sudbinu pojedinaca, porodica i država. Zato je njihova aktivnost prvenstveno usmerena na decu, jer je dečji karakter najpodložniji uticajima.

Ali, kako doći do dece kada su ona vezana za roditelje - za one koji su ih rodili i uputili im prve osmehe i nežnost? Metod je vrlo jednostavan - primeniti ono što se primenjuje sa životinjama. Pogledajmo kako se to radi sa savremenim govedima.

Veterinar prođe sa velikim spricom i oplodi nekoliko stotina krava. Tele koje krava oteli, odmah se odvaja od krave. Majka ne sme ni da ga pogleda, niti da ga oliže. Ako krava poliče svoje tele, celi njen mlečni sistem se menja u pravcu dojenja teleta. Međutim, to se ne događa ako radnici odmah odvoje tele od majke. Materinski instinkt se onda ne pokreće, a endokrini sistem tako radi da proizvodi veliku količinu mleka - ne više 10 litara, nego 40 litara. Tele dobija veštačko "mleko" kao zamenu za majčino mleko, koje se veštački proizvodi i veoma je nezdravo, ali je veoma bogato proteinima. Tele onda ne raste 2 godine, nego 8-12 meseci i onda bude zaklano.²

U ovom procesu na svakom koraku se odstupilo od prirodnih zakona, a profit, i samo profit, je jedina ideja vodilja. Posledice su nesagledive, i ovo je jedan od načina širenja teške bolesti - bolesti ludih krava.

Princip manipulisanja sa govedima, danas se primenjuje na ljude, s tim da se sa ljudima pos-

tupa mnogo suptilnije. Njima se oduzimaju deca, a da oni to i ne primećuju. Kako?

U ne tako davna vremena ljudi su bili učeni da je čovek najveća vrednost i da su duhovno najbogatiji oni ljudi koji imaju najviše prijatelja, a da su materijalno najbogatiji oni koji imaju jaku porodicu, jer u tom slučaju od nikoga finansijski ne zavise, a najveće privilegije imaju oni koji su najstariji. Tada je porodica bila izvor najveće sreće i ekonomskog blagostanja. Raditi za drugoga je bilo sramota, i na to su bili osuđivani samo robovi - oni koji nisu bili u stanju da brinu o sebi ili koji su zbog dugova morali da rade za onoga kome su dugovali. Sloboda i dostojanstvo su bili nešto što je bilo preče od života, jer su ljudi dobro znali da život bez slobode i dostojanstva ustvari nije život, nego nešto nedostojno čoveka.

Pod slobodom se podrazumevala ekonomska samostalnost porodice. Osnovna grana ekonomije je bila vezana za proizvodnju hrane, a porodice su na svojoj zemlji mogle da proizvedu sve što im je bilo potrebno za izobilan život. Pošto je u prirodnim uslovima moguće proizvesti mnogo više od onoga što je potrebno za kvalitetan život, višak proizvoda je prodavan. Svaka porodica je imala svoj izvor hrane, vode, ogreva i odeće, a znanja o životu u prirodnom

ambijentu su se prenosila iz generacije u generaciju. Deca su u prvih nekoliko godina života najviše vremena provodila sa majkom, a kasnije su sinovi od očeva, a ćerke od majki, učili da rade. Sva deca zajedno su od roditelja učila o najvažnijem aspektu čovekovog bića - dostojanstvu.

Pod dostojanstvom se podrazumevala sposobnost da se preuzme odgovornost za sopstveni život i život porodice. Sramota je bilo da neko nije u stanju da brine o sebi i da nema svoju porodicu (to se ne odnosi na malu decu i stare ljude koji su bili privilegovani). Raditi u porodici svoga oca bilo je kao studiranje na najboljem svetskom fakultetu, jer je to značilo da će student uskoro postati vlasnik i direktor svog privatnog preduzeća - svoje porodice. Međutim, situacija je vremenom počela da se menja.

Kratki istorijat manipulacije

Porodice i narodi koji nisu dovoljno ulagali u ljude i koji su sebi dopustili da moralno degradiraju, postajali su slabi, nesložni i podložni da budu okupirani od gorih i okrutnijih naroda. Okupator je nametao porez sa kojim su trebali da se izdržavaju oni koji su sprovodili okupaciju - svako selo i grad imali su svoje starešine koje je postavljao novi okupatorski vladar.

Pripadnici potlačenog naroda imali su mogućnost da prihvate okupaciju i da stanu na stranu okupatora. Svoje prihvatanje novog vladara morali su da dokažu time što su svojim postupcima pokazivali da su "gori od okupatora" - da su spremni revnije da brane interese novog vladara, nego njegovi najbliži saradnici.

U početku su pripadnici potlačenog naroda sa gnušanjem gledali na one koji bi se ponižavali i prelazili na stranu okupatora, nazivajući ih pogrdnim imenima ("izdajnici", "prodane duše" itd). Međutim, kako je okupacija duže trajala, sve veći broj pripadnika potlačenog naroda je prelazio na stranu okupatora. Zašto?

Izdajnici su sebe predstavljali kao one koji navodno dobro žive, koji su dobro plaćeni, i kojima sve u životu dobri ide. Oni su nosili skupoćena odela - uniforme koje su dobijali od novog vladara - što je predstavljalo znak raspoznavanja. Takođe, bili su posebno fizički zaštićeni, tako da je svaki napad na njih bio naročito rigorozno kažnjavan, dok je potlačeni narod mogao da bude neograničeno gažen i tlačen.

Izdajnici su bili ljudi bez dostojanstva - oni koji su bili spremni da oduzmu celu imovinu svojoj porodici, ili da ubiju svog brata, oca ili nekog najbližeg, da bi se dodvorili novom vladaru i

zadržali “stečene privilegije”. Kao ljudi bez dostojanstva, oni su ulazili u zajednice sa ženama koje su prihvatale isti koncept, i kao žene bez dostojanstva bile spremne da urade sve da bi došle do određenih “privilegija”. Privilegije su obično predstavljale novac, privremenu fizičku zaštitu garantovanu od strane novog vladara, kao i pohvale i odlikovanja od strane vladara i pretpostavljenih u okupatorskoj hijerarhiji.

Oni koji su radili za novog vladara direktno su zavisili od njega, i u slučaju da on propadne, gledali su da se što pre okrenu novom vladaru i dokažu svoju lojalnost. Naravno, takvi vladari su želeli da što duže vladaju i da svoju vlast prenesu na svoju decu, tako da su sve činili da produže svoju vladavinu. Zbog toga su organizovali škole u kojima su svu decu učili da je raditi za vladara i prihvatanje njegovih principa vladavine najvažnija stvar u životu. U tim školama deca se nisu učila da nešto praktično rade, da osnivaju svoje porodice i da preuzimaju odgovornost za svoj život, već su se učila da je vladar bog na zemlji, i da se njemu treba pokoravati, njemu služiti i za njega raditi. Sve što je bilo vezano za porodicu i dostojanstvo bilo je ismejavano, a oni koji su bili najistaknutiji u nemoralu bili su naročito nagrađivani i veličani.

Kasnije su počela da se organizuju takmičenja u tome ko će biti najnemoralniji i najdestruktivniji. I dok je u početku glavna zabava novog vladara i njegovih saradnika bila borba krvoločnih životinja u posebnim arenama, sada su u te borbe bili uključeni ljudi koji su se takmičili ko će kome slomiti glavu ili biti uspešniji u nekoj gladijatorskoj veštini. Najbolji gladijatori su bili posebno nagrađivani i veličani, tako da su mladi naraštaji sledili njihov primer.

Devojke i žene su se takmičile u prostituciji, a širom zemlje su organizovana takmičenja za “najlepšu devojku” na kojima su oskudno obučene devojke šetale u prisustvu velikog broja ljudi. Pobeđivale su one koje su bile “moralno podobne”, odnosno one koje su bile spremne da pruže “određene usluge” organizatorima takvih takmičenja, da bi na kraju postajale deo harema vladara i njegovih najbližih saradnika.

Da bi se postigao što veći uspeh u gladijatorskim borbama i drugim “takmičenjima”, učesnici su koristili razna stimulativna sredstva - uglavnom droge - i tako dodatno narušavali svoje zdravlje radi trenutnog “uspeha”.

Ukoliko se zdrave porodice ne bi održale u ovakvoj poplavi okupatorske nemoralnosti, i ukoliko bi roditelji propustili da ljubavnim vezama vežu svoju decu za porodicu, okupacija

bi toliko ojačala da bi novi vladar uspostavio “obavezan sistem obrazovanja” u državi u kojem bi sva deca bila učena novom sistemu vrednosti. U tom slučaju, sva odgovornost za decu je prelazila na državu, a novi zakoni bi potpuno uništili porodicu, tako da bi sav narod radio za vladara. Država bi “brinula” o vaspitanju i zdravlju ljudi. Sinovi ne bi imali obavezu da brinu o svojim roditeljima kad ostare, jer bi država uvela sistem penzija.

Razvojem nauke bili bi uvedeni novi i moćniji oblici manipulacije, gde bi se preko medija (koje kontroliše vladar) agresivno promovisali svi oblici nemorala i samouništenja, čijim bi prihvatanjem ljudi postajali nesposobni da sami o sebi brinu, nego bi u svemu zavisili od vladara. Takođe, putem obavezne vakcinacije mogle bi da se šire razne bolesti među ljudima, da se vrši kontrola populacije ili da se ljudi onesposobljavaju da budu nezavisni od novog vladara.

Svaki oblik razmišljanja ili ponašanja koji bi bio suprotan novoj okupatorskoj filozofiji bio bi najpre izrugivan, a ukoliko bi neki pojedinci bili uporni u nameri da se ne pokore novom sistemu vrednosti i time predstavljali “opasnost za razvoj društva” (jer bi i druge ljude mogli da razgovore na nešto slično), takvi bi na kraju bili

likvidirani, a zvanično objašnjenje bi bilo da su “poginuli u saobraćajnoj nesreći” ili su “iznenađeno umrli od neke bolesti”.

Najbolja manipulacija je kada se ljudi uvere da je okupacija dobra i da svako može “slobodno da odlučuje”. Ukoliko je novi okupatorski sistem vrednosti duboko prihvaćen u društvu, vladar organizuje “slobodne izbore” na kojima narod “odlučuje” ko će “brinuti o narodu i državi”. Vladar organizuje formiranje političkih partija, koje se međusobno takmiče ko će na lepši način prikazati okupaciju i tako se dodvoriti okupatoru za novac i podršku u medijima (koji su odavno pod kontrolom vladara).

Naivan, i već duboko degradirani narod, potpuno hipnotisan delovanjem medija i destruktivnog sistema obrazovanja, izlazi kao “ovce na klanje” na “slobodne izbore” i svojim glasom i zvanično overava okupaciju (jer se na izborima unapred zna ko će da pobeđi - a to su oni koji su najbliži okupatoru).

Vladar države, svoj najpre nametnuti, a sada oberučke prihvaćeni koncept od strane naroda, agresivno reklamira i kod drugih okolnih naroda, tako da i drugi narodi koji ne obraćaju pažnju na dostojanstvo i snagu porodice, prihvataju lažni sistem vrednosti koji nameće okupator, i dobrovoljno pristaju da budu okupi-

rani. Na taj način sebe dovode u stanje da “drugi brinu o njima”, što smatraju vrhuncem slobode i komfora.

Dakle, vladar za koga su glasali obezbeđuje im hranu, stan, obrazovanje, odeću, zdravstvenu zaštitu, nekakvu platu i zabavu - upravo sve ono što se obezbeđuje u zatvoru.

Krajnji rezultat je velika maloletnička delikvencija, visoka stopa narkomanije, veliki broj silovanih i seksualno zlostavljanih devojaka i žena, prepune bolnice, otvaranje velikog broja apoteka, veliki porast broja depresivnih osoba i samoubistava, zanemarivanje starih i nemoćnih ljudi koji život provode u najtežoj bedi i samoći sa svojom “penzijom koju su zaradili”.

U konceptu manipulacije čovek je potpuni rob i ništa ne poseduje. Sve njegove finansije su pod kontrolom banke, i bez njih bi lako mogao da ostane ako bi se pobunio protiv uspostavljenog sistema. Pošto banke kontroliše vladar, one mogu da štampaju novca koliko žele ili da elektronskim načinom plaćanja kupe bilo kog čoveka jer svi su prošli kroz sistem obrazovanja u kojem su prihvatili novac kao vrhovnu vrednost u životu.

Čovek nije vlasnik svoje imovine, već je samo koristi, a za to plaća porez vladaru. Ukoliko ne

plati porez, sve mu može biti oduzeto. Čovek nije vlasnik ni svoje dece, jer ukoliko pokuša da ih pridobije za porodicu, to se može okarakterisati kao “zlostavljanje”, i deca mu mogu biti oduzeta.

Ono što vidimo u savremenom svetu jeste da živimo na planeti koja se voljom čoveka pretvorila u jedan veliki zatvor. Manipulacija koja je dovela do toga, a koja je opisana u ovom poglavlju, predstavlja niži oblik manipulacije. Postoji i viši oblik manipulacije.

VIŠI OBLIK MANIPULACIJE

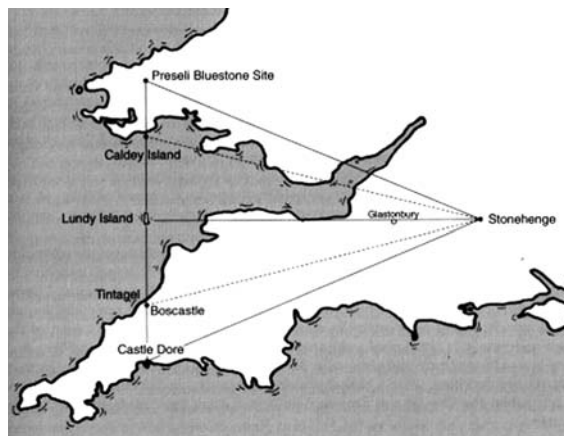
Kada se pogleda kroz istoriju, skoro svi vladari su pored sebe imali savetnike koji su tvrdili da su upućeni u natprirodne stvari.¹ Najčešće su to bili vračari, druidi, magovi i druge osobe za koje se smatralo da su upućeni u posebna znanja i veštine, u koje ne može svako da proknje. Da li je moguće da su svi ti vladari bili u zabludi? Da li natprirodni fenomeni zaista postoje?

Arheološka istraživanja širom sveta pokazuju da ono što je zajedničko za svaki stari grad jeste da je imao hram neke religije ili kulta, i da su ljudi obožavali različita božanstva.²

Jedan od takvih lokaliteta je Stounhendž u Velikoj Britaniji. Na tom mestu, religiozne vođe, zvani “druidi”, obavljali su rituale i obrede u čast svojih bogova. Oni su tvrdili da njihovi bogovi imaju velike moći i da su velike kamene blokove, od kojih je napravljen Stounhendž, preneli njihovi bogovi. Kada se pogledaju ti veliki blokovi, od kojih su neki teški i preko 40

tona, i kada se vidi da je najbliža lokacija sa koje su mogli biti doneti udaljena oko 320 kilometara,³ teško je reći da su ljudi u to vreme mogli da ih prenose.

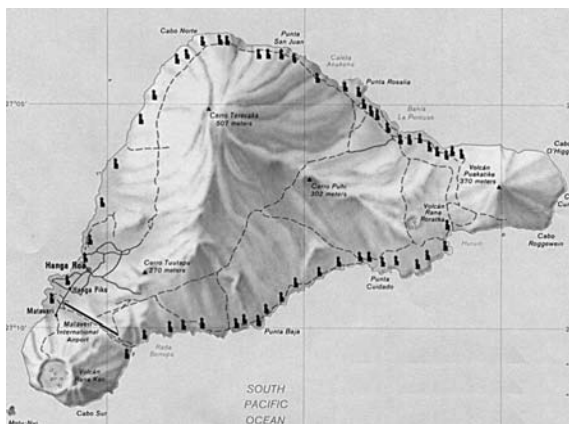
Još jedan od brojnih neobičnih lokaliteta jeste Uskršnje Ostrvo, koje je u obliku trougla, a duž čije cele dužine se nalazi skoro 900 velikih ka-

Slika 1. Veliko kamenje Stounhendža (slika gore) i najbliži mogući lokaliteti sa kojih je ono moglo biti doneseno (slika dole).

menih statua, od kojih su neki visoki preko 20 metara i teški preko 250 tona. Izgrađeni su od stene izvađene iz unutrašnjosti obližnjeg vulkana,⁴ a njihov nastanak lokalni stanovnici takođe pripisuju svojim bogovima.

Slika 2. Velike statue na Uskršnjem Ostrvu (slika gore) i karta ostrva sa označenim mestima statua na obodu ostrva (slika dole).

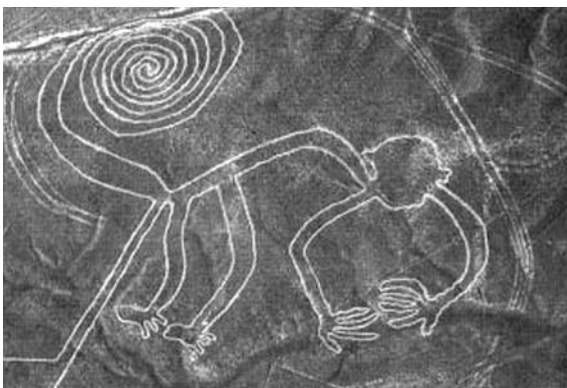
Postoje i mnogi drugi neobični fenomeni. Jedan od njih je onaj u državi Peru, gde se na zemlji, na ogromnoj površini od preko 500 kvadratnih kilometara, nalaze neobični, preko 2.000 godina stari crteži neverovatno velikih dimenzija - preko 800 pravih linija, preko 300 neobičnih figura i preko 60 crteža biljaka i životinja, od kojih su neki veličine preko 270 metara - kao da ih je neko sa neba crtao po zemlji.⁵ Opet, lokalni stanovnici ih pripisuju delovanju svojih bogova.

Slika 3. Poznate “Naska” linije i figure u Peruu fasciniraju hiljade turista i zbunjuju naučnike.

Slika 4. Neke od Naska linija i figura u Peru.

Činjenica je čovek ovako nešto nije mogao sam da napravi.

Istorija beleži da su ljudi, koji su sebe nazivali magovima, vračarima i drugim sličnim imenima bili su u stanju da fasciniraju prisutne raznim neobičnim “veštinama”: mogli su da hodaju preko užarenog ugljevlja, a da se ne opeku,

mogli su da izazovu pojavu velike vatre prilikom svojih rituala, da uvedu svoje sledbenike u stanje kolektivnog transa i hipnoze, da lebde u vazduhu i pokreću predmete pogledom, da ljudima kažu sve o njihovoj prošlosti, i da čine mnoge druge neobične stvari zbog kojih su smatrani velikim ljudima, a nekada i bogovima.

Ono što je uvek bilo zajedničko za skoro sve vrste ovakvih rituala jeste prinošenje ljudskih žrtava i seksualne orgije. Sve se to radilo u čast “bogova”, za koje su vračari i magovi tvrdili da im treba služiti na takav način jer to bogovi od njih traže. Potvrđeno je da su astečki Indijanci u centralnom Meksiku žrtvovali i do 20.000 ljudi godišnje bez ikakve griže savesti.⁶

Ljudske žrtve, često puta deca mlađa od šest meseci, bile su prinošene da bi se “bogovi umilostivili” i da bi učinili da porodica ili država napreduje. Nekada su vladari pred ratove žrtvovali svoje sinove i tako tražili pomoć od svojih bogova za pobedu u bitci, a nekada su porodice, prilikom zidanja kuće, svoju malu decu žrtvovala i zakopavale u temelj kuća da bi na taj način “umilostivili bogove” da pomognu da kuća i porodica napreduje.⁷

Takođe, seksualne orgije su bile upražnjavane ne samo među odraslim ljudima, nego i sa decom i životinjama. Majke su imale seksualne

odnose sa svojim sinovima, a očevi sa svojim ćerkama; homoseksualnost je smatrana naročito “ugodnom pred bogovima”, jer su tako tvrdili lokalni vračevi i magovi.⁸ Ovakvi rituali žrtvovanja i orgijanja nisu bili samo lokalnog karaktera, već su bili prisutni u čitavom narodu, među skoro svim državama starog sveta.

Da li su svi ovi ljudi bili nenormalni kada su ovo radili?

Očigledno je da su oni bili podsticani od strane lokalnih vračeva koji su ih svojim neverovatnim sposobnostima fascinirali i podsticali na tako nešto.

Istorija beleži da je ovakva praksa bila nemilosrdno prekinuta od strane jednog naroda na Bliskom Istoku. Oko 1500. godine pre nove ere, potomci Avrama došli su na teritoriju tadašnje Hananske zemlje i doslovno istrebili narode koji su tu živeli i razorili njihove hramove u kojima su prinošene ljudske žrtve i vršene najstrašnije perverzije.⁹

Formirana je država Izrael, a narod je nazvan “Jevreji” (ili Izrailjci). Njihov vođa bio je Mojsije koji je uspostavio zakone koji su afirmisali ideju jednog Boga (monoteizam) i visokih moralnih principa čiji je cilj bio stvaranje jake porodice i države, u kojoj bi čovek bio najveća

vrednost. Uvedena je smrtna kazna za prinošenje ljudskih žrtava, zločine ubistva, homoseksualizam, vanbračne seksualne odnose, seksualne odnose sa životinjama i druge slične aktivnosti, a vaspitanje mladih naraštaja bilo je najvažniji zadatak svakog odraslog pojedinca.

Pod vaspitanjem se podrazumevalo osposobljavanje dece za rad i izdržavanje porodice, kao i učenje o moralnim vrednostima koje bi se naročito pokazivalo u brizi o starijim i nemoćnim osobama. Deca nisu mogla da stupaju u brak bez dozvole roditelja, a porodice onih koji su stupali u brak davale su garancije da će njihovi članovi poštovati bračne zakone.

Bila je otvorena mogućnost da bilo koji pripadnik nekog drugog naroda postane “Jevrejin” ukoliko prihvati zakone koje je Mojsije zapisao, a koji su vladali u državi Izrael. Sam termin “Jevrejin” smatran je kao duhovna kategorija koja označava “onoga koji je na strani Boga”. Oni koji nisu bili Jevreji smatrani su “neznabošcima”.

Istorija takođe beleži da je zauzimanje Hananske zemlje od strane Jevreja i formiranje države Izrael bilo praćeno neverovatnim događajima.¹⁰ Istoričari se i danas čude kako je moguće da su Jevreji, koji su bili robovi u Egiptu i bili tlačeni od strane mnogo jačeg naroda, uspeli da izađu

iz ropstva, pređu preko velike pustinje i osvoje Hanansku zemlju u kojoj su živeli brojniji i veći, ratnički nastrojeni narodi?

Ovaj deo ljudske istorije postao je jedan od najkontroverznijih, jer se za njega vezuju mnogi natprirodni događaji. Velike i neobične katastrofe koje su pogodile Egipat, razdvajanje velikog Crvenog mora za prelaz više od milion ljudi, proterivanje i uništenje krvoločnih i mnogobrojnih naroda Hanana po neverovatnom scenariju, jesu događaji koji kroz vekove zakuupljaju pažnju velikog broja ljudi.

Autentičnost ovih neobičnih događaja potvrđen je velikim brojem arheoloških, geoloških, istorijskih i drugih naučnih činjenica,¹¹ a posledica tih događaja na ljude bio je veliki preokret čovečanstva ka monoteizmu, tako da su za nekoliko vekova tri grane monoteizma - judaizam, hrišćanstvo i islam - postale najdominantniji životni koncepti među ljudima. Pet knjiga koje je napisao Mojsije, poznate kao "Tora", postale su životni kodeks monoteista, a prinošenje ljudskih žrtava, orgijanje i drugi slični rituali bili su potisnuti. Mojsijeve knjige, kao i knjige napisane nakon njega od strane duhovnih lidera Jevreja, spojene su u skup knjiga koji se zove Biblija.

Kada govorimo o višem obliku manipulacije važno je istaći da Mojsije u svojim knjigama govori šta je u pozadini velikih čuda koje su činili vračevi, magovi, druidi i druge duhovne vođe neznabožackih naroda. On govori o nevidljivom svetu - svetu duhovnih bića sa kojima čovek može da dođe u kontakt - svesno ili nesvesno.¹² Formula za dolazak u kontakt sa ovim duhovnim bićima je jednostavna: što je čovek nemoralniji i destruktivniji, to je veća mogućnost povezivanja sa ovim bićima (ova bića su ljudi nazivali "bogovima").

Na primer, oni koji su prinosili ljudske žrtve svojim bogovima, pili krv svojih žrtava, učestvovali u orgijama ili drugim sličnim aktivnostima, svedočili su o susretu sa neobičnim duhovnim bićima, veoma moćnim, koja su im davala neverovatnu snagu, moć i osećanja koja su vodila u trans. Oni su pozivali i druge ljude da učestvuju u tim ritualima, a posledica je bila masovna histerija i prihvatanje ovakvog oblika "bogoslužnja" u narodu.

Mojsije se u svojim knjigama ograđuje od toga da su ova saznanja o duhovnom svetu produkt njegovog znanja i otkića. On jasno iznosi tvrdnju da je ovaj svet stvoren, i da je Onaj koji je stvorio ovaj svet dao ljudima informacije o naj-

važnijim stvarima u ovom svetu, da bi se izbegla manipulacija.

Mojsije dalje tvrdi da su sva natprirodna dešavanja vezana za izlazak Izrailjaca iz Egipta i formiranje države Izrael, bila učinjena u funkciji spasenja čovečanstva, jer su način života i zakoni ove nove države trebali da budu videlo drugim narodima, koji će videti veliki napredak ove države.¹³

Ono što još treba istaći jeste da je prema tim zakonima bila predviđena najstroža kazna, dakle smrtna kazna, za one koji bi pokušali da stupe u kontakt sa “bogovima”, odnosno duhovnim bićima koje Mojsije naziva “demonima” ili “đavolima”, a koja od čoveka traže “poseban oblik bogoslužnja”.¹⁴ Na taj način je trebao da bude sprečen svaki pokušaj “višeg oblika manipulacije”. Kako se monoteizam širio, tako su ovi oblici manipulacije bili sve više potiskivani.

SKRIVENI

Iako su monstrozni oblici “bogoslužnja” bili potisnuti u mnogim narodima, uvek su postojali pojedinci i narodi koji su nastavljali ovu praksu. U hrišćanskom svetu su ove pojave bile skoro potpuno iskorenjene. Vladari, koji su bili pod velikim uticajem hrišćanske crkve, nemilosrdno su se obračunavali sa vračarima, astrolozima, vešticama, magovima i drugim okultistima (ime “okultista” potiče od latinske reči “occultus” koja znači “skriven”, i ukazuje na svet duhovnih bića skriven od čovekovih očiju).

Iz tog razloga, okultisti su prešli u ilegalu. Kako je hrišćanstvo slabilo i sve više bilo zahvaćeno materijalizmom, okultisti su postajali sve jači. Počeli su da osnivaju tajna društva i da se okupljaju na skrivenim mestima, da ne bi došli pod udar hrišćanske crkve. Generalno, postojale su tri grupe okultista:

1. Individualci - u ovu grupu spadaju vračari, astrolozi, veštice i drugi pojedinci koji nisu deo neke okultne organizacije, već individualno

“pružaju usluge” onima koji su zainteresovani. Uz pomoć duhovnih bića ili “bogova” oni mogu “klijentima” da daju neke informacije iz prošlosti, mogu da učine da neko ko je moralno slaba osoba bude opsednut ovim duhovnim bićima, da bude zaljubljen u nekoga, da oseti trenutno olakšanje u slučaju bolesti, da dobije na kocki, ili čak da poludi, i dr.

2. Brutalni okultisti - u ovu grupu spadaju osobe koje na skrivenim mestima prinose životinjske i ljudske žrtve, piju njihovu krv, organizuju orgije, a sve sa ciljem prizivanja “bogova”, odnosno duhovnih bića, koja ih opsedaju i daju im “neopisiv osećaj snage i moći”.

3. Tajna društva - u ovu grupu spadaju poslovni ljudi, dakle oni koji su zainteresovani da dođu do što većeg novca i što veće vlasti za što kraće vreme. U posebnim hramovima, koje nazivaju “lože”, pripadnici tajnih društava obavljaju rituale pomoću kojih ulaze u svet okultizma, a na višim nivoima direktno od duhovnih bića traže informacije za uspešno vođenje poslova. Rezultati su fascinantni. Na primer, advokati dobijaju informacije koje malo ljudi zna i uspevaju da dobiju skoro svaki sudski proces. Takođe, biznismeni dobijaju informacije koje ih čine superiornim u vođenju poslova, u odnosu na one koji nisu članovi tajnog društva.¹

Hrišćanska crkva je kao svog najvećeg neprijatelja doživljavala ovu poslednju grupu okultista, koji su se okupljali u tajnim društvima. Crkva ih je nazivala “satanistima”. Optuživala ih je da žele da preuzmu vlast i da uspostave najviše oblike manipulacije - zakone koji će dozvoliti sve oblike nemoralna, kao i da uspostave oblike “bogoslužnja” koje su upražnjavali drevni neznabožački narodi.

Termin “satanisti”, kojim je nazivala pripadnike tajnih društava, crkva je preuzela iz Biblije, u kojoj Mojsije i drugi autori ove knjige tvrde da je Tvorac stvorio ne samo ljude, nego i duhovna bića zvana “anđeli”. Jedna grupa anđela se pobunila protiv Tvorca, a vođa te pobune je anđeo koji je pre pobune nosio ime “Lucifer” (što u prevodu znači “Svetlonoša”), a nakon pobune ime mu je promenjeno u “Sotona” (što u prevodu znači “onaj koji uništava, obmanjuje, degradira, laže”). Anđeli koji su stali na njegovu stranu sada se zovu “demoni” ili “đavoli”, a nekada se i za samog Sotonu koristi ime “Đavo”.

Prava pozadina tajnih društava

Masoni, iluminati, rozenkrojceri, templari, jesu samo neka od imena za različite grupe tajnih društava. Vremenom su mnoga tajna društva

postala bliska i počela da rade zajedno, iako i danas određene grupe tajnih društava deluju nezavisno. Vremenom je tajno društvo pod nazivom “masonerija” ili “masoni” postalo najveće i najuticajnije tajno društvo.

Da bi se videlo koji su osnovni ciljevi masonerije, kao i ostalih tajnih društava, kao i kakva je to organizacija, dovoljno je pročitati nešto od mnogobrojne masonske literature. U nastavku ćemo citirati neke od najpoznatijih svetskih masona, uključujući i onog najpoznatijeg, Alberta Pajka, čija se bista nalazi ispred Vrhovnog saveta 33. stepena masonerije u Vašingtonu (najvišeg tela masonerije).

Masoni nam kažu šta je masonerija:

“Svaka masonska loža je hram religije, a njena učenja predstavljaju versko upustvo.”²

Ovde jasno vidimo da je masonerija jedna vrsta religije. Reč “religija” potiče od latinskih reči “re” (što znači “ponovo”) i “legare” (što znači “uspostaviti vezu”). U teološkom smislu reč “re-legare” ili “religija” znači “ponovno uspostavljanje veze sa Bogom”. Mojsije i drugi pisci Biblije govore o tome da se čovek odvojio od Boga i da je posledica toga stradanje i smrt čoveka. Zato je potrebno da se čovek “religira” ili “ponovno poveže” sa izvorom života, odnos-

no Bogom. Masoni nam jasno kažu da je masonerija jedan oblik religije, odnosno jedan oblik “povezivanja sa bogom”. Sa kakvim bogom se masoni povezuju, videćemo uskoro.

Iz masonske literature dalje saznajemo šta je zadatak svakog masona:

“Zadatak svakog masona je da otkrije tajnu masonerije... Tragaj i naći ćeš.”³

“U svakom stepenu masonerije, kandidat traži da dosegne Svetlost.”⁴

“Masonerija je marš i borba na putu prema Svetlosti.”⁵

Vidimo da je bog masonerije povezan sa svetlošću, a to se naročito može videti iz masonskih molitvi. Jedna od njih glasi:

“Smiluj nam se, ti predstavljaš Svetlost, upravljaj našim koracima i uputi nas na pravi put, o Gospode naš Bože... Smiluj nam se i svojom velikom Svetlošću odagnaj sile Tame!”⁶

Masoni svoju organizaciju povezuju sa drevnim neznabožackim religijama:

“Većina drevnih naroda imala je, uz zajedničko božanstvo, i još neko, lično, koje je stvaralo misterije, a kome su bili odani oni koji su se za obožavanje tog boga pripremali izvesnim obre-

dima, nazvanim inicijacije. Masonerija je identična sa drevnim misterijama.”⁷

Iz istorije znamo da su drevni neznabožački narodi upražnjavali prinošenje ljudskih i životinjskih žrtava kada su želeli da stupe u kontakt sa svojim bogovima. Nečija smrt je bila “ulaznica” za svet duhovnih bića koja su činila velike misterije i čuda, a oni koji su prinosili žrtve bili su “inicirani”, ili uvođeni, u svet čuda i misterija. O tome govore i masoni:

“Mrak je, isto kao i smrt, simbol inicijacije. Upravo zbog toga su se sve inicijacije, u drevna vremena, odvijale noću. Misterije su oduvek bile noćni obredi. Isti običaj preovlađuje i u masoneriji.”⁸

Videli smo da je bog masonerije povezan sa svetlošću. Masoni nam daju dodatne informacije o svom bogu:

“Sunce je drevni simbol životvorne i generativne moći Božanstva.”⁹

“Obožavanje Sunca postalo je osnov svih religija drevnog sveta.”¹⁰

“Sunce je hijeroglifski izvor Istine, jer je izvor Svetlosti.”¹¹

“Sunce, njegovo Svevideće oko, nalazi se u našim ložama.”¹²

Obožavanje sunca bila je uobičajena praksa drevnih neznabožačkih naroda. Ali, obožavanje sunca bilo je usmereno ka nečem drugom - obožavanju boga koji predstavlja svetlost:

“Sjajna zvezda predstavlja veliku Centralnu Svetlost, koju su kao Sunce, obožavali toliki narodi, pravog boga kome se svi masoni klanjaju.”¹³

Iako su obožavali sunce, različiti neznabožački narodi su svoje vrhovno božanstvo nazivali različitim imenima. Vrhovni bog koga su obožavali Egipćani zvao se Oziris. Masonska literatura to potvrđuje:

“Oziris je sam simbolizovan kao Sunce.”¹⁴

Oziris, kao i Val (ili Bal), koji je bio bog sunca u Vavilonu, jesu božanstva koja prihvataju i masoni. Sa druge strane, postoji Mojsijev Bog ili biblijski Bog, čije je jedno od imena “Adonaj”. Masoni nam kažu u kakvom su odnosu Bog Adonaj i bogovi Val i Oziris:

“Bog koji je dugo poznat kao Adonaj, je suparnik Vala i Ozirisa.”¹⁵

Konačno, pogledajmo ko je bog masonerije iz pera masonskih pisaca:

”Masonska ideja će uvek biti vezana za Vrhovno Biće - nazivamo ga Velikim Arhitektom

Univerzuma - jer Univerzum smatramo njegovim najznačajnijim hramom i savršenim delom arhitekture.”¹⁶

Veliki Arhitekta Univerzuma, bog masonerije koji nosi svetlost, najpoznatiji je pod drugim imenima, što i masoni potvrđuju:

“Lucifer, Svetlonoša! Čudno i tajanstveno ime za duha Tame!... Lucifer, Sin jutra! Da li on nosi Svetlost? Ne sumnjajte u to!”¹⁷

“Đavo, pali Lucifer ili Svetlonoša...”¹⁸

I još konkretnije: „Da, Lucifer je bog, a na nesreću i Adonaj je takođe Bog.. Istinska i čista filozofska religija je verovanje u Lucifera koji je jednak Adonaju... Ali Lucifer, bog svetlosti i bog dobrote se bori za čovečanstvo protiv Adonaja, Boga mraka i zla.”¹⁹

Dakle, bog masonerije je direktno suprotstavljen biblijskom Bogu.

Kao što su drevni vračari i magovi bili upućeni u veštine komunikacije sa “bogovima”, moćnim duhovnim bićima, tako je i zadatak masona da nauče istu veštinu:

“Kada mason nauči da je ključ ratnika odgovarajuća primena pokretača žive moći, naučio je tajnu svog Zanata. Uzavrela energija Lucifera nalazi se u njegovim rukama i pre nego što

uzmogne da kroči tamo ili napred, mora da dokaže svoju sposobnost da pravilno primenjuje tu energiju.”²⁰

Sigurno da kada bi se istina o tome ko je bog masonerije otkrila u javnosti, to bi veoma otežalo rad ovog tajnog društva i izazvalo gnev velikog broja ljudi. Zbog toga, prilikom ulaska u masoneriju kandidat prolazi kroz poseban ritual i polaže posebnu zakletu. Bivši masoni opisuju kako to izgleda:

“Kada sam bio uveden u masoneriju, bile su mi zavezane oči i imao sam kanap oko vrata... vodili su me napred, a tu napred, na istočnoj strani Lože, nalazi se gospodar kulta. Pred njim kleknete kao da je Bog.. na golim grudima osećao sam vrh oštrog mača... upozoren sam da ako bih otkrio bilo koju tajnu masonerije, treba da znam šta me čeka.”²¹

Novi član masonerije takođe dobija instrukcije:

“Ako vas supruga, dete ili prijatelj nešto pita o vašem posvećenju – na primer, da li ste skidali odeću, da li su vam povezivane oči, da li su vam stavljali konopac oko vrata i tome slično, morate prećutati... To spada u vaše dužnosti.”²²

Tada budući član izgovara sledeću zakletvu:

“... neka mi grkljan bude rasečen od uha do uha, neka mi jezik bude iščupan iz korena i za-

kopan na dnu mora, na udaljenosti 200 metara od obale, gde se plima i oseka smenjuju dvaput u 24 časa, ako ikada svojevolutno, svesno i bezakonno prekršim svoju zakletvu.”²³

Masonerija kroz istoriju

Masonska literatura potvrđuje biblijski izveštaj o postojanju Lucifera (Sotone) i demona još od najstarijih vremena:

“Osnivanje masonerije možemo pratiti od nastanka Sveta.”²⁴

Prema biblijskoj hronologiji, svet je stvoren pre oko 6000 godina. Masonsko računanje vremena je identično biblijskom, s tim da je povezano sa pobunom Lucifera (koje se desilo u vreme Stvaranja našeg sveta):

“Godina Svetlosti (Anno Lucis) je datum koji se koristio u prastarj masoneriji, a koji je dobijen dodavanjem 4000 godina Vulgarnoj eri. Na primer, 1911. godina je prema masonskom kalendaru: 1911 + 4000 = 5911 godina Svetlosti (Anno Lucis).”²⁵

Tokom cele svoje istorije, masoni su izjavljivali ono što je važno za nas u ovoj knjizi:

”Masoni su najmoćnija organizacija u zemlji.”²⁶

“Masonerija ustoličava kraljeve. Njena ruka oblikuje sudbine svetova.”²⁷

“Svet će nam doći na noge zbog svojih suverena (vladara) i pontifikata (religijskih vođa). Mi ćemo uspostaviti ravnotežu u svemiru i biti vladari nad vladarima sveta.”²⁸

Tajna društva i savremeni svet

Videli smo da nas sami masonski autori obaveštavaju o dvema važnim stvarima:

- 1) da je savremena masonerija identična drevnim paganskim religijama,
- 2) da ona teži da vlada celim svetom.

Ove dve stavke se jasno ispunjavaju u savremenom svetu. Kada je u pitanju ritual žrtvovanja ljudi, vodeći masoni kažu:

“Nije tačno kada se kaže da jedan čovek, ma kako mali bio, ne sme biti žrtvovan drugome... To ne samo da je prevara, već se ubraja u red najopasnijih prevara. Često jedan čovek i mnogi ljudi moraju, u uobičajenom smislu te reči, biti žrtvovani zbog interesa većine.”²⁹

U savremenom svetu vidimo da je religija masonerije, baš kao nekada religija drevnih paganskih naroda, postala dominantna. Deca se ponovo prinose “bogovima” na modernim oltari-

ma uz pomoć savremene tehnologije. Destruktivni televizijski programi i kompjuterske igrice, kao i destruktivna rok i hevi metal muzika, uništavaju umove dece širom sveta, koja kasnije imitiraju ono što su “naučila”.

Posledica je da tinejdžeri širom sveta igraju jednu novu i zastrašujuću igru - “satanizam”. Njihovi udžbenici su išarani satanskim simbolima, a njihova moda veliča ono što je demonsko. Prihvatanje i obožavanje nasilja, zla i smrti, dovodi do strašnih zločina, koji često obuhvataju samoubistvo i žrtvovanje ljudi. Navešćemo nekoliko primera.

Američki tinejdžer Džefri Damer, šokirao je i zgrozio svet svojim izopačenim zlodelim, kada je ubio 17 muškaraca, raskomadao ih, pio im krv, jeo meso, a zatim njihova tela uništavao kiselinom. Priznao je da je nadahnuće za svoja zlodela crpeo gledajući film “Isterivač Đavola”.³⁰

Američki tinejdžeri Džosef Bison i Edvard Benet prolivali su krv iz svojih vena i kasapili životinje u satanskim ritualima, a onda ubili svoju vršnjakinju Mišel Mor.³¹

Jedan drugi tinejdžer, Šon Seler, najmlađi osuđenik na smrt u američkoj državi Oklahoma,

brutalno je usmratio svoje roditelje jer su pokušali da spreče njegove satanske rituale.³²

17-ogodišnji Skot Voterhaus mučki je ubio devojčicu od 12 godina u groznom satanskom masakru.³³

Tinejdžer Pit Roland je osnovao satanski kult sa još trojicom momaka. Pošto su žrtvovali mačku, nasrnuli su na Stivena Njubrida, četvrtog člana grupe, koga su usmrtili palicama za bejzbol dok su pevali i veličali Sotonu.³⁴

Mladi Ričard Ramirez ili “noćni ubica”, osuđen je za 13 ubistava i 30 drugih prestupa. U toku samo jednog leta tukao je, davio, klaou, silovao, sodomisao, ubijao i sekao svoje žrtve u zanosu satanskog sadističkog ubijanja.³⁵

Mnogi od ovih mladih ljudi izjavili su da žrtvovanje ljudi u satanskim ritualima pruža “čarobnu zaštitu”. Žrtve su udarane čekićem, a neke žrtve su pretrpele strahovita kasapljenja, uključujući vađenje mozga, srca i drugih organa, koji su zatim kuvani u krvi.³⁶

Pored ovih oblika ubijanja i žrtvovanja ljudi, veoma je dominantan i onaj stari, drevni oblik žrtvovanja na oltarima paganskih “bogova”. Američki gradovi su izlepljeni plakatima nesetale dece, čiji broj dostiže neverovatne razmere. Prema zvaničnim informacijama američkog

Tabela 1. Broj nestale dece u SAD prema izveštaju FBI

Godina	Broj nestale dece
2005	662.196
2004	619.354
2003	621.058
2002	621.708
2001	640.810
2000	664.572
1999	670.276
1998	738.713
1997	781.435
1996	776.066
1995	791.687

Prema izveštaju FBI iz 2005. godine, 80% nestale dece su devojčice.

FBI-a, u periodu od 1995. do 2005. godine u Americi svake godine nestaje preko 600.000 dece (tabela 1).³⁷ Policija naročito upozorava roditelje pred svaki 31. oktobar, da pripaze na svoju decu, jer postoji povećana verovatnoća da im deca budu oteta.

Zašto pred 31. oktobar? Zato što 31. oktobra uveče, na tajnim mestima, obožavaoci Sotone slave veliki satanski praznik "Helovin" (Halloween) ili "Noć veštica", kada se prinose ljudske žrtve. (Najveća proslava ovog "praznika" održava se svake godine u Zapadnom Holivudu

Los Anđelesa, u bulevaru Santa Monika, gde se okuplja preko pola miliona homoseksualaca i lezbejki.)

Kako izgleda obred prinošenja ljudskih žrtava za vreme sotonskog praznika "Noć veštica", objašnjava Glen Hobs, koji je kao dete bio uveden u satanističko društvo u koje ga je uveo njegov deda, i koji je mnogo godina bio učesnik u tom društvu. On kaže:

"Moje učestvovanje u obožavanju Sotone bilo je od kada sam bio dete, tako da sam bio 'generacijski satanista'. To znači da je u tome učestvovala moja porodica i njihova porodica pre njih. Moja najranija sećanja na praznik 'Noć veštica' i neke stvari u kojima sam učestvovao, predstavljaju veoma mračno doba mog života. Nisam u tome uživao.

Postojala je jedna mala devojčica koja je sa mnom učestvovala u okultizmu. Zvala se Beki. Bila je drugačiji tip deteta od mene i bila je određena da bude žrtvovana, a ja sam bio određen da postanem sotonski prvosveštenik. Našli smo se u ritualu venčanja - ona i ja. To je bio brak sa Zveri. Tako smo ta mala devojčica i ja bili venčani, a odigralo se mnogo seksualnog zlostavljanja i mnogo je krvi bilo proliveno po nama u našem sjedinjavanju u taj brak.

Ritual koga se najjasnije sećam počeo je negde krajem septembra, gde smo bili, ta mala devojčica koju sam spomenuo - Beki, i ja. Zlostavljanje je bilo veoma prisutno. Odveli su nas u neku sobu, skinuli su sa nas odeću, i u naredne dve sedmice bili smo zatvoreni u jednoj kući gde su se odigravali mnogi rituali, i gde su mnoge životinje bile ubijene. Oni su dozvali Lucifera, da njegov duh dođe i da me zoposedne, kako bih postao blagosloven da zauzmem mesto sotonskog prvosveštenika, i to u određeno vreme.

Kada je nastupio praznik 'Noć veštica', mene i tu malu devojčicu su stavili u zadnji deo kombija i vozili nas, činilo mi se jako dugo, mada ne znam tačno koliko, jer su nas u jednom trenutku drogirali, a onda smo se zaustavili. Malu devojčicu su izveli napolje, a mene su ostavili u kombiju. Mogao sam da čujem veliko komešanje koje se odvijalo napolju, ljude koji su vrištali i vikali, kao i mrmljanje i stenjanje koje se moglo čuti. Izgledalo je kao da šušti neki kanal na kome nema slike. Znao sam, negde u svesti, da se odigrava neki ritual zato što sam te zvuke čuo mnogo puta ranije i bila mi je sasvim uobičajena scena da vidim kako ljudi padnu na tlo i grče se tokom rituala usled demonskog prisustva u okolini.

Najzad, jedna žena je došla do kombija i rekla je: 'Vreme je da krenemo!' Izvela me je iz kombija i mogao sam da vidim mnoštvo ljudi na tom mestu. Neki su bili obučeni u tamnu, braon odeću sa kapuljačama na glavi. Proveli su me kroz tu masu i doveli me do jednog kamenog oltara. Sećam se da sam video onu malu devojčicu. Bila je na oltaru. Najpre sam se pitao: 'Šta se ovde dešava?' jer nikada se to nije znalo. Oltar su koristili za razno-razne stvari, tako da je bilo moguće da su žrtvovali životinju na oltaru, ili se odigravalo seksualno zlostavljanje od strane prvosveštenika, tako da je bilo veoma teško znati šta se sigurno dešava.

Najzad su me doveli pravo pred oltar i mogao sam da vidim da su maloj devojčici vezali noge. Noge su joj bile rastavljene i vezane za krajeve oltara, a njene ruke koje su bile položene vezali su je kanapima za oltar koji je na krajevima imao kuke o koje se kanap mogao vezati. Devojčica je bila skroz prebledela. Sećam se da sam je video, bila je potpuno bleđa i primetio sam da su razrezali pete na njenim stopalima i zglob na ruci. Krv koja je tekla iz tih posekotina sakupljali su u pehare i dodavali ih raznim ljudima koji su pili njenu krv. Onda je prvosveštenik uzeo 'atami', odnosno ritualni nož, podigao ga je, stavio moju ruku na nož i zario ga u njene grudi.

Tako da kada se prisećam praznika ‘Noć veštica’ u vreme kada se to dogodilo, to je bio vrhunac svih dešavanja - Noć veštica - kada su ubili tu nevinu malu devojčicu.

Takve se stvari događaju svake godine na Noć veštica. Nije to bio nekakav izolovan slučaj. Hoću da kažem da širom sveta postoje deca koja gube život tokom Noći veštica, dok mi kao društvo slavimo tu noć, i idemo od vrata do vrata i tražimo slatkiše. Za nas je to velika proslava. Smatram to kao veliku ironiju - da jedan broj ljudi to smatra zabavom, a drugi uzimaju ljudski život, i kao da postoji nekakav zid - niko neće da se suoči sa činjenicom šta se u stvari događa.”³⁸

Obožavanje Sotone i demona, kao i uticaj onih koji promovišu tu religiju, kao što su tajna društva, veštice, vračari, čarobnjaci i drugi okultisti, postao je toliko prisutan u mnogim zemljama, da se praznik “Noć veštica” proslavlja u školama, a deca u prodavnicama naveliko kupuju kostime sa mrtvačkim glavama i čudovištima, da bi od toga pravili zabavu. Deca ispred svojih kuća prave groblja i veličaju smrt (slika 5), a knjige za decu koje se najviše reklamiraju i prodaju postaju one koje veličaju okultizam i smrt, kao što je serijal knjiga o

Slika 5. Čudovišta i groblja kojim deca u Americi ukrašavaju dvorišta svojih kuća za praznik “Noć veštica”.

U školama, ovaj praznik se proslavlja oblačenjem kostima veštica, zombija, čarobnjaka i dr, kao i igranjem okultnih igara (slika dole).

Hariju Poteru, od kojih poslednja nosi naslov “Hari Poter i darovi smrti”.

Savremeni način žrtvovanja dece se sprovodi tako što su roditelji potpuno opsednuti trkom za materijalnim stvarima, a deca su prepuštena na milost i nemilost ulici, televiziji i sekularnom sistemu obrazovanja. Posledica toga su maloletnička delikvencija koja poprima razmere epidemije i okrutni zločini koji svakoga dana šokiraju javnost.

Ubijanje ljudi postaje ritual i zadovoljstvo savremenim generacijama, baš kao što je bio i drevnim paganima. To stanje lepo izražava poznati filmski režiser Oliver Stoun, koji je posle premijere svog filma “Rođene ubice”, u kojem nasilje prikazuje kao nešto uzbudljivo i zabavno, kazao: “Film je sjajan. Prosto poželiš da izađeš na ulicu i ubiješ nekoga.”³⁹

Pored ubijanja i žrtvovanja ljudi, i seksualne orgije postaju deo savremene svakodnevnice. Mediji nas svakodnevno zatrpavaju “naučnim otkrićima” koja “dokazuju” da je menjanje partnera i često upražnjavanje seksa “dobro za smanjenje depresije”, kako je porodica prevaziđena institucija, a da je prostitucija “najstariji zanat” koji je ravnopravan sa drugim poslovima (tako da su mnoge države legalizovale prostituciju). Istraživanja pokazuju da deca u višim

razredima osnovne škole masovno upražnjavaju masturbaciju i pozivaju “hot lajn” - telefonske brojeve na kojima im se javljaju prostitutke koje im pričaju o “lepoti seksualnog poroka”. Predbračni seksualni odnosi, droga, orgije na žurkama i abortus su normalna pojava u srednjoškolskom uzrastu, a na fakultetima se otvaraju diskoteke gde studenti do kasnih sati “plešu” pijani i drogirani u ritmu satanističke muzike, baš kao i drevni neznabožački narodi oko svojih rezanih i livenih idola.

Sećam se kada sam pre par godina bio u Las Vegasu na sajmu video tehnike. Hodajući od hotela do dvorane sajma, zapazio sam na čošku skoro svake ulice, pored trotoara, plastične kutije u kojima su se nalazile besplatne novine. Kada sam otvorio jednu kutiju i hteo da pročitam najnovije vesti, iznenadio sam se kada sam video da to nisu obične novine. U pitanju je bilo nekoliko vrsta besplatnih magazina, na više strana, ispunjenih samo oglasima za prostitutke (postoji slika nage devojkice i njen broj telefona). Kada sam na brzinu prelistao par strana da bih se uverio da li je to jedini sadržaj ovih magazina (i uverio se da jeste), zapazio sam da su devojkice koje se reklamiraju zaista savršeno fizički građene i da izgledaju kao savremene glumice i pevačice koje ne silaze sa TV ekrana. Tada sam shvatio da promoteri sav-

remenog obožavanja “bogova” imaju na raspolaganju gotovo neograničen broj fizički savršenih devojaka za njihove rituale. Oni ove devojke regrutuju već od osnovnih i srednjih školi, kada se deca bombarduju filmovima i muzikom u kojima se vrši agresivno pozivanje na predbračni seks, i kada se ismejavaju one devojčice i devojke koje nemaju partnere i koje nisu probale zadovoljstvo “zabranjenog voća”. Pritisak se dodatno povećava medijskim veličanjem pevačica i glumica koje su se bavile prostitucijom ili snimale porno filmove.

Da je ritual seksualnog orgijanja sastavni deo “bogoslužnja” tajnih društava, otvoreno iznosi najpoznatija knjiga koja promovise tajna društva i ujedno jedna od najčitanijih knjiga poslednjih godina - “Da Vinčijev kod”. U knjizi se, pored agresivnog negiranja svega što je povezano sa Mojsijem i Biblijom, otvoreno promovise seksualno orgijanje i to naziva “kultom plodnosti” koji je “važan za opstanak ljudske populacije”. Autor knjige poziva čitaoce da pogledaju film “Širom zatvorenih očiju” (Eyes Wide Shut, sa Tom Kruzom i Nikol Kidman u glavnim ulogama) i vide kako izgledaju rituali tajnih društava i obožavanje “kulta plodnosti”. U tom filmu je prikazano kako se ritual odvija na tajnom mestu koje čuva jako obezbeđenje i

kojem mogu da prisustvuju samo izabrani muškarci. Oni ulaze u prostoriju i stavljaju na lice masku i plašt da ne bi bili prepoznati. Maskirani muškarci stoje u krugu dok sveštenik unutar kruga posvećuje nage devojke za nastupajući ritual (devojke su savršeno fizički građene, baš kao i one iz “besplatnih magazina” Las Vegasa, i imaju samo maske na licu). Zatim sveštenik određuje koja će devojka imati seksualni odnos sa kojim maskiranim muškarcem, i svi parovi odlaze u veliku prostoriju gde započinju orgije. (Tokom orgija svi nose samo maske na licu.)

Koliko su rituali tajnih društava bliski ritualima koje izvode brutalni okultisti (agresivni satanisti) svedoči izjava bivšeg sataniste koja je snimljena za dokumentarni film “Satanisti - posvećenici zla”:⁴⁰

“(Pitanje novinara): Kako si počeo? Kako si došao u kontakt sa satanistima?

(Odgovor bivšeg sataniste): Na početku osmog razreda upoznao sam Ivana. Ja sam se družio sa njim i tako sam saznao da je pripadnik sekte satanista, i pitao sam ga: ‘Kakva je to sekta?’ On mi je rekao: ‘Ako hoćeš, odvešću te, pa vidi sam.’ Posle nekoliko dana, otišli smo u kuću gde se održavaju sastanci sekte. Ivan mi je rekao da kuća pripada nekom tipu iz Nemačke,

koji tamo radi. Kuća je na periferiji Trstenika, između kasarne i groblja. Tamo nas je u pred-soblju (kuće) sačekala neka žena, i ona nam je dala maske za lice i jedan crni plašt koji smo navukli preko glave.

I onda smo ušli u jednu veliku prostoriju gde su se održavali obredi. Sala okolo ima crne zavese, u sredini sale (na podu) je pentagram (petokraka), a unutar pentagrama je oltar od ukrasnog mermera, i to je taj oltar gde se prinose žrtve. A po uglovima, na svakom uglu su sveće crne boje. Postoji obredni nož kojim se prinose žrtve. Na vrhu drške ima mrtvačku glavu, a sama drška je kao dva izokrenuta krsta. Posle nekog vremena, Ivan me je upoznao sa magom. To je bio, po glasu bih rekao, neki stariji tip, i on je imao masku na licu i crni plašt. Ivan mi je rekao da je on (mag) dugo živio u Americi.

Bilo nas je oko tridesetak u toj prostoriji, a obred je počeo prinošenjem žrtve u moju čast, kao neka vrsta pozdrava novom članu, ali pošto ja još nisam postao član, žrtvu je prineo mag - iz jednog metalnog kaveza pored pentagrama uzeo je kokošku i na sredini pentagrama ju je zaklao, a onda ju je držao dok sva krv nije istekla u jednu mesinganu posudu. I onda su svi članovi u krugu pili iz te posude.

I onda se posle toga prelazi, kako da kažem, na opštu vatačinu, na seksualne orgije. Crni mag uzvikne: 'Budite deca Đavola' i onda pokazujući prstom određuje ko će s kim (imati seksualni odnos). Međusobno menjanje partnera i trajanje orgija je ograničeno na 45 minuta.

Posle toga, svi članovi u klečućem stavu, u krugu oko pentagrama, recituju u isto vreme pesmu 'Oče naš', ali u satanističkoj verziji:

'Na nebesi, iže jesi, oče naš. Klanjaju ti se tvoja deca, povedi nas svojim putem, putem zla. Učini da svi naši bližnji budu tvoja deca, da u našim srcima vlada kaos, a da ti budeš gospodar nad nama i nad našim dušama. Žrtvuujemo se tebi Sotono, pokaži nam put, daj nam ono što ti imaš, daj nam nadljudsku moć.'

I onda, posle završenog obreda, izlazimo iz sale jedan po jedan, u razmaku od jedan minut. Svaki od učesnika skida masku tek na samom izlasku iz kuće, i ne sme da se zadržava, kako se ne bi međusobno bliže upoznali. Dobio sam antikrst, pentagram i pet (primeraka) časopisa 'Bad Religion' (Loša religija).

Drugi put sam bio u januaru 1993, i onda mi je mag dao da kao žrtvu prinesem kokošku. On mi je dao nož, ja sam uzeo kokošku iz kaveza i zaklao sam je pred svima. Onda sam njenu krv

pokupio u činiju. I posle toga crni mag je uzeo antikrst, potopio u činiju gde je već bila krv, i sa antikrstom me je poprskao svuda po telu. Ja sam bio u odeći. Onda sam dao činiju da svi iz nje popiju po gutljaj te kokošije krvi. I tako sam tim činom postao punopravni član.

Zatim sa stupio u seksualni odnos sa osobom koju je odredio mag, i za vreme tog odnosa maska je stalno na licu, ali je dozvoljeno skidanje kompletne odeće oba partnera. Mag mi je rekao: 'Sad samo da napuniš 15 godina i postaćeš pravi Luciferov sin.'

Posle molitve, mag je doneo marihuanu i tada sam čuo da su neki govorili da su tokom (prošlog) meseca silovali, da su se tukli, krali automobile. Crni mag je to sve slušao, dok su ljudi govorili, i svakom je odobravao, i govorio da je to dobro, ali da bi sledeći put trebalo biti više ljudskih žrtava.

Posle nekoliko meseci, ili možda pola godine, došao sam i na treći sastanak. Ovaj put crni mag je samo rekao na početku: 'Sad je Đavo sa vama i svi budite njegova deca', i pre početka orgija je tražio da svi damo po 50 (nemačkih) maraka... Tada je i sam crni mag učestvovao u orgijama, i to je trajalo negde oko dva sata...

U toj sekti sam bio tri godine. Prošle godine sam dobio poziv za vojsku, a pre toga mi je mag rekao da je vojska dobra sredina za masovna ubistva i da se tu sa lakoćom može više duša poslati Đavolu na dar, i to je trebalo da bude na moj 18. rođendan, ali ja to nisam mogao, i onda sam odlučio da odem, jer nisam sebe video kao masovnog ubicu. Onda sam se javio Ivanu i rekao mu da ja to ne mogu, i da ne želim više da dolazim - da budem član te satanske organizacije 'Vrata pakla'. Tu se on jako naljutio, rekao mi je da nisam normalan, i da ako to ne budem uradio da ću biti ubijen, i da treba dobro da razmislim šta ću da radim. Ja nisam hteo da ga poslušam, nego sam prekinuo sve kontakte sa sektom.

Ja sam video, i iz svog iskustva svedočim, ako nisu lagali, ovi što su pričali i ispovedali na tim seansama, da ih stvarno ima spremnih na sve."

Masonska izjava da "često mnogi ljudi moraju, u uobičajenom smislu te reči, biti žrtvovani" takođe je nešto što se ostvaruje u praksi svakoga dana. Trend žrtvovanja čitavih naroda naročito je počeo da se primenjuje od 19. veka kada je engleski ekonomista Tomas Maltus objavio svoje radove o rastu populacije.⁴¹ On je tvrdio da čovečanstvo očekuje prilično mračna budućnost. Maltus je proračunao da kada bi se

ostavila sama sebi, ljudska populacija bi se povećala ogromnom brzinom, tako da bi se broj ljudi na Zemlji duplirao svakih 25 godina. Međutim, zalihe hrane se nikako ne bi povećavale istom stopom. Na taj način, čovečanstvo je suočeno sa neprestanom opasnošću od gladi. Sile koje drže populaciju pod kontrolom su navodno katastrofe, rat, glad i bolest. Ukratko, da bi neki ljudi živeli, neophodno da drugi umru, tvrdio je Maltus.

Ove njegove ideje su u 19. veku bile usvojene od strane široke javnosti, a evropska elita iz viših klasa ih je naročito podržavala. Značaj koji je Evropa davala Maltusovim idejama predstavljen je u jednom članku u kojem se kaže:

“Umesto preporučivanja čistoće siromašnima, trebali bi da ohrabrujemo suprotne navike. U našim gradovima trebali bi da pravimo uže ulice, gomilamo više ljudi u kućama, i da pripremimo povratak kugi. U državi bi trebali da gradimo naša sela blizu stajaćih voda i da naročito ohrabrujemo naseljavanje u svim močvarnim i nezdravim situacijama.”⁴²

Kao rezultat te surove politike, jaki bi porazili slabe u borbi za opstanak i na taj način bio bi sprečen brz porast populacije. U 19. veku u Engleskoj je taj program “Slomi siromašne” zaista i bio primenjen. Osnovan je industrijski

sistem u kome su deca od 8 i 9 godina bila primoravana da rade u rudnicima uglja 16 sati na dan, gde je hiljade ljudi umiralo od loših uslova života.

Situacija se nije mnogo promenila, tako da danas u svetu svakoga dana umire od gladi 40.000 dece,⁴³ a zarazne bolesti, kao na primer sida, šire se putem obavezne vakcinacije i na druge načine u mnogim zemljama sa visokim natalitetom.⁴⁴ U slučaju side, situacija se dodatno pogoršava agresivnim reklamiranjem prezervativa kao zaštite (istraživanja jasno pokazuju da čak 21% ne-američkih i 12% američkih prezervativa ima rupe prečnika 5 mikrona; virus side je 50 puta manji u prečniku⁴⁵).

Nekada vladari država isceniraju terorističke napade u svojim zemljama da bi imali opravdanje za ratove, a nekada se koriste druge metode za izazivanje smrti velikog broja ljudi.

Tajna društva, sloboda i ljudska prava

Ono za šta se zalažu vlade savremenih država, kao i brojne nevladine organizacije, jeste “borba za ljudska prava”, odnosno borba za “slobodu” svakog pojedinca da veruje šta hoće i radi šta hoće. Jedna od masonskih zakletvi upravo to kaže:

“Kandidat se u svečanom prisustvu Smrti - zaklinje da će se suprotstavljati duhovnom despotizmu i političkoj tiraniji. Preduzima se simbolička radnja da se odbace svi pokušaji bilo koje crkve ili države, čiji je cilj razbijanje i umanjivajne čovekove slobode ili njegovo degradiranje, čime se odvlači od obožavanja vrhovne duhovne moći ili njegovog izbora.”⁴⁶

Dakle, “čovek se ne sme odvlačiti od obožavanja vrhovne duhovne moći”, koji je prema masonima sam Lucifer, odnosno Sotona. Tako je 60-ih godina 20. veka Anton Lavej zvanično osnovao prvu sotonsku crkvu u San Francisku i napisao “Sotonsku Bibliju”. Prema savremenim zakonima “čovek ima pravo da veruje šta hoće” i “sve religije su ravnopravne”:

“Ti ako hoćeš veruj u Budu, Isusa, Muhameda ili nekog drugog, a ja ću da verujem u Sotonu.”

Posledica uvođenja ovakvih “sloboda” jeste masovno širenje bizarnih običaja drevnih paganskih naroda u svim porama savremenog društva. Tako imamo da se homoseksualizam i pedofilija promovišu kao nešto normalno u mnogim javnim školama i predškolskim ustanovama.

Guverner američke države Kalifornije Arnold Švarceneger zabranio je upotrebu reči “ma-

ma”, “tata”, “muž” i “žena” u kalifornijskim školama. U grupi novih propisa vezanih za obrazovni sistem, Švarceneger je potpisao i dozvolu školskim dečacima da idu u ženske toalete, kao i obrnuto. Novim pravilima je zabranjeno bilo kakvo negativno karakterisanje homoseksualaca, biseksualaca i drugih “alternativnih načina života”. Tako su i reči za članove porodice zabranjene, da se deca čiji su roditelji ili usvojitelji istog pola ne bi “zbunjivala”. Iz školskog programa biće izbačeni svi tekstovi koji brak karakterišu kao “instituciju između muškarca i žene”, ili pol deteta “ograničavaju” samo na muški i ženski.

Novi tekstovi uključivaće istorijske figure transeksualnih, biseksualnih ili homoseksualnih opredeljenja, a u predmet “seksualno obrazovanje” biće uključen i detaljan opis promene pola. Novim pravilima u Kaliforniji će biti ukinuto državno finansiranje bilo kakvog programa koji ne podržava seksualnu različitost, što uključuje i humanitarne organizacije pri crkvi. Obdaništa, predškolske ustanove, javne kuhinje, skloništa, domovi za stare i druge ustanove moraće da se prilagode novom kodeksu, inače rizikuju da izgube sredstva iz državnog budžeta.⁴⁷

Takođe, osnovne škole u Velikoj Britaniji su pokrenule projekat “Nema autsajdera” u okviru kojeg su uveli kao školsku literaturu priče sa gej i lezbejskim likovima, kako bi se najmlađi upoznali sa homoseksualizmom kao ravnopravnim životnim stilom. U školski program uvrštene su priče poput “Kralj i kralj” o gej princu ili “Za tango je potrebno troje” o gej pingvinima koji se zaljubljuju i podižu usvojeno dete. Projekat pod nazivom “Nema autsajdera” vredi 1,16 miliona dolara i ima podršku Ministarstva obrazovanja. Cilj programa je, kažu njegovi autori, da pomogne školama da se priviknu na nova pravila promovisanja homoseksualizma kao načina života. Oni navode da su u jednoj školi, koja učestvuje u ovom projektu, mališani iskoristili priču “Kralja i kralj” i napisali alternativne verzije “Pepeljuge”.⁴⁸

Mnogi ljudi ne mogu da veruju istorijskim izveštajima koji opisuju grozote koje su bile deo obožavanja “bogova” drevnih naroda. Ali, iste stvari se i danas dešavaju pred njihovim očima. Tako je nemačka državna institucija podređena Ministarstvu za porodične odnose, objavila brošuru kojim motivišu očeve da se angažuju u “masiranju polnih organa” svojih kćerki. U ovoj 40-stranoj brošuri koja se koristi za obuku negovateljica, vaspitačica i učitelja u osnovnim

školama, i koja se distribuira u milione primera, kaže se:

„Očevi ne posvećuju dovoljno pažnje klitoris i vagini svojih kćerki. Njihova maženja previše retko pripadaju ovim regionima, dok je ovo jedini način da devojčice budu u stanju da razviju osećaj ponosa prema svom polu.”

Da ponovimo, ovo je citat iz brošure „Ljubav, telo i igranje doktora” objavljene od Nemačkog državnog centra za zdravstveno obrazovanje (BZgA).⁴⁹ Ova publikacija je upućena roditeljima dece starosti 1-3 godina.

Prema autorima brošure, za zdrav razvoj ženskog deteta važno je da njen otac pokaže koliko je ponosan na činjenicu da je ona devojčica. Najbolje je kada on to radi koristeći svoje ruke: „Deca dodiruju sve delove tela svojih očeva, a ponekad ih i uzbuđuju. Očevi bi trebalo da rade isto.”

Brošura takođe obaveštava da majke često detetovom penisu daju ime kućnog ljubimca, dok međutim, polni organi devojčice ne dobijaju imena puna ljubavi. Kao rezultat, devojčice počinju da misle da su one gore od dečaka. Eto zašto očevi treba da smisle imena puna ljubavi za kćerkinu vaginu, na primer da je nazovu „kotić meda”, kaže se u ovoj brošuri.

Autori brošure savetuju roditelje da dozvole „neograničenu masturbaciju” deteta: „Ukoliko devojčica ubacuje predmete u svoju vaginu, roditelji bi trebalo da intervenišu samo ukoliko postoji rizik da se povredi, na primer kada su usne njihovih vagina natečene od trljanja na ručkama stolice. Tada morate reći detetu da se dalje ne povređuje, i u isto vreme objašnjavajući da je stimulisanje polnih organa u redu.”

„Deca treba da nauče da ne postoji stvar kao što su sramni delovi tela. Telo je dom, na koji treba da ste ponosni.”

BZgA takođe ima “dobar savet” za roditelje malo starije dece. Nedavno, kancelarija je objavila priručnik o polnom razvoju dece u obdaništu. U njemu, roditelji mogu da pročitaju da je oponašanje pokreta pri seksualnom činu preporučljivo za razvoj 4-godišnjaka. Zajedno sa priručnikom, kancelarija je distribuirala i knjigu pesama, uključujući „Nos, trbuh i zadnjica”. Jedna od pesama glasi: „Kada dodirnem moje telo, otkrivam šta imam. Ja imam vaginu, jer ja sam devojčica. Vagina nije samo za mokrenje. Kada je dodirnem, osećam prijatno podrhtavanje.”

Brošure slične sadržine distribuiraju se takođe i u Švajcarskoj, a očekuje se da će ih uskoro biti i u drugim “naprednim” zemljama.

Kao i u slučaju čuda, koja prate aktivnosti okultista, tako i gore pomenute izveštaje velika većina ljudi odbacuje kao “nerealne”, “preterivanje”, uveravajući sami sebe da “stanje nije tako strašno” i da će “razum preovladati”.

Tajna društva i ekonomija

Popularna savremena izreka kaže da “svaki čovek ima cenu” i da se “svako može kupiti za novac”. Šta je ustvari novac i kako se pomoću njega danas vlada svetom?

Novac je zamena za neku vrednost, ali sam po sebi nema vrednost. Vrednost je ono u čemu je sadržan neki rad i roba, i što se na tržištu razmenjuje za drugu robu. Kako je u razmeni velikih količina robe fizički nemoguće nositi sa sobom svu robu, trgovci su odavno došli na ideju da vrednost robe iskazuju nečim lakšim za nošenje. U početku je to bilo zlato, ali je i ono postalo u trgovini većim vrednostima preteško i opasno za nošenje.

Tako su trgovci počeli zlato da deponuju kod zlatara, a ovaj im je na taj deponovani iznos izdavao papirnu priznanicu. Vremenom su ljudi sve više baratali priznanicama, tako da je u trgovini čak 90% transakcija počelo da se obavlja papirima. Naravno, količina zlata ili papirnatih priznanica kojima se merila vrednost

robe bila je rezultat opšteg prihvatanja takvog načina razmene robe. Za to je garanciju davao vladar države. Kada je za zlato izdavana papirna priznanica, vladar je garantovao pečatom da se sa takvom priznanicom može kupiti određena količina robe.

Ali, jednog dana je neki “mudri” zlatar rešio da izda lažnu priznanicu, odnosno počeo da izda je više priznanica na istu količinu deponovanog zlata. Za izdate priznanice bez stvarnog pokrivanja, zlatar je naplaćivao svoju proviziju. Ovo je, naravno, bila prevara, ali na toj prevari i danas legitimno posluju sve banke sveta.

Šta se događa kada čovek ode u banku po kredit od 100.000 evra? Banka mu jednostavno na račun upiše 100.000 evra, i to je sve. Iza tog novca ne stoji ničiji rad, ničija roba, ničije zlato, već je taj novac jednostavno izmišljen. Ali, taj novac je postao čovekov dug, i taj dug je stvaran. Da bi taj dug vratio, čovek će morati nešto stvarno da stvori i proda.

Dakle, banke jednostavno izmisle novac, pozajme uz kamatu, a onda sa tim izmišljenim novcem kupuju stvarnu vrednost - zemlju, robu, naftu, kuće i naravno, čovekov rad. Čovek zapravo svojim radom godinama otplaćuje svoj dug, a rad bankara sveo se na to da ljude zadužuju i prodaju im svoj papir.

Ono što je još važno istaći, čovek nije postao bankarski dužnik samo kada sam uzima kredit, već i kada je to učinila država u njegovo ime, kod istih bankara. Ali zašto je država to uradila? Zar nije mogla sama da poveća količinu novca i kreditira neke javne radove? Svaka država ima centralnu banku koja se baš time bavi. Zašto moraju taj posao da rade strane privatne banke? Na žalost, država je naterana da uzima kredite. Na to je teraju upravo bankari.

Ali kako bankari to uspevaju? Da bismo to razumeli, napravićemo kratak istorijski prikaz savremenog načina okupacije.

Da posao sa izmišljenim novcem donosi veliku dobit, bankari su shvatili još u srednjem veku. Oni su shvatili da je najbolje da stvaraju novac u velikim količinama i to da čine legalno za potrebe neke države. Tako će raditi bez rizika, stvarati ogromne sume novca, a štitiće ih državna oružana sila.

Kako su već imali pozamašan imetak stvoren kupovinom stvarnih dobara, bio im je otvoren pristup u mnoge visoke vladarske krugove evropskih dinastija 17. veka. I tako su udruženi holandski i engleski bankari odlučili da finansiraju dolazak na neki uticajan presto vladara koji je njima naklonjen. Finansirali su Vilijama od Oranža da silom svrgne dinastiju Stjuarta,

koja im dugo nije omogućavala da se razmahnu u svom “poslu”. Tako je na engleski presto stigao kralj Vilijam III. A kako bi se odužio svojim finansijerima, jer bankari nikoga ne finansiraju bez interesa, novi kralj im je omogućio da sa izvesnim zlatnim depozitom otvore svoju privatnu banku koja bi dobila status centralne banke.

Tako je 1694. godine nastala Engleska Banka (Bank of England), prva privatna banka u svetu koja je dobila legalno pravo da stvara novac. Imena najvećih deoničara Engleske Banke nikada nisu otkrivena. Banka je odmah krenula da daje novčane pozajmice. Ipak najveći i najbolji klijent Banke postala je sama država, jer je za sva plaćanja morala da uzima kredit od Banke, i to sa kamatom, posebno ako je htela da ratuje.

Tako, umesto da vrednost novca u opticaju u Engleskoj bude zasnovan na radu, proizvodnji i razvijanju sopstvene ekonomije, u skladu sa ukupnim nacionalnim bogatstvom građana, Engleska je počela da uzima kredite kod privatne banke i zadužuje se sa ogromnim kamata.

To je u Engleskoj Banci registrovano kao “nacionalni dug”. Ove kamate i dugove su zapravo otplaćivali građani putem poreza, a kada bi

otplata državnog kredita kasnila, sledile su i zatezne kamate, pa je država morala da povećava porez i još više globi narod. Naravno, tu su bila i “velikodušna” bankarska odlaganja za vraćanje duga (reprogramiranje), kao i novi krediti kojima bi se otplatili delovi starih dugova koji nisu reprogramirani. Narod o tome nije ništa znao. Građani su čak verovali da je Engleska Banka njihova nacionalna banka, a ne privatna banka družine međunarodnih lopova. I naziv “Engleska Banka” imao je za cilj da građane drži u takvom uverenju. (U Srbiji postoji privatna banka koja se zove “Nacionalna štedionica”.)

Na ovaj način, bankari su novcem stvorenim “iz ničega” kupili ogroman deo stvarnih dobara Engleske, a rad desetina miliona građana Engleske doneo im je veliku dobit i bogatstvo. Danas oko 40% bruto nacionalnog dohotka Velike Britanije ide na otplatu dugova.

Bankari su tako stekli ogromna bogatstva, a kapital investirali u sve privredne i finansijske tokove Velike Britanije i drugih država širom sveta. I naravno otvorili su mrežu privatnih banaka kojima i dalje zadužuju građane. Svetska banka je jedna od njihovih finansijskih tvorovina, baš kao i MMF (Međunarodni monetarni fond).

Tako samo u Velikoj Britaniji dug građana ban- karima danas iznosi 1,1 trilion funti. To je broj sa 18 nula. Da li ova količina novca ima veze sa uvećanjem nekih stvarnih vrednosti? Naravno da nema. To je izmišljen novac. On se umno- žava neverovatnom brzinom. I to je najveća legalna prevara u istoriji čovečanstva. To je beskonačna igra brojki, zaduživanja, stvaranja i prodavanja vrednosti koje nema. I naravno, to je prisvajanje pravih vrednosti bez ikakvog ra- da. U ovoj igri je danas čitav svet. Procenjuje se da danas u svetu izmišljenog novca ima od 60 do čak 90%.

SAD, “najmoćnija” i “najbogatija” zemlja, da- nas ima ukupan dug od preko 20 hiljada mili- jardi dolara. Japan kao druga u svetu najbogati- ja ekonomija ima nacionalni dug od preko 3 hi- ljade milijardi dolara. U astronomskim dugovi- ma grcaju i sve ostale države u svetu.

Za države najveći problem nastaje kada bankari sa takvim novcem počinju da prisvajaju prave nacionalne vrednosti u nekoj zemlji: naftu, ru- de, zemlju, investiraju u saobraćaj, telekomuni- kacije, poljoprivredu i ostale strateške delatnos- ti. Kada ovakav izmišljeni novac uđe u finan- sijske tokove neke države, on jednostavno isi- sava nacionalno bogatstvo te države i preliva ga

u ruke bankara. Država tada gubi moć uprav- ljanja nad sopstvenom ekonomijom.

Američki kongresmen Luis MekFejden, koji je više od deset godina bio predsednik Komiteta za bankarstvo i monetu, za bankare je rekao da su “mračna piratska skupina koja bi čoveku prerezala vrat da bi mu uzela dolar iz džepa... Američki narod je njihov plen”. Nekadašnji gradonačelnik Njujorka Džon Hajlen bankare je još 1911. godine nazivao “nevidljivom vla- dom koja kao ogroman oktopod svojim raz- granatim pipcima gmiže po gradovima, drža- vama i čitavom narodu...”

Tako u mnogim savremenim zemljama, nakon “demokratskih promena” (koje finansiraju bankari), niču strane banke, a ne fabrike sa novim radnim mestima. To je “reforma” koju jedno društvo “treba da sprovede” – da svoja nacionalna dobra, resurse i rad građana - isporuči banekarima. Takve “reformе” su odav- no uvedene u “ekonomski najrazvijenijim” zemljama, kao što je SAD.

Najmoćnija institucija u SAD je jedna privatna banka sa imenom “Federalne rezerve”. To je banka koja štampa dolar. Kako je došlo do to- ga da američku novčanu valuti kreira privatna banka? Baš onako kako je to urađeno pre 300 godina u Engleskoj. Udruženi bankari dugo su

tražili način da svoj unosan “posao” sa stvaranjem novca iz ničega uspostave i u ovoj velikoj zemlji.

Tako su 1791. osnovali “Američku Banku” (Bank of US). Amerika je tada bila kolonija podeljena od strane nekoliko evropskih zemalja, a bankari su već imali razrađen sistem finansijskog potčinjavanja skoro svih Engleskih kolonija osnivanjem privatnih centralnih banaka. Veštačkim izazivanjem kriza putem inflacije, stvarali su pobune, obarali vlade i finansirali svoje političke pulene koji su im omogućavali eksploataciju te države.

Kada je američki predsednik Endru Džekson odbio da im pruži podršku, iznenada je umro 1836. godine. Finansiranjem predizborne kampanje Vudro Vilsona, bankari su konačno imali “svog” predsednika SAD. Vilson je 1913. godine proturio kroz Kongres zakon po kome privatna banka “Federalne rezerve” može da kreira dolar iz ničega.

Iako je banka “Federalne rezerve” stvorena kao vladina agencija, država SAD nije deoničar ove banke, mada vlada ima formalno pravo nadzora nad njenim poslovanjem. Međutim, ovo pravo vlada ne može da ostvari, jer joj deoničari to ne dozvoljavaju. Deoničari su 300 privatnih korporacija (Komitet 300). Najveći broj

deonica poseduje 12 banaka koji su u vlasništvu nekoliko porodica. Jednostavno, banka “Federalne rezerve” štampa američke dolare i upravlja novčanom masom u opticaju, naplaćujući svoje usluge kamatama na kredite koje daje komercijalnim bankama. Jedini troškovi koje ona ima su vezani za štampanje dolarskih novčanica. Tako ih štampanje novčanice od 100 dolara košta od 50 do 70 centi.

Pokriće koje ova banka ima je izvesna količina zlata, ali niko ne zna koliko je to tačno. Šta je onda pokriće kojim banka “Federalne rezerve” određuje količinu novca koju stvara i čak velikodušno prodaje čitavom svetu? Čime SAD garantuju vraćanje dugova, kad ne proizvode ni približno vrednosti sa kojima raspolažu?

Najveće pokriće banci “Federalne rezerve” su građani SAD, koji su zakonom naterani da plaćaju porez. To je upravo ono što je u stanju da stvara prave vrednosti – ljudski rad. To je način kako se stvara savremeno robovlasničko društvo.

Banka “Federalne rezerve” ima građane Amerike kao pokriće za novac koji izdaje i prodaje širom sveta. Kako je ljudski radni potencijal idealan zalag za novac, jer ima praktično neograničenu vrednost, to jest, moć da stvara vrednost, bankari su kreirali i novu strategiju širenja

svog bogatstva kojom bi ovaj potencijal maksimalno uvećali, a to je proširiti se na čitav svet. To je upravo suština globalizacije - još više robova u sistemu krupnog kapitala i moćnih multinacionalnih finansijskih korporacija. Građani u globalnom zatvoru treba marljivo da rade, a ovi finansijski paraziti su ih na to obavezali dugovima.

Građani su opijeni propagandom “zapadnjačkog načina života” i na taj način sami sebi sve više stežu bankarsku omču oko vrata. Naravno, bankari ih na to ne prisiljavaju oružjem u svojim bankama. Ali pretnja i prinuda, u širom smislu, sastavni su deo svake trgovinske razmene i svakog ugovora sa državom. Bankari pretnju i prinudu mogu lažno inscenirati i dovesti narod i vladu jedne države u okolnosti da im je pomoć i poslovna saradnja bankara neophodna. Evo jednog primera.

Zamislimo državu koja živi u ekonomskom i civilizacijskom blagostanju, kojoj bankari nude milijarde dolara kredita. Vlasti u državi odbiju ovakvu ponudu, jer imaju puno razloga za to. Država se nalazi u umerenom klimatskom pojasu, ima idealan geografski položaj u srcu Evrope, ima rudna bogatstva, čak i nešto nafte, plodnu zemlju, more, šume, puno reka i jezera, vredne ljude itd. Povrh svega ima i jaku baznu

i prerađivačku industriju, ima svoje banke i svoju valutu, a sama pravi i dovoljno hrane, odeće i obuće. Pravi i automobile, autobuse, kamione, avione i brodove, i tenkove, i motore i traktore i kombajne i cement. A ima i obezbeđeno tržište u zemljama Trećeg sveta, a svakim danom je sve konkurentnija i na svetskom tržištu. I najvažnije, ima jaku vojsku, a proizvodi i prodaje u svetu sopstveno oružje. Jednostavno, takvoj državi nisu potrebni krediti jer ne želi da pravi svemirske rakete i da ide u osvajačke ratove. A država ima i višak novca, tako da može druge da kreditira.

Ali iznenada, u takvoj zemlji počinju etnički ekscesi, kao i nerazumni i neprihvatljivi politički zahtevi nekih grupa koje se naprasno organizuju u političke pokrete, a zatim i terorističke napade. Zemlja zbog “kršenja ljudskih prava” pada pod ekonomske sankcije, a čitav kapitalistički Zapadni svet u svojim globalnim medijima počinje da govori o takvoj državi da se u njoj sprovodi diktatura koja krši ljudska prava i prava manjina, i sputava i proganja političke protivnike. Zemlja brzo ulazi u građanski rat, raspada se, a ako je vlast i dalje “tvrda” u stavu da joj ne treba pomoć bankarske mafije, doživeće i bombardovanje gde će joj infrastruktura u zemlji biti uništena. Ako vlast već nije nasilno zbačena (spontanom voljom ulične mase

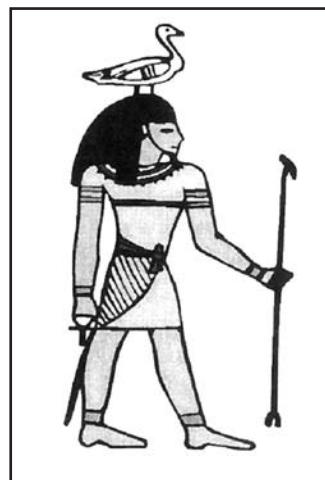
željne “demokratije” i “slobode”), ostaje joj samo jedno - da svoju zemlju izgrađuje iz početka. A za to je potrebna pomoć kreditora i to ne mala, već ona merena milijardama dolara. I eto posla za bankare.⁵⁰

Ovo je samo kratak scenario koji potvrđuje reči onog malog broja ljudi koji čine “Vrhovni savet 33. stepena” koji kažu za sebe da su “Matični savet sveta”, i da će biti “vladari nad vladarima sveta”.

Tajna društva, nauka i sistem obrazovanja

Ubrzani razvoj nauke u zadnjih 150 godina učinio je da se svi oblici manipulacije podignu na mnogo viši nivo. Nezdrava i otrovna hrana se uz pomoć savremene tehnologija pravi da bude privlačna za oko i ukusna, nemoral i razvrat se uz pomoć moćnih medija prikazuje u pozitivnom svetlu, a različiti oblici uništavanja sopstvenog života su postali izvor najvećeg zadovoljstva za većinu ljudi.

Jedan od najvećih, a možda i najveći, oblika zloupotrebe nauke jeste onaj kojim se priprema put za sve druge oblike zloupotrebe i manipulacije. U pitanju je agresivno promovisanje masonske religije preko obaveznog sistema obrazovanja i mas medija.

Slika 6. Egipćanin sa figurom guske na glavi.

Poznato je da su drevni paganski narodi obožavali kao božanstva različite životinje (kao što se danas u Indiji obožavaju krave). Tako su Egipćani verovali da je guska jedna od “svetih životinja”, jer je pre više milijardi godina snela kosmičko jaje od koga je nastao ceo svemir.⁵¹ Iz tog razloga su egipatski mudraci i vladari često nosili na svojim glavama malu figuru ove životinje (slika 6).

Verovanje u nastanak svemira iz kosmičkog jajeta je jedno od centralnih verovanja masonerije, koje je uvedeno u obavezni sistem obrazovanja. Deca od obdaništa do univerziteta uče da je pre oko 15 milijardi godina u svemiru postojalo samo jedno “kosmičko jaje” koje je ek-

splodiralo. Taj trenutak eksplozije nazvan je “Veliki prasak”. Navodno, od te eksplozije nastale su sve zvezde i galaksije, kao i naša planeta, uključujući i život na njoj.

Prema ovoj teoriji, poznatoj kao “teorija evolucije”, svemir oduvek postoji, ali pulsira - od trenutka Velikog praska on se širi, ali će kasnije navodno početi da se skuplja i doći će ponovo u jednu tačku, koja se zove “kosmičko jaje”, pa će opet doći do Velikog praska, i tako u nedogled. Na taj način, svemir se navodno kroz celu večnost širi i skuplja, i on nije imao svoj početak. Drugim rečima, svemir, odnosno ovaj svet, nisu stvoreni.

Ova “naučna teorija” je u stvari preslikano verovanje masonerije i drevnih paganskih naroda. Masonska literatura kaže:

“Svet nije stvoren i on je neuništiv, nije imao početak i neće imati kraj.”⁵²

“Reći da je svet stvoren ni iz čega treba smatrati jednim užasnim apsurdom. Sve što Jeste, sledi iz onoga što je oduvek bilo.”⁵³

Ove tvrdnje su u potpunoj suprotnosti sa monoteizmom o kojem govori Mojsije i drugi biblijski pisci. Najvažnija tvrdnja monoteizma jeste da je svet stvoren i da postoji Tvorac koji ga je stvorio, zajedno sa zakonima po kojima sve

u njemu funkcioniše, uključujući i najvažniji zakon - onaj vezan za ljudski život. Sa druge strane, masoni otvoreno kažu da njihov bog - Veliki Arhitekta univerzuma ili bog Sunca - nije u stanju da stvara:

“Bog Sunce nije stvorio ništa.”⁵⁴

Prema masonskom učenju, njihov bog je samo arhitekta koji uređuje univerzum:

“Masonska ideja će uvek biti vezana za Vrhovno Biće - nazivamo ga Velikim Arhitektom Univerzuma - jer Univerzum smatramo njegovim najznačajnijim hramom i savršenim delom arhitekture.”⁵⁵

Masonska teorija kaže da se čovek razvio od životinja, a da je ceo proces vodio njihov bog - Veliki Arhitekta Univerzuma. Na taj način, čovek je samo jedna vrsta životinje:

“Konj, pas i slon svesni su svog postojanja jednako kao i mi. Oni misle, sanjaju, pamte, raspravljaju se međusobno, izmišljaju, planiraju i rezonuju. Po čemu su um i inteligencija čoveka na višem stepenu ili širi u odnosu na um životinje?”⁵⁶

Kao što se hvale da postavljaju vladare u ovom svetu, što zaista i čine, masoni isto tako određuju koji će naučnici biti cenjeni i poštovani, i koje će naučne teorije imati primat u društvu.

Najpoznatiji primer ove vrste vezan je za Čarlsa Darvina, poznatog kao osnivača teorije evolucije, koji u svojoj knjizi "Poreklo vrsta" samo pretpostavlja, bez ikakvih dokaza, da je čovek nastao od majmunolikih životinja. On u uvodu svoje knjige to i kaže:

"Ovde mogu dati samo opšte zaključke do kojih sam došao, i kao dokaz navesti samo mali broj činjenica... Ispravan rezultat se može dobiti samo kad se potpuno utvrde činjenice i dokazi koji govore za i protiv nekog pitanja, a to je ovde nemoguće učiniti."⁵⁷

Bez obzira što je sam Darwin tvrdio da nema dokaza za svoje pretpostavke, postojao je neko kome su se one svidеле, pa je od njih napravljena teorija i centralna tačka savremene nauke, baš kako kaže jedan poznati evolucionista: "Ništa u nauci nema smisla, osim u svetlu evolucije."⁵⁸

Tako smo došli to tačke da danas u nauci kriterijum više nije istinitost, nego ateističnost. Dakle, danas sve u nauci **mora** da se objasni na ateistički način. Termin "ateistički" znači "suprotno Stvoritelju" ("a" znači "nasuprot", a "teos" znači "Bog monoteizma", odnosno "Bog Stvoritelj"). Naučnici koji se usude da se suprotstave ovakvom pristupu nauci, bivaju nemilosrdno uklonjeni iz naučne zajednice.⁵⁹

Kao što možemo da vidimo, ovakva "nauka" se predaje deci u savremenom sistemu obrazovanja. Sama reč "nauka" potiče od latinske reči "scientia" (engleski "science") što znači "znanje". U ne tako davnoj prošlosti, škole su bile vezane uz monoteističke religijske institucije, u kojima su deca sticala **znanja o Bogu** Stvoritelju i dobijala odgovore na najvažnija životna pitanja - zašto je svet stvoren, koji je smisao života, i naravno, učila su da je čovek najveća vrednost. Škole su predstavljale unapređivanje znanja o duhovnosti i moralu koja su deca već sticala u svojim porodicama. Kod svojih kuća deca su, pored pouka o moralu, od svojih roditelja učila da **rade** i da se osposobljavaju da kad odrastu budu kreativni deo porodice koja predstavlja izvor svakog duhovnog i ekonomskog blagostanja.

Sa druge strane, savremeni sistem obrazovanja takođe je najviše usmeren na ova dva najvažnija pitanja - **znanje o bogu i radu**. Važno je zapaziti da deca u školama uče da Bog Stvoritelj ne postoji, a u isto vreme se na različite načine uče okultizmu i obožavanju demona i Sotone (**lažnog boga**).

Videli smo da je proslavljanje sotonskog praznika "Noć veštica" postala uobičajena praksa mnogih savremenih društava i sistema obrazo-

vanja. Takođe, sam način izvođenja nastave i sistem učenja u savremenim školama i fakultetima uveliko podseća na drevne metode koje su gurui i vračevi koristili u obučavanju svojih sledbenika sa ciljem uspostavljanja kontakta sa “bogovima”. To su najčešće bili neki oblici “mantra” ili samohipnoze, koji se danas naročito koriste u okultnim veštinama kao što su joga i meditacija.⁶⁰

Za razliku od molitve, u kojoj se čovek svesno i razumno obraća Tvorcu, “mantra” je aktivnost u kojoj osoba veliki broj puta ponavlja iste reči da bi prizvala svoje “bogove”. Na primer, sledbenici sekte “Hare Krišna” prizivaju svog boga rečima: “Hare Krišna, hare, hare...” Ovakvim višestrukim i dugotrajnim ponavljanjem istih reči osoba dolazi u stanje transa i samohipnoze. Reči mantra, same po sebi, često nemaju neko razumno značenje, ali kada se ponavljaju više puta, i uz određenu muziku, vremenom postaju “prijatne” onome ko ih izgovara (savremena muzika je postala najpoznatiji oblik mantranja gde se isti muzički ritmovi stalno ponavljaju, a pevač više puta izgovara iste reči koje često nemaju nikakvo značenje).

Savremeni sistem obrazovanja u velikoj meri funkcioniše po sistemu mantranja, jer deca ve-

liki broj puta ponavljaju iste stvari (uče napamet) koje im najčešće nikada neće trebati u životu. Najuspešnija deca u ovakvom mantranju bivaju naročito pohvaljivana, a deca koja izbegavaju ovakvo “učenje” smatraju se lenjivcima i neradnicima. Viši oblik mantranja se sprovodi na univerzitetima gde se sprovodi selekcija onih najpodobnijih da budu promoteri savremene mantra: nastavnici u školama, profesori na univerzitetima, političari, sudije i ostali preko kojih će u narodu biti još više učvršćivana masonska religija.

Učestvovanjem u školskim takmičarskim sportovima, deca se dodatno uče i podstiču da veruju da je ovaj život “borba za opstanak” u kojoj “samo najjači pobeđuju”. Gladijatorstvo je tako postalo sastavni deo savremenog sistema obrazovanja. Istraživanja jasno pokazuju da su takmičarski sportovi veoma štetni za razvoj dece, jer su takva deca mnogo sklonija nasilju, prevari, seksualnom zlostavljanju i drugim nemoralnim aktivnostima u odnosu na drugu decu.⁶¹

Takođe, nakon završenog višegodišnjeg školovanja nove generacije su potpuno nesposobne za bilo kakav **rad** i samostalnu delatnost, i kao takva postaju lak plen kompanija koje ih iskorištavaju kao jeftinu radnu snagu. Nove gene-

racije su obučavaju da budu potpuno zavisne od sistema na čije funkcionisanje uopšte ne mogu da utiču. Sve ono što je vezano za prirodu, zdravlje i porodicu, postaje skoro potpuno nepoznato novim generacijama, u skladu sa rečima jednog autora: “Mi smo prva generacija u istoriji čovečanstva koja će izgubiti više znanja nego što će ga steći. Sva ona znanja o životu i radu u prirodi, koju su naši preci prikupljali tokom vekova, mi smo izgubili i zaboravili.”⁶²

Dakle, umesto znanja o moralu, savremene generacije odrastaju bez ikakvog osećaja za moral; umesto da stiču znanje o radu, savremene generacije stiču diplome bez ikakve osposobljenosti za samostalan rad. Roditelji su naučeni da je najvažnije “da im deca završe školu”, a ne da nauče nešto da rade i budu sposobna za život tako što neće zavisiti od milosti ili nemilosti poslodavaca.

Ono što jasno možemo da vidimo jeste da je masonska, odnosno drevna paganska religija, uvedena kao dogma i zvanični način razmišljanja u savremenom svetu koji se agresivno promovise u medijima, sistemu obrazovanja i svim aspektima ljudskog života. Posledica su materijalizam, fizički i duhovni genocid (gde se ljudi žrtvuju bogu Sunca) i opsednutost čovečanstva svim oblicima seksualnih perverzija

(planeta Zemlja je postala pozornica velikih orgija). Drevni paganski oblici religioznosti postali su način života savremenog sveta.

Masonerija i njeno članstvo

Običnom čoveku je teško da zamisli da neko može da bude zadovoljstvo da drugog čoveka ponizi, da mu nanese najteže duhovne i fizičke povrede, da ga osakati, siluje, uništi. Ali, ako zavirimo u ljudsku psihologiju videćemo da čovek može da se navikne na svaki oblik destruktivnog ponašanja koji mu onda postaje zadovoljstvo.⁶³ Višestrukim ponavljanjem određene aktivnosti formira se navika koja počinje da stvara osećaj zadovoljstva.

Najpoznatiji primer su konzumenti duvana (pušači) koji upornim upražnjavanjem pušenja stvaraju naviku, tako da im pušenje, nakon početne odvratnosti, počinje da pričinjava zadovoljstvo.

Ono što je karakteristika svih destruktivnih oblika ponašanja jeste da podstiču osobu na upražnjavanje još destruktivnijih oblika ponašanja. Tako pušači duvana često imaju potrebu da pređu na “nešto jače”, kao što je na primer marihuana, a mnogi se tu ne zaustavljaju nego prelaze na heroin, kokain i druge mnogo teže droge.

Slična je situacija i sa onima kojima seksualni odnos predstavlja jednu vrstu droge. Oni najpre iznajmljuju prostitutke, sa kojima se upuštaju u najrazličitije oblike perverzno ponašanja, da bi zatim prešli na nešto “jače”, kao što su homoseksualizam, pedofilija (seksualni odnos sa decom) i sodomija (seksualni odnos sa životinjama).

Najokoreliji kriminalci ne počinju odmah da ubijaju ljude, već svoju kriminalnu karijeru započinju sa sitnim krađama, obijanjima automobila i stanova. Kako vremenom postaju sve više nemilosrdni, ubijanje ljudi im postaje “nešto normalno”.

Od onih koji ulaze u satanističke organizacije na početku se traži da kolju kokoške, mačke i druge životinje, i na taj način se polako “osposobljavaju” za prinošenje ljudskih žrtava.

Oni koji vode glavne svetske tokove na polju nauke, kulture, finansija i dr. svoju karijeru su započeli kao oni koji su pravili “sitne prestupe” da bi napredovali. Oni koji su bili najviše skloni upražnjavanju nemoralnih radnji zarad karijere najviše su napredovali, i vremenom postajali sve manje osetljivi na ljudsku patnju. Daleko najviše su napredovali oni koji su ušli duboko u okultizam i koji su skoro u potpunosti poprimili karakter Sotone, a to znači tretirati ljude

kao stoku koju treba maksimalno iskoristiti i na kraju pobiti. U pitanju su osobe za koje slobodno možemo reći da su poremećenog uma, jer se njihovo zadovoljstvo meri ljudskom patnjom koju izazivaju - oni rade upravo ono što njihov bog od njih očekuje. Vrh masonerije je sastavljen upravo od ovakvih ljudi, a to oni otvoreno priznaju u svojoj literaturi.

Važno je istaći da samo mali broj masona zna pravu pozadinu masonerije. Najpoznatiji masoni govore o tome:

“Kandidat koji želi da postane mason ne poseduje jasnu sliku o prirodi stvari u koju se upušta. Čak i nakon prijema, on obično nije u mogućnosti da pruži zadovoljavajuće objašnjenje o tome šta je masonstvo i koji je pravi cilj postojanja njegovog reda.”⁶⁴

“Masonerija namerava da velom tajne sakrije Istinu od svih, osim od Privilegovanih.”⁶⁵

“Masonstvo, kao i sve misterije, hermeticizam i alhemija, skriva svoje tajne od svih, osim od Naprednih i Mudrih, ili Izabranih, i služi se lažnim objašnjenjima i pogrešnim tumačenjima svojih simbola da bi obmanulo one koji to zaslužuju, da od njih sakrije Istinu koju naziva Svetlost, i da ih udalji od nje.”⁶⁶

Očigledno je da u masoneriji postoje dva sloja ljudi:

- 1) napredni članovi (Privilegovani, Mudri ili Izabrani) - oni koji vode masoneriju,
- 2) obični članovi - oni koji nisu upućeni u pravu pozadinu masonerije.

Činjenica je da obični članovi masonerije, koji predstavljaju ogromnu većinu članstva, uopšte nisu svesni o postojanju naprednih članova, niti o pravoj pozadini masonerije, već veruju da su članovi neke “humanitarne organizacije”. Bivši masoni o tome govore:

“Ušao sam u masoneriju sa najboljim namera-
ma verujući da ulazim u bratstvo koje je zaista
bilo zainteresovano da pomaže ljudima. Među-
tim, sada znam da na nižim nivoima čovek ne
shvata šta se u stvari dešava.”⁶⁷

“Značenje lože i kako je ona meni predstavl-
jana, jeste da je reč o grupi ljudi posvećenih
pomaganju drugim ljudima.”⁶⁸

“Ono što me je navodilo da pomislim da je ma-
sonska loža u stvari neko hrišćansko mesto, bi-
lo je da sam u njoj susretao ljude, članove iste
crkve kojoj sam i ja pripadao. Ti ljudi su bili
članovi masonske lože. Štaviše, bili su na
istaknutim položajima. I činjenica da su se ti

članovi koristili citatima iz Biblije činili su da
ljudi zaista misle da je sve to sasvim u redu.”⁶⁹

Upravo ovaj mali sloj naprednih članova maso-
nerije je onaj koji upravlja ovom organizaci-
jom. Svaki mason, nakon završena tri osnovna
stepena masonerije, ako želi da napreduje u
ovoj organizaciji, podnosi molbu i zakletvu na
lojalnost najvišem organu masonerije:

“Uz poštovanje podnosim peticiju za stepene,
od 4. do 32. i obećavam da ću uvek biti istinski
odan i pokoran Vrhovnom savetu 33. stepe-
na.”⁷⁰

Sigurno da lokalne masonske organizacije ima-
ju određeni stepen autonomije, ali je očigledno
da se ovde radi o vrlo centralizovanoj organi-
zaciji u kojoj se potezi vuku iz jednog centra,
od strane malog broja ljudi.

Da bismo stekli bolju sliku o tome da li je ma-
sonska organizacija zaista “najmoćnija organi-
zacija u zemlji”, i da li ona zaista “ustoličava
kraljeve” i “oblikuje sudbine svetova”, kako se
hvali, pogledajmo prikaz broja članova ove
organizacije u nekim zemljama:

- Velika loža Irske: preko 800 loža i 50.000
članova.

- Velika loža Škotske: 1.160 loža i preko
350.000 članova. (1814. godine su velike lože

Engleske, Irske i Škotske dogovorile saradnju po svim ključnim pitanjima.)

- Velika loža Nemačke: 15.000 članova u 460 loža.

- Velika loža Francuske: 15.000 članova u 900 loža.

- U Sjedinjenim Američkim Državama krajem 1996. bilo je 3,3 miliona članova u preko 15.000 loža.

- U islamskim zemljama je delovanje masonerije zabranjeno, osim u Turskoj (100 loža i 8.400 članova), Jordanu, Saudijskoj Arabiji i Libanu.

(Gore navedeni podaci su stari više od deset godina, što znači da je broj članova danas mnogo veći.)⁷¹

Pošto su članovi masonerije uglavnom ljudi od velikog ugleda i uticaja u društvu, na osnovu ovolikog broja članova možemo da zaključimo da je njihovo, gore navedeno hvalisanje, zaista opravdano. Masonski izvori kažu da u Americi “skoro svaki beli gospodin na položaju pripada nekoj masonskoj loži”.⁷²

Videli smo da samo mali broj masona, onih u samom vrhu masonerije, zna pravu pozadinu ove organizacije i ko je bog masonerije. To znači, da kao i drevni druidi i drugi paganski sveštenici, vođe masonerije se direktno obraćaju za pomoć i instrukcije svom bogu, a ovaj preko

njih utiče na svetske tokove. Kao jedini logični zaključak proizilazi da bog masonerije - Lucifer ili Sotona - preko ove organizacije upravlja svetom u kojem živimo.

Ako analiziramo karakter Sotone, videćemo da bi on najviše voleo da ceo ljudski rod sakupi na jednu gomilu i spali ga. Strahovita destruktivnost njegovog karaktera ogleda se u zakonima većine takozvanih “razvijenih država” u kojima su svi najstrašniji oblici nemorala legalizovani. Ti zakoni su upravo uvedeni od strane sledbenika ovog “boga”.

IMPERIJA UZVRAĆA UDARAC

Uspostavljanjem države na teritoriji današnjeg Izraela pre oko 3500 godina ukinuti su paganski rituali prinošenja ljudskih žrtava i svega što je pratilo obožavanje “bogova”. Tako je uspostavljen monoteizam (poštovanje jednog Boga Stvoritelja) u jednoj državi. U prvim vekovima nove ere monoteizam je naročito počeo da se širi u Rimskoj imperiji i po celom svetu putem hrišćanstva, a njegovo širenje je pojačano pojavom islama u 6. veku nove ere.

U vreme pojave hrišćanstva Rimska imperija je dominirala čitavim civilizovanim svetom. Ova imperija je u početku bila izuzetno paganski orijentisana, sa mnogim odvratnim ritualima i oblicima obožavanja “bogova”. Pod uticajem hrišćanstva došlo je do velikih promena tako da je u 4. veku rimski car Konstantin prihvatio hrišćanstvo, a dominantnu ulogu u imperiji je počela da preuzima hrišćanska crkva sa sedištem u Rimu.

Iako je prihvatanje hrišćanstva kao zvanične religije Rimske imperije donelo mnoge pozitivne promene u načinu života, te promene nisu bile korenite. Stanovništvo je samo deklarativno prihvatilo hrišćanstvo i monoteizam, a u praksi su zadržani mnogi paganski običaji i rituali. Hrišćanska crkva je brzo odstupila od izvornog monoteizma i u svoje redove je prihvatila svakoga ko se samo izjašnjavao da prihvata autoritet crkve i njenog Boga. Tolerisani su skoro svi oblici nemoralna, tako da je došlo do podela u crkvi, što je kulminiralo velikim rascolom u 11. veku poznatom kao “Velika šizma”, kada je došlo do podele na Zapadnu i Istočnu crkvu (zapadno i istočno hrišćanstvo). Centar zapadnog hrišćanstva je bio Rim, a istočnog Konstantinopolj (kojem je ime kasnije promenjeno u Carigrad, odnosno Istanbul).

Crkva je u to vreme već uveliko preuzela kontrolu nad Rimskom imperijom, rimski biskup (kasnije papa) je postavljao vladare u imperiji, a kasnije i u državama koje su nastale raspadom Rimske imperije u 6. veku. Tako je vlast u imperiji prešla u ruke duhovnog vladara (hrišćanske crkve, odnosno rimskog pape).

Pošto je nakon “Velike šizme” veliki deo bivše Rimske imperije ostao van njegove kontrole, rimski papa je želeo da povрати uticaj na tim te-

ritorijama. Kako je u to vreme hrišćanska crkva već uveliko odstupila od izvornog monoteizma, u kojem je čovek bio najveća vrednost, papa nije birao sredstva da proširi svoju uticaj. Organizovao je takozvane “Krstaške pohode”, odnosno krstaške ratove, u periodu od 11. do 13. veka, u kojem je navodno vođena borba za oslobođenje Svete zemlje (Izraela) i Jerusalima od “nevernika” (Muslimana), kako ih je papa nazivao. Muslimani su se pokazali kao bolji monoteisti od rimskih hrišćana i Izrael je ostao pod njihovom kontrolom.

Ali, rimski krstaši su na putu do Svete zemlje izvršili velika razaranja i strahovite zločine među “šizmaticima” (kako je papa nazivao hrišćane na Istoku koji su odbili da mu se pokore). Mnogi gradovi u Istočnom rimskom carstvu su bili popaljeni, uključujući i glavni grad Konstantinopolj, a hiljade i hiljade ljudi je bilo pobijeno, silovano i izmasakrirano.

Rimska crkva je svoj uticaj širila ne samo na teritorijama bivše Rimske imperije, već i na drugim kontinentima gde su živeli “necivilizovani narodi”. Tako su Kristofor Kolumbo i drugi “hrišćanski misionari” ognjem i mačem promovisali svoju religiju širom sveta. Kako je izgledalo to “misioniranje” svedoči primer zau-

zimanja ostrva Hispanjola blizu Haitija od strane Kolumba 1492. godine.

Kada je Kolumbo prvi put posetio ostrvo Hispanjola 1492. godine, skoro celo ostrvo je bilo prekriveno bujnim šumama. Na osnovu izveštaja članova Kolumbove posade, kao što je bio Miguel Kuneo (Miguel Cuneo), Taino Indijanci koji su tu živeli imali su idiličan život pre dolaska Kolumba.

Međutim, kada su Kolumbo i njegova posada došli u drugu posetu ostrvu Hispanjola, oni su zarobili oko 1600 lokalnih stanovnika koji su im izašli u susret da ih pozdrave. Kuneo je zapisao: “Kada su naši brodovi krenuli za Španiju mi smo povelili 1600 muškaraca i žena tih Indijanaca i ukricali ih na naše brodove 17. februara 1495. godine. Našima koji su ostali (Špancima koji su pravili utvrđenje na ostrvu) bilo je rečeno da mogu da uzmu bilo kog Indijanca iz okruženja, koliko god im treba, što su oni i činili.”¹

Kuneo kaže da je uzeo za sebe jednu mladu lepu karipsku devojkicu kao svog ličnog roba, koju je dobio lično od Kolumba, ali kada je pokušao da bude intiman sa njom, ona se “opirala svom svojom snagom”. Pa je, na osnovu njegovih reči, on nju “nemilosrdno prebio i silovao”.²

Uobičajena nagrada za Kolumbove ljude, sa njegove strane, bila je da im dozvoli da siluju lokalne žene. Kad je počeo da prevozi Taino Indijance kao robove u druge delove sveta, trgovina robovima radi seksa postala je važan deo biznisa, kao što je Kolumbo i napisao svom prijatelju 1500. godine: “100 kastelanosa (španski novac) se lako dobija za jednu ženu koja će da radi na njivi, i to je dosta uopštena cena pošto postoji mnogo trgovaca koji traže devojke. One od 9 do 10 godina starosti se najviše traže”³ (uporediti sa tabelom 1, str. 50).

Iako je Kolumbo jednom istakao da su Taino Indijanci kanibali, ni onda, a ni danas, nema dokaza za tako nešto. To je očigledno bila priča smišljena od strane Kolumba - koja se još uvek uči u mnogim školama - da bi se lakše opravdalo ropstvo.

Međutim, Taino Indijanci su odlučili da ne budu samo dobri radnici na plantažama koje će Španci, a kasnije i Francuzi, uspostaviti na ostrvu Hispanjola. Oni su bili pogođeni time da im njihova zemlja i njihova deca budu oduzeti i pokušali su da se bore protiv osvajača. Pošto su očigledno Taino Indijanci stajali na putu “španskom progresu”, Kolumbo je tražio da se oni disciplinuju. Za najmanji prekršaj Indijancima je bio odsečen nos ili uvo, tako da su pri-

likom povratka u selo mogli da pokažu narodu na kakve su sve brutalnosti Španci spremni. Kolumbo je puštao pse na njih, nabijao ih na kolac i ubijao na razne druge načine. Život Taino Indijanaca je postao tako nepodnošljiv da je Pedro de Kordoba (Pedro de Cordoba) pisao kralju Ferdinandu 1517. godine:

“Kao rezultat patnje i teškog rada koji su podnosili, ovi Indijanci su se odlučivali na samoubistvo. Žene podvrgnute teškom radu izbegavaju da začnu i rađaju decu. Mnoge od njih, kada zatrudne, preduzimaju nešto da abortiraju. Druge nakon porođaja ubijaju svoju decu sopstvenim rukama, da ne bi ostala u tako teškom ropstvu.”⁴

Konačno su Kolumbo, a kasnije i njegov brat Vartolomej Kolumbo, kome je ostavio na upravljanje ovo ostrvo, odlučili da pobiju sve Taino Indijance. Većina naučnika smatra da je predolaska Kolumba populacija na ostrvu Hispanjola brojala 300.000 ljudi (to je bilo 1492. godine). Godine 1496. taj broj je pao na 110.000, na osnovu popisa koji je izvršio Vartolomej Kolumbo. Do 1516. godine, lokalno stanovništvo je palo na 12.000 ljudi, a na osnovu izveštaja Las Kasasa (Las Casas) do 1542. godine manje od 200 ljudi je ostalo živo na tom ostrvu. Do 1555. godine, svi do jednog su bili

mrtvi.⁵ (Danas nijedan Taino Indijanac nije živ - njihova kultura, narod i geni su nestali sa ove planete.)

U brojnim slučajevima “necivilizovani narodi” su nakon strašnih zlostavljanja prihvatili novu religiju od strane rimskih “misionara”. Tako je skoro cela Južna Amerika prihvatila rimsko “hrišćanstvo”.

Nova rimska imperija, predvođena rimskom crkvom, širila je uticaj svuda po svetu, a rimski vođa - papa, bio je uzvisivan kao niko do tada među ljudima. Tako je Lucije Ferari u svojoj knjizi “Prompta Bibliotheca” koja je “Encyclopedia Catholica” (Nadahnuti Biblioteka ili Katolička Enciklopedija), koja se smatra kao “verodostojna enciklopedija religioznog poznanja” i “skupoceni rudnik informacija”, napisao u svom članku ono što veliki procenat ljudi misli o papi da je...

“... papa toliko velikodostojan, i tako uzvišena ličnost, da on više i nije čovek, nego kao da je Bog, ili namesnik Božji... Papa je ličnost tako uzvišenog i vrhovnog dostojanstva, da pristojno govoreći, on nije bio postavljen ni na koji stepen dostojanstva, već je pre bio stavljen na sami vrhunac svih stupnjeva dostojanstvenosti... Papa je nazvan ‘najsvetijim’, jer je on opravdano smatran kao takav...”⁶

Širenje imperije rimske crkve bilo je praćeno nečuvenim nemoralnim izgredima njenih sveštenika. Seksualna zlostavljanja su bila naročito prisutna. Brojni istorijski izveštaji oslikavaju to stanje:

Kada je papa Pavle V pokušao da zabrani rad bordela u Rimu rimski senat ga je zamolio da ne sprovodi u delo svoju zamisao jer je postojanje takvih mesta “jedini način da se spreče sveštenici da ne napastvuju njihove žene i kćeri”.⁷

Po naredbi pape Grgura u Rimu je bio isušen ribnjak blizu jednog samostana. Na dnu je pronađeno više od 6000 dečjih lobanja.⁸ Prekršaji su bili toliko ružni da je u devetom veku bilo zabranjeno čak i posedovanje životinja ženki u manastiru.⁹ U isto vreme, hamburški nadbiskup Albert Veličanstveni obraćao se svojim sveštenicima rečima: “Ako ne možete da budete moralni, budite barem oprezni.”¹⁰

Za potrebe širenja imperije bila su potrebna velika novčana sredstva, tako da je rimska crkva uvela “oproštajnice”, odnosno mogućnost da ljudi novcem plate sve svoje prethodno učinjene grehe, kao i one koje će u budućnosti učiniti, a sveštenici će se navodno moliti Bogu da im se gresi oprost. Oproštajnice su izdavali

svешtenici za različita krivična dela - od preljube do ubistva.

Cenovnik oprostajnica za različite grehe je prvi uspostavio papa Jovan XXII, a cenovnik je prvi publikovao papa Leo X. Cenovnik za neke od grehova bio je sledeći:¹¹

- pljačkanje crkve - 2,25 dolara
- paljenje kuće - 2,75 dolara
- ubistvo običnog čoveka - 1,75 dolara
- falsifikovanje i laganje - 2 dolara
- silovanje nevine devojke - 2 dolara
- udaranje sveštenika - 2,75 dolara
- abortus - 1,5 dolar
- ubistvo roditelja ili supruge - 2,5 dolara
- oslobađanje od svih grehova - 12 dolara

U Rimu su zidane velike crkve u koje su dolazili ljudi iz celog sveta da se mole i da plaćaju za svoje grehe. Slične crkve su zidane u svim zemljama gde je rimska crkvena imperija imala uticaj.

Ali, širenje imperije nije prolazilo bez otpora. Brojni pojedinci, grupe, pa i čitavi narodi, pokušavali su da se suprotstave širenju rimske vladavine i religije. Mnogi sveštenici su napuštali rimsku crkvu i osnivali pokrete otpora protiv papske dominacije.

Obračun sa “jereticima” bio je krvav i nemilosrdan. U 16. veku osnovan je red Jezuita, koje je predvodio zloglasni Ignjacio Lojola, a cilj reda bio je da se obračuna sa svim neprijateljima rimske crkvene imperije. U tom obračunu su bila dozvoljena sva sredstva, a zakletva koju su jezuiti polagali ukazuje na njihovu odlučnost i namere:¹²

Govori superior (jezuitski komandant):

“Sine moj, i do sada si učio da se pretvaraš da si tobože na njihovoj strani, a zapravo nisi. Među rimokatolicima da budeš rimokatolik i čak da budeš špijun među svojom vlastitom braćom. Učio si da ne veruješ ljudima, da se ne uzdaš u ljude; među reformatorima da budeš reformator, među hugenotima hugenot (francuski protestanti), među kalvinistima kalvinist, među protestantima da budeš protestant i stekneš njihovo poverenje.

Traži da propovedaš sa njihovih propovedaonica i da svom žestinom svoje prirode objaviš našu svetu religiju i papu; čak **sidi tako nisko da postaneš Jevrej**in među Jevrejima, da bi se mogao osposobiti da skupiš sve informacije u korist tvog reda, kao veran papin vojnik. Učio si da tajno seješ seme neprijateljstva i zavisti među državama koje su u miru i huškaš ih da prolivaju krv. Uvuci ih u rat i stvaraj revolucije,

građanske ratove u zajednicama, provincijama i zemljama. Budi na strani onih koji se bore u ratu i radi potajno sa svojom braćom jezuitima, koji su možda na drugoj strani i otvoreno se suprotstavljaju onoj s kojom si ti povezan. Samo tako crkva može uspešno u tim neugodnim uslovima privesti kraju pregovore za mir... s time da cilj opravdava sredstva.

Učio si šta je dužnost špijuna: da sakupljaš činjenice i informacije iz svih mogućih izvora. Trudi se da dobiješ poverenje porodica protestanata i jeretika svih klasa, kako trgovaca, tako i bankara, pravnika, zatim u školama i univerzitetima, parlamentima, zakonodavnim telima, sudovima i saborima. Da budeš 'sve' za sve ljude, za papinu volju čije smo mi sluge sve do smrti. Primio si sve instrukcije još kao novajlija, pa kao neofit (novozaređeni sveštenik) i kao ađutor (pomoćnik biskupa), kao ispovednik i kao sveštenik, ali se još nisi opremio svime što je potrebno da komanduješ armijom 'Lojola' u službi pape. Ti moraš da služiš u pravo vreme kao instrument i izvršitelj kazne, kao što su naredili tvoji pretpostavljeni, jer ovde niko ne može raditi ko nije osvetio svoj rad krvlju jeretika, jer bez prolivanja krvi nijedan čovek ne može biti spasen. Zato, naoružajte se za svoj posao i učinite svoje spasenje sigurnim. Ti ćeš

pored svoje prethodne zakletve pokornosti svom redu i odanosti papi, ponoviti za mnom:

Ja ... (ime i prezime novog člana) sada u prisutnosti svemogućeg Boga, svete device Marije, svetog Mihajla arhandela, svetog Jovana Krstitelja, svetih apostola, svetog Petra i svetog Pavla i svih svetaca i sakralnih hostija neba, obećavam i izjavljujem da ću, kada bude povoljna prilika, voditi nemilosrdan rat potajno i javno protiv svih jeretika, protestanata i liberala, kao što sam usmeren i upućen, da ću ih istrebiti sa lica zemlje i da neću poštediti nikoga, bez obzira na starost, pol i uslove; da ću ih vešati i paliti, pustošiti, guliti kožu, daviti i pokopavati žive, parati stomake i utrobe njihovih žena i razbijati glave njihove dece o zidove, da satrem zauvek njihovu odvratnu rasu. Pošto se to ne može činiti javno, ja ću potajno upotrebljavati otrovni pehar, stisnuti konopac, čelični bodež ili olovni metak, bez obzira na čast, rang, dostojanstvo ili autoritet osobe ili osoba, bilo kakvi bili njihovi uslovi u životu, javni ili privatni, onako kako budem u bilo koje vreme upućen od bilo kog zastupnika pape ili starešine braće po svetoj veri, po društvu Jezuitskom."

Tokom viševekovnog progona "jeretika" i papinskih neprijatelja ubijeno je više miliona ljudi. Godine 1208. objavljen je krstaški rat pape

Inećentija III protiv Valdenžana i Albingežana, u kojem je poginulo milion ljudi. Od početka Jezuitskog pokreta 1540, pa do 1580. godine bilo je ubijeno 900.000 ljudi. U Holandiji je 50.000 ljudi bilo obešeno, obezglavljeno i spaljeno, a spaljivani su živi radi jeretizma, u periodu od 30 godina, od edikta Karla V protiv protestanata pa do Šato-Kembreškog mira 1559. godine (protestanti su različite grupe bivših rimskih sveštenika i vernika koji su se odvojili od rimske crkve i “protestvovali” zbog papske politike). 18.000 ljudi je stradalo od ruke dželata u razmaku od pet godina pod vladom Vojvode od Alva.¹³

Da je rimska crkva prolila više nevine krvi nego bilo koja druga organizacija koja je ikada postojala u istoriji čovečanstva, u to ne sumnja niko ko dobro poznaje istoriju. Međutim, mnogi spomenici njenih progona sada su tako izbrisani da je nemoguće steći potpuni pojam o mnoštvu njenih žrtava, i sasvim je izvesno da ni najjača mašta ne može dovoljno da predstavi njihove patnje.

Rimska crkvena imperija i tajna društva

Tokom istorije, rimska crkva je kao svog najvećeg suparnika u ovom svetu videla tajna društva i zato su ona bila naročito progonjena.

Tajna društva su želela da imaju kontrolu nad vladarima i državama, a isto to je želela i rimska crkva. U borbi protiv rimske crkve tajna društva su podupirala razne pokrete i ljude za koje su smatrali da im mogu biti od koristi. Tako je promovisan ateistički pokret koji je negirao crkvu i monoteizam. U narodu, koji je već bio ogorčen nemoralom rimske crkve, brzo je prokljalo seme ateizma koji su promovisali “ugledni filozofi” podupirani od strane tajnih društava.

Tako je Volter, jedan od najpoznatijih ateista u istoriji, u svojoj oholosti, samouverenosti i mržnji prema hrišćanstvu i monoteizmu, izjavio:

“Ja sam umoran slušajući ljude kako stalno ponavljaju da je dvanaest ljudi osnovalo hrišćansku religiju. Ja ću dokazati da je samo jedan čovek dovoljan da je sruši”¹⁴ (pod “dvanaest ljudi” mislio je na dvanaest Isusovih učenika).

Agresivnim delovanjem ateističkih filozofa 1793. godine došlo je do čuvene Francuske revolucije, kada je u jednom od najvećih bastiona rimske crkve država zvanično odbacila Bibliju i negirala postojanje Boga. Bilo je proglašeno da strah Božji nije više početak mudrosti (kako piše u Bibliji), nego početak ludosti. Crkve su bile zatvorene, a zvona su bila polomljena i pretopljena u topovske granate. Biblije su jav-

no spaljivane, ukinuta je sedmica i uspostavljena nedelja od deset dana, a vrhunac svetogrđa je bio kada je glumac-komičar Monvel, u ulozi “sveštenika Svetlosti” izjavio:

“Bože! Ako postojiš... osveti svoje uvređeno ime. Ja te izazivam, prkosim. Ti čutiš, ne smeš da pustiš svoje gromove. Ko će posle svega ovoga da veruje u tvoje postojanje?”¹⁵

Biskup Pariza bio je izveden na binu da odigra glavnu ulogu u najsramnijoj i najskandaloznijoj komediji koja je ikada izvođena. Pred velikim mnoštvom izjavio je da je religija koju je on do tada učio i propovedao jedna sveštenička trgovina, koja nema osnova ni u jednoj istoriji ili svetoj istini. On je porekao na najsvečaniji i najjasniji način postojanje Boga za čiju službu je bio posvećen. Zatim je položio na sto svoju episkopsku odeću i primio bratski zagrljaj od predsednika skupštine, a mnogi otpali sveštenici su ga sledili.¹⁶

Ateizam se širio kao epidemija širom sveta, a preko komunističkog pokreta je bio naročito uspostavljen u mnogim državama. Na taj način su se tajna društva obračunavala sa religijom i crkvom na žestok način. U sistem obrazovanja mnogih država uvedena je Darwinova teorija evolucije kao obavezan deo biologije, tako da su deca od malih nogu bila učena ateizmu.

Plodovi ateizma su bili nepredvidljivi i za same vođe tajnih društava. Na površinu su izlazili razni ateistički “filozofi” i “mudraci”, među kojima su najpoznatiji bili Niče i Hitler. Niče je glasno promovisao ideju “Bog je mrtav!”, a Hitler je toliko bio ogrezao u okultizmu i mržnji prema hrišćanstvu i monoteizmu da mu je ideja vodilja bila sadržana u njegovim čuvenim izjavama:

“Hrišćanstvo je najteži udarac koji je ikada zadat čovečanstvu. Komunistam je kopile hrišćanstva. Oboje su čudovišni izdanak Jevreja.”¹⁷

“Iskoreniću hrišćanstvo. Ili si hrišćanin ili si Nemač. Ne možeš biti i jedno i drugo.”¹⁸

Rimska crkva nije sedela skrštenih ruku. Na Prvom Vatikanskom koncilu, 18. jula 1870. godine papa je od strane rimske crkve proglašen “nepogrešivim” po pitanjima vere i morala, i stekao je apsolutnu vlast nad biskupima. Tada je uspostavljeno pravilo “Papska volja - Božja volja”. Interesantno je zapaziti da je odlučivanje o papinoj nepogrešivosti bilo praćeno velikim nevremenom i grmljavinom. Grom je udario u baziliku svetog Petra u kojoj se donosila odluka, i polomio prozore na bazilici. Mediji u državama pod kontrolom tajnih društava odmah su dočekali da prokomentarišu: “Bog im

je pokazao šta misli o papinoj nepogrešivosti.”¹⁹

Ubrzo nakon toga, uticajni pravnik rimske crkve i nemački kardinal Eugenio Pačeli (budući papa Pije XII) uspostavio je sistem zakona unutar rimske crkve kojim je crkvu potpuno centralizovao i stavio pod kontrolu pape, i polako pripremao teren za obračun sa neprijateljima koji su preuzeli kontrolu i nad samim Rimom.

Iako se komunizam sve više širio i potiskivao uticaj rimske crkve, postojali su pokreti koji su se suprotstavljali komunizmu, kao što je to bio fašistički pokret. Iako su fašisti mrzeli rimsku crkvu, oni su u njoj videli saveznika u borbi protiv komunista, naročito ruskih boljševika. Ubrzo je došlo do saradnje fašista i lidera rimske crkve, tako da je 1929. godine najpre bio potpisan konkordat između italijanskih fašista i rimske crkve kojim su crkvi vraćena sva prava i imovina, kao i veliki uticaj u državi. Katolicizam je postao zvanična religija Italije, obezbeđeno je da se katolička religija uči u školama o trošku države, a država je preuzela obavezu da novčano plati “uzurpiranje” crkvene imovine. (Vrh crkve je postao država Vatikan na maloj teritoriji sa 800 stanovnika, ali sa velikim uticajem.)

Rimska crkva je zatim napravila dogovor sa Hitlerom i povukla se sa političke pozornice Nemačke. (Do tada je Nemačka stranka centra, koja je bila pod kontrolom rimske crkve, bila

Slika 7. Musolini i kardinal Gaspari nakon potpisivanja konkordata.

Slika 8. Hitler sa biskupom Milerom.

najjača politička partija u Nemačkoj, a Hitlerova stranka je imala samo 2% biračkog tela. Radi ilustracije napomenimo da je u to vreme u Nemačkoj bilo 35% stanovnika katolika, 400 dnevnih katoličkih novina, 420 katoličkih časopisa od kojih je njih 30 imalo tiraž preko 100.000.)²⁰

Dogovor sa rimskom crkvom omogućio je Hitleru da preuzme vlast u Nemačkoj, a zauzvrat je nemačka država finansirala crkvene škole i druge crkvene institucije.

Kakvo je mišljenje Hitler imao o rimskoj crkvi svedoči njegova izjava u kojoj kaže:

“Mislite da me Vatikan impresionira? Baš me briga... Mi ćemo očistiti tu gomilu svinja... Zatim ćemo se kasnije izviniti...”²¹

Hitler je mrzeo rimsku crkvu, ali je hteo da je iskoristi za svoje ciljeve, baš kao što je i ona njega htela da iskoristi.

Rat protiv boljševika i drugih komunista bio je žestok i krvav, i poznat je kao “Drugi svetski rat” (on je bio samo nastavak Prvog svetskog rata, kada je rimska crkva bila na strani gubitnika - Austro-ugarske i Nemačke).

Rimska crkva se zvanično držala neutralno u Drugom svetskom ratu, ali je iz sve snage pomagala fašiste. Saveznici (Engleska i Francus-

ka) su tražili od pape Pija XII da osudi stravične zločine fašista, ali je papa to odbio da učini jer je znao da su vlade pomenutih država, kao i vlada SAD-a, pod kontrolom neprijatelja rimske crkve (tajnih društava). Na kraju, kada se videlo da će fašisti biti poraženi, papa je održao jedan mlaki govor protiv fašističkih zločina, koji je od strane Musolinija bio prokomentarisano sledećim rečima:

“Papa nikada ne treba da govori, on treba da ostane u oblacima. Ovo je plitkouman govor koji bi mnogo bolje izgovorio župnik iz mog sela.”²²

I pored poraza fašista u Drugom svetskom ratu, rimska crkva je izašla iz rata veoma ojačana. Velike količine zlata i bogatstva koje su fašisti oduzeli tokom rata, završili su u podrumima rimske crkve. Veliki deo tog bogatstva bio je otet od Jevreja, prema kojima je rimska crkva imala veoma negativan odnos naročito zbog njihove religije, koja ih je činila teškim za asimilaciju i preobraćenje u religiju rimske crkve. Takođe, Jevreji su bili veliki konkurent rimskoj crkvi u biznisu. Pošto su Hitler i ostali fašisti naročito mrzeli Jevreje, to je bila još jedna dodirna tačka rimske crkve i fašista.

Rimska crkva je počela da postaje jača nego ikada. Na samom početku Drugog svetskog ra-

ta osnovana je Vatikanska banka pod nazivom “Institut za religijske poslove” (IOR - Istituto per le Opere di Religione), koja će za nekoliko decenija postati najmoćnija svetska banka. “Tajna” uspeha ove banke jeste da je to banka bez šaltera, ali sa puno klijenata.

Jedna od aktivnosti ove banke je “misioniranje” na udaljenim krajevima sveta. Tako su Kajmanska ostrva, i druga mesta na zemlji, proglašena za “teritoriju katoličke misije”. Pod duhovnim vođstvom lokalnog kardinala koji radi za Vatikansku banku, od ovih ostrva je napravljen “poreski raj”, a poreklu novca koji se tu okreće niko ne može da uđe u trag.

Ova banka je, dakle, naročito poželjna za onoga ko poseduje kapital, a želi da prođe nezapažen. Klijenti ove banke su ljudi iz svetske “elite”, a za nju su vezani različiti skandali, od trgovine oružjem, do pranja novca trgovaca drogom, ubistava, do finansiranja ustanaka i ratova u pojedinim državama.

Kada su Staljina upozoravali na moć Vatikana, on je odgovorio pitanjem: “Koliko tenkova ima Vatikan?”²³ Savetnici su ga upozoravali da nije sve u tenkovima, što će se uskoro i pokazati tačnim.

Dolaskom pape Jovana Pavla II na čelo rimske crkve došlo je do rušenja komunizma u svim evropskim zemljama. Papa je bio glavni inicijator rušenja komunizma i preuzimanja kontrole nad tim državama.

Rimska crkva je počela da preuzima primat na svim poljima, uključujući i polje tajnih društava, osnivanjem svog tajnog društva “Malteški vitezovi” koje će ubrzo postati najmoćnije i najuticajnije tajno društvo na svetu.

Papa Pije XII, poznatiji kao “Hitlerov papa”, zajedno sa ostalim najozloglašnijim zločincima iz Drugog svetskog rata, biva proglašen “blaženim” od strane pape Jovana Pavla II, čime se pokazuje da se politika rimske crkve nikada ne menja, već samo poprima drugačiju formu.

Osnivanjem Saveza svetskih crkava i ekumeniskim pokretom, papa je uspeo da ujedini skoro sve svetske religije. Nova strategija rimske crkve nije više da se po svaku cenu mora preći na rimo-katolicizam, već je svim verskim zajednicama dozvoljeno da zadrže svoja učenja i obrede, ali se traži da “samo” prihvate autoritet rimske crkve i papu kao poglavara. Nova hrišćanska “elita”, željna uticaja, privilegija i vlasti, oberučke prihvata ovu papsku ponudu.

Slika 9. Potpisivanje ustava Evropske Unije u Rimu 29. oktobra 2004. U pozadini je bista pape Inoćentija X.

Za kratko vreme, skoro sve evropske države su potpale pod uticaj rimske crkve što je kulminiralo stvaranjem Evropske Unije, čije je formiranje bilo direktno pod kontrolom rimske crkve. Formirana je Evropska centralna banka i zajednička valuta - evro, kao direktni rival američkom dolaru. Tako je pripremljen put za zauzimanje najvećeg bastiona tajnih društava - Amerike (Sjedinjenih Američkih Država), i njenih saveznika.

Rimska crkva i Amerika

Nakon više vekova progona u Evropi, pripadnici tajnih društava su našli "sigurno utočište"

u Americi, velikoj zemlji u kojoj rimska crkva nije imala uticaj. Stanovnici ove nove države većinski su bili protestanski hrišćani koji su u velikoj meri bežali pred papskim progonom iz Evrope. Tajna društva su od početka formiranja američke države preuzeli kontrolu nad vlašću i skoro svi predsednici su bili njeni članovi.²⁴

Situacija je dramatično počela da se menja nakon Drugog svetskog rata kada je rimska crkva počela da ulaže akcije u najjače američke kompanije i da širi svoj uticaj u ovoj zemlji. Agresivnom višegodišnjom kampanjom protiv Amerike, vođenom iz Evrope, Amerika je postala najomraženija zemlja na svetu, a svetski lideri se utrkuju u vređanju i ponižavanju svega što je američko, u nastojanju da se dodvore rimskoj crkvi i Evropskoj Uniji. U isto vreme, kao na filmskoj traci, svetski vladari se smenjuju u savijanju vratova i kolena pred papom, uključujući i američke predsednike.

Papski uticaj u Americi je vremenom postao toliko veliki da su mnoge poluge vlasti u ovoj zemlji prešle u ruke Jezuita (najradikalnijih sledbenika rimske crkve). Jezuitski koledži i škole su otvoreni širom Amerike, a neki od američkih predsednika su se školovali na njima (kao na primer Bil Klinton, koji je završio stu-

dije na jednom od najpoznatijih jezuitskih koledža u Džordž Taunu).

Slika 10. Papa i španski kralj Huan Karlos.

Slika 11. Papa i američki predsjednik Džordž Buš.

Za kratko vreme je promenjena i demografska slika Amerike. Veliki broj “Španaca” se uselio u Ameriku, tako da u ovom trenutku u Americi ima više “Španaca” nego crnaca (“Španci” su ljudi iz raznih država Južne Amerike, naročito iz Meksika, koji govore španskim jezikom - jezikom koji su primili od svojih predaka koji su nasilno bili prevedeni u rimo-katolicizam od strane španskih inkvizitora, kada im je bio nametnut i španski jezik). Treba reći da su svi ovi Španci sledbenici rimske crkve, a u Americi im je dozvoljen boravak i rad jer su “jeftina radna snaga”. Oni su danas moćno biračko telo Amerike.

Vođe tajnih društava u Americi očigledno smatraju da će moći da zadrže privilegije i uticaj u društvu ako deo “kolača” prepuste rimskoj crkvi, a spremni su i da potpuno priznaju primat rimskom papi da bi mogli slobodno da rade.

Vremenom, svi oblici najstrašnijeg nemorala i perverzija, zbog kojih je rimska crkva nekada optuživala tajna društva, postali su uobičajena pojava u samoj rimskoj crkvi.

Dugačka je lista svega zajedničkog što pokazuje da su tajna društva i rimska crkva po karakteru postale iste organizacije. Preostalo je još samo da se zvanično ujedine.

NAJVEĆA PREVARA

U mnogobrojnoj masonskoj literaturi jasno su istaknuta dva osnovna verovanja masonerije. To su:

1) Verovanje u Velikog Arhitektu Univerzuma, i

2) **Verovanje u besmrtnost duše.**¹

Videli smo da masoni otvoreno izjavljuju ko je njihov bog, poznat kao “Veliki Arhitekta Univerzuma”. Oni jasno kažu da je to Lucifer, odnosno Sotona, a svi rituali koje masoni upražnjavaju u potpunosti su identični ritualima koje su upražnjavali drevni paganski narodi Egipta, Indije, Mesopotamije i drugih zemalja, koji su obožavali Sotonu pod različitim imenima.

Međutim, drugo osnovno verovanje masona je ono u šta veruje ogromna većina religioznih ljudi savremenog sveta, uključujući i one koji se izjašnjavaju kao monoteisti, a to je **verovanje u besmrtnost duše**.

Na prvi pogled, to bi moglo da bude beznačajno verovanje, a u stvari je jedno od najvažnijih pitanja na kojem će se temeljiti poslednja velika prevara svih naroda ovoga sveta.

Da pojasnimo.

Tokom istorije ljudi su postavljali pitanje: Šta se dešava sa čovekom kad umre? Većina ljudi je verovala da svaki čovek ima dušu, i da nakon smrti jedino što umire jeste čovekovo telo, koje se raspada, a da duša izlazi iz mrtvog tela i nastavlja da živi, tako da je čovek nakon smrti (prema ovom verovanju) i dalje živ. Neki narodi su verovali da čovekova duša nakon smrti može da ide u raj ili u pakao, a neki su verovali da duša mora da ide u čistilište da bi se očistila od greha. Neki su verovali (i sada veruju) da se čovekova duša nakon smrti tela seli u razne oblike života (biljke, životinje ili ljude) i tako se čisti. Ovaj oblik “čišćenja duše” naziva se “reinkarnacija”.

Bez obzira na različita verovanja po ovom pitanju, velika većina ljudi je verovala u **besmrtnost duše**, odnosno verovali su da čovekova duša **ne može** da umre, odnosno da čovek ne umire, već da nakon ovozemaljske smrti on nastavlja da živi, ali na neki drugi način i u nekom drugom obliku.

Sa druge strane, postoji jedan potpuno suprotan pristup ovom pitanju. U pitanju je pristup koji je iznet preko Mojsija i drugih pisaca Biblije. Prema ovom pristupu, čovek nakon smrti jednostavno nije živ, a njegovo stanje je opisano kao “spavanje”.

U Bibliji imamo opis stvaranja čoveka u kojem se kaže da je čovekovo telo “oblikovano” od “praha zemaljskog”, a da je onda u telo udahnut “duh životni” (od strane Tvorca). Spojem “praha zemaljskog” i “duha životnog” nastaje “živi čovek” ili “duša”.² To znači da čovek **nema** dušu, već da čovek **predstavlja** dušu. Prilikom smrti, “prah se vraća u zemlju, a duh se vraća onome koji ga je dao”.³

Dakle, jedna komponenta čovekovog bića je “prah zemaljski”. Ako bismo analizirali naše telo videli bismo da više od 99% tela čine samo četiri hemijska elementa (vodonik, kiseonik, ugljenik i azot), a manje od 1% svi ostali hemijski elementi - to je zaista “prah zemaljski”.

Druga komponenta je “duh životni” koji dolazi od Tvorca i to je onaj duhovni aspekt našeg bića koji oblikujemo tokom života vaspitanjem, učenjem i dobrim ili lošim izborima. Ovaj duhovni aspekt dolazi od Tvorca koji je živ, u skladu sa osnovnim zakonom nauke o životu (biologije) da “živo biće nastaje **samo** od živog

bića”. (Nije moguće da život nastane od nežive materije, kako uči teorija evolucije.)

Duša je spoj ove dve komponente - praha zemaljskog i duha životnog. Ako bismo napravili analogiju, kao što je drveni sanduk spoj dasaka i eksera, ili kao što je sobna svetlost spoj sijalice i električne struje, tako je duša spoj “praha zemaljskog” i “duha životnog”.

Kada se razdvoje daske i ekseri, da li postoji sanduk? Ne postoji.

Kada se razdvoje sijalica i električna struja, da li postoji svetlost? Ne postoji.

Kada čovek umre, i razdvoje se “prah zemaljski” i “duh životni”, da li postoji duša? Ne postoji.

Monoteistički koncept dat preko Mojsija jasno kaže da kada čovek umre “prah zemaljski (telo) se vraća u zemlju, a duh se vraća Onome koji ga je dao (Tvorcu)”.⁴

To praktično znači da se duhovni aspekt umrlog čoveka, koji sadrži njegov karakter, emocije i memoriju, na određeni način “skladišti” kod Tvorca, sve do “određenog trenutka”. Taj “određeni trenutak” zove se “ponovno stvaranje” ili “vaskrsenje”. Na osnovu biblijskog izveštaja, svi ljudi će biti ponovo stvoreni:

“I mnogo onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudiće se, jedni na život večni, a drugi na sramotu i prekor večni.”⁵

Period od čovekove smrti do ponovnog stvaranja, u Bibliji je opisan kao “spavanje”. To bi se moglo slikovito opisati na sledeći način: Čovek koji je zaspao i ništa nije sanjao, za njega će period spavanja predstavljati jedan trenutak - u trenutku buđenja, ovaj čovek će se najpre setiti trenutka kada je legao da spava. Bez obzira da li čovek spava nekoliko sati (kao u ovom slučaju) ili “spava” neki mnogo duži vremenski period (kao u slučaju smrti), za njega je period spavanja samo jedan trenutak - u trenutku ponovnog stvaranja čovek će se najpre setiti trenutka svoje smrti.

Ali ono što je ovde najvažnije istaći jeste da u periodu dok nije živ, dakle nakon smrti, **čovek ne postoji kao živo biće**. Verovanje u suprotno, dakle verovanje da je nakon smrti čovek i dalje živ, je poznato masonsko “**verovanje u besmrtnost duše**”.

Vrlo je interesantno zapaziti da je u Bibliji opisano da je nakon stvaranja čoveka, Tvorac rekao prvim ljudima da će **umreti** ako ne budu poštovali prirodne zakone koji su uspostavljani. Sa druge strane, anđeo Lucifer (ili Sotona) je napravio čudo pred ljudima (progovorio

kroz zmiju) i rekao ljudima da Tvorac laže, i da ljudi “**neće umreti**” (verovanje u besmrtnost duše), već da će kršenjem prirodnih zakona “**postati kao bogovi**”.⁶

Zašto je verovanje u besmrtnost duše povezano sa najvećom prevaram u istoriji čovečanstva?

Videli smo da su tokom istorije ljudi bili fascinirani čudima koje su činili “bogovi” (odnosno Sotona i demoni). Oni koji su mogli da stupe u kontakt sa Sotonom i demonima bili su naročito cenjeni i poštovani u društvu, kao guru, vračevi, magovi, itd. Stanje se nije mnogo promenilo do danas. Ljudi su fascinirani okultnim, a hiljade ljudi svedoči o čudima koja su doživeli baveći se nekim od okultnih veština prizivanja “bogova”.

Međutim, **najveće čudo** koje demoni mogu da učine jeste **simuliranje umrlih ljudi**. Dakle, demon može da se pojavi kao bestelesno biće, odnosno duh, i da u potpunosti imitira oblik bilo kog umrlog čoveka, kao i njegov glas. Pošto su demoni upoznati sa životom svih ljudi u istoriji, oni mogu da fasciniraju prisutne i “uve-re ih” da su to zaista “duše” umrlih ljudi.

Na primer, pred ljudima se pojavi navodna “duša” nekog umrlog čoveka kojeg su mnogi

od prisutnih lično poznavali. Oni vide isti lik osobe sa kojom su se nekada družili, i čuju isti poznati glas koji su godinama slušali dok je osoba bila živa. I ne samo to. “Duša” umrlog čoveka počinje da prepričava događaje koji su poznati prisutnima.

Pitanje koje se postavlja glasi: Da li će ljudi poverovati da je to demonska prevara ili će poverovali da im se zaista “javlja” njihov umrli prijatelj? Ako nisu čitali i razumeli Bibliju (kao većina ljudi na svetu) i ako ne znaju šta se dešava sa čovekom kad umre, sigurno će biti prevareni. Naročito kad veliko mnoštvo ljudi oko njih bude bilo fascinirano takvim pojavama.

Da su ovakvi oblici pojavljivanja već počeli da se dešavaju širom sveta, svedoče i mnogobrojna “javljanja Device Marije” i drugih mrtvih ljudi. Iz istorije znamo da je Isusova majka Marija mrtva. Međutim, pošto je rimska crkva prihvatila verovanje u besmrtnost duše, ona ovakva “javljanja Device Marije” predstavlja kao potvrdu autoriteta svoje crkve. Hiljade ljudi je fascinirano višestrukim pojavom bestlesnog bića u obliku žene koja je na mnogim mestima širom sveta “pozivala na mir” i koja se predstavljala kao “Devica Marija”.

Mnogi ljudi ne veruju da su se ova prikazivanja “Device Marije” zaista desila, ali kada se pojave

takve vrste budu uskoro dešavale pred njihovim očima, jedino što će im preostati jeste da prihvate da su u pitanju “duše umrlih” koje su “došle da ih posete”. I ne samo da ih posete, nego da ih pozovu na ujedinjenje celog sveta u “službi Bogu”.

U isto vreme, masoni očekuju slične pojave kojim će njihov autoritet biti potvrđen. Nema sumnje da će nakon ovakvih čuda ljudi masovno slediti savete “duša umrlih”.

Da se već odavno priprema teren za masovnu pojavu ovakvih fenomena, svedoče višegodišnja istraživanja svemira gde naučnici “pokušavaju” da dođu u kontakt sa bićima iz drugih svetova. Tako se ljudi pripremaju za “dolazak vanzemaljaca”, “kontakt sa dušama umrlih” i druga čuda koja će demoni činiti u mnogo većoj meri nego danas. Kada se konačno “uspostavi kontakt” sa ovim bićima, biće to još jedna “potvrda opravdanosti nauke” koju vode oni koji se hvale da vladaju ovim svetom.

U isto vreme, vodeći naučnici rimske crkve takođe vrše istraživanja u nameri da uspostave kontakt sa vanzemalcima. Žoze Gabrijel Fines, jezuita i direktor Vatikanske opservatorije, u intervjuu objavljenom u tekstu pod naslovom “Vanzemaljac je moj brat”, kaže:

“Kao što zemaljska bića smatramo svojom ‘braćom’ i ‘sestrama’, zašto ne bismo govorili o nekom ‘bratu vanzemaljcu’? I on bi isto tako bio deo Božjeg čina stvaranja.”⁷

Iako mnogi ljudi negiraju postojanje natprirodnog, ogromno interesovanje za natprirodno i okultno doživljeće u vrlo skoroj budućnosti veliku kulminaciju pojavom “duša” umrlih ljudi, kao i “vanzemaljaca”, koji će se pojavljivati na mnogim mestima širom sveta i upućivati “zajedničku poruku” čovečanstvu za ujedinjenje oko već poznatih principa i eksponiranih vođa. “Devica Marija” će pozivati ljude na mir i ujedinjenje oko “Svete Stolice”, a na osnovu biblijskog izveštaja sam Sotona će se prikazivati kao vrhovno božanstvo.

Čovečanstvo je definitivno pripremljeno za najveću prevaru u istoriji.

ZAVRŠNI UDARAC

Vidimo da se tokom istorije nije mnogo toga promenilo - ljudi su živeli na isti način i upražnjavali iste običaje i navike. Uvek su postojali lideri koji su bili duboko uvučeni u okultizam, a narod je upražnjavao satanizam u različitim formama, iako je suština bila ista. Val, Moloh, Mitra, Oziris, Šiva jesu samo neka od imena za Sotonu, kojeg su narodi širom sveta obožavali na isti način. Obožavanje Sotone se uvek odvijalo na tri načina:

- prinošenjem ljudskih žrtava
- seksualnim orgijama
- konzumiranjem droge

Danas je satanizam postao stil života koji upražnjava skoro celo čovečanstvo.

Prinošenje ljudskih žrtava

Kada sam nedavno razgovarao sa prijateljem lekarom koji se bavi lečenjem narkomana, on mi je kazao: “Roditelji su katastrofa!” Time je želeo da kaže da u savremenom svetu postoji

potpuna nebriga roditelja za svoju decu. I kao što su drevni pagani prinosisi svoju decu na žrtvu “bogovima” kako bi ih umilostivili da im omoguće “napredovanje u životu”, tako i savremeni roditelji prinose svoju decu pred savremene sotonske oltare - televizore i kompjutere, ili im dopuštaju odlazak u bioskopske i gladijatorske arene, gde deca gledaju nasilje, pornografiju, okultizam i najgore oblike perverznog ponašanja. Posledica je veliki broj narkomana i samoubistava među decom, a maloletnička delikvencija, dečja pornografija i nestanak velikog broja dece poprimaju razmere epidemije.

Očigledno je da roditelji žrtvuju svoju decu da bi ispunili ciljeve koje postavljaju bogovi ovoga sveta (skupi predmeti, karijera u robovlasničkom sistemu ekonomije, itd). Na taj način oni žele da umilostive bogove ovoga sveta da bi bili postavljeni na što višu lestvicu robovlasničke hijerarhije (predsednik države, šef kompanije, urednik novina, vrhovni sudija, profesor univerziteta itd).

Jedan moj prijatelj, koji je radio u domu za napuštenu decu, u svojoj grupi je imao devojčicu od 16 godina kod koje je primetio satanske simbole u oblačenju, kao i u njenim sveskama. Kada ju je pitao zašto se druži sa satanistima,

ona je odgovorila: “Oni su dobri prema meni i daju mi novac.”

Kada sam pre nekoliko godina držao predavanja u jednoj zapadnoj zemlji, jedan stariji braćni par me je zamolio da provedem poslepodne sa njima jer su želeli da sa mnom porazgovaraju. Otišli smo u njihovu veliku kuću sa tri garaže, koja je bila ispunjena novim i skupocanim nameštajem. Zidovi su bili potpuno popunjeni različitim skupocanim slikama i predmetima koji su kupovani u raznim delovima sveta, a na jednom zidu su stajale slike njihove troje dece.

Ubrzo nakon što smo seli, usledilo je njihovo pitanje: “Gospodine, veoma nam se svidelo vaše predavanje, pa smo procenili da vi možete da nam odgovorite na pitanje koje nas muči. A ono glasi: Zašto se naša deca tako neprijateljski ophode prema nama, kada smo toliko ulagali u njih?”

Ja sam ih pitao: “Šta ste to ulagali u njih?”

Usledio je njihov odgovor: “Uvek smo im kupovali sve što su tražili, kada su imali 16 godina polagali su za vozačku dozvolu i kupili smo svakome nova kola, platili smo im školovanje na najboljim koledžima... A kako oni nama danas za sve to vraćaju? Niti nas zovu, niti nas

posećuju, potpuno su nezainteresovani za nas, kao da nismo živi.”

Ja sam im onda rekao: “Vi njima niste pružili ono što im je bilo najpotrebnije.”

A oni su, šokirani, zapitali: “A šta im to nismo pružili?”

Odgovorio sam: “Niste im pružili svoje vreme.”

Usledilo je njihovo zapažanje: “Ali onda ne bismo imali sve ovo”, i pokazali su na svoju veliku i raskošnu kuću.

Ja sam im rekao: “U šta ste ulagali, to sada imate.”

Moj odgovor im se nije svideo, ali su prećutali. Ubrzo smo se razišli.

Fiziološka potreba svakog deteta je roditeljska ljubav. Kada je ne dobiju u porodici, deca je traže na nekom drugom mestu; najčešće na ulici i među problematičnim ljudima koji se u početku prave “dobri”, a kasnije skupo naplaćuju svoju “dobrotu”.

U savremenom svetu prinošenje dece na žrtvu započinje već u utrobi majke. Istraživanja pokazuju da najveći procenat dečjih bolesti, naročito psihičkih poremećaja, nastupa za vreme trudnoće i za vreme porođaja.¹ Poznate su slike

trudnih žena koje puše ili koje upražnjavaju neki drugi oblik nezdravog ponašanja, i koje fizički i psihički nespremljene odlaze na porođaj. Naravno, najveća odgovornost za to leži na muškarcima koji uspostavljaju zakone, uređuju porodične odnose, odnosno zloupotrebljavaju svoje položaje u porodici i društvu, i ispoljavaju potpunu nebrigu za svoje supruge i decu.

Prinošenje ljudskih žrtava je danas poprimio mnogo viši i gori nivo, jer su nekada mala deca bila ubijana na oltarima “bogova”, a danas se mala deca ne samo ubijaju, nego se od njih prave ubice koje ubijaju i sebe i sve oko sebe.

Videli smo da je najsuptilniji oblik ubijanja kada deca završavaju “visoke škole” i bivaju regrutovana u tajna društva ili neko drugo okultno udruženje, preko kojih se satanizam promovira širokim ljudskim masama.

Svakome je jasno da danas čovek nema veliku vrednost i da o njemu niko ne vodi brigu, tako da je u svetu odavno uspostavljena ravnodušnost prema ljudskoj patnji i stradanju.

Seksualne orgije

Ako pogledamo malu decu kako se igraju u parku, videćemo da se dečaci igraju sa dečacima, a devojčice sa devojčicama - dečaci se igra-

ju sa svojim autićima i plastičnim puškama, a devojčice sa lutkama i plastičnim šerpicama. Da li to znači da je dečacima usađeno da brane nekoga, a devojčicama da budu majke i supruge?

Međutim, čim deca nauče da govore jedno od prvih pitanja koje im se postavlja jeste: “Da li imaš devojkicu (dečaka)?” Deca se od malih nogu uče da je “sramota” ako neko ne menja partnere, a oni koji su najviše seksualno aktivni bivaju naročito pohvaljivani i veličani. To se naročito primećuje u osnovnoj školi kada dečaci i devojčice bivaju izmešani u školskim klupama i kada ih niko ne kontroliše u gledanju pornografije preko interneta ili videa, ili u pozivanju hot-lajn telefonskih brojeva (gde im se javljaju prostitutke koje im uzdišu na uvo i upućuju ih u “tajne najstarijeg zanata”).

Već u osnovnoj školi veliki procenat dece ulazi u prvi seksualni odnos, a masturbacija i gledanje pornografskih programa je skoro svima poznata. U srednjoj školi je već i abortus postao “normalna pojava”, a na fakultetima postoje “studenski klubovi” u kojima mladi ljudi do kasnih noćnih sati upražnjavaju različita destruktivna telesna zadovoljstva, od slušanja muzičkih ritmova i poruka koje pozivaju na samouništenje, preko konzumiranja različitih

oblika narkotika, do predbračnih seksualnih odnosa.

Tako je sistem obrazovanja postao sistem uništenja. Decu ustvari obrazuju televizija, kompjuterske igrice, kafići i diskoteke, a ono što su deca tu “naučila”, u praksi isprobavaju u školama i fakultetima gde se tolerišu svi oblici nemoralnog ponašanja. Teško je reći šta je gore - nekontrolisano divljanje dece u učionicama i školskim dvorištima, ili nastavnička zbornica prepuna duvanskog dima.

Vrhunac ovakvog “školovanja” nastupa na kraju svake školske godine kada se deca vode na “ekskurziju”, gde “polazu završni ispit” u onome što su preko godine “učila” o životu (a naročito seksu).

Sećam se razgovora kada se vlasnik jednog poznatog hotela u Crnoj Gori žalio kako ne može da pruži adekvatnu “uslugu” svojim gostima iz inostranstva. One je kazao: “Šta da radim kada mi u hotel dođe dvadeset Rusa i traži mi dvadeset prostitutki? Gde da nađem toliko prostitutki?... A ja kada odem u Rusiju, u svakom trenutku mogu da tražim dvadeset prostitutki, i to mlađih od dvadeset godina, i imaću ih za petnaest minuta.”

Odakle toliko prostitutki u savremenom svetu? (Na Azurnoj Obali (Španija i Francuska) svake godine tokom leta radi preko pola miliona prostitutki.²) Da li je ovako veliki broj prostitutki regrutovan slučajno, ili preko “sistema obrazovanja” i duhovno razorenog društva i porodice u kojem se tolerišu svi oblici nemorala?

Seks je nezaobilazna tema svih medija i svakog društva. To nije polni odnos u okviru braka, već perverzija koja unižava čoveka i od njega pravi duhovnog roba i monstruma - upravo ono što i jeste cilj ovog satanističkog rituala.

Konzumiranje droge

Sastavni deo svakog satanističkog rituala je konzumiranje droge. Droga čoveku daje osećaj lažnog zadovoljstva i izaziva promenu stanja svesti, što olakšava ulaženje u stanje transa, odnosno uspostavljanje kontakta sa “bogovima”.

Ono što možemo da vidimo u savremenom svetu jeste da konzumiranje različitih vrsta otrova i droga predstavlja glavni uzrok bolesti i smrti koje pogađaju čovečanstvo. Nezdrava ishrana, pušenje duvana i konzumiranje alkohola jesu ono u čemu savremeni čovek najviše “uživa”, ali i ono od čega najviše umire.³

Prirodne proizvode iz bašte i voćnjaka zamenili su prerađeni proizvodi prepuni različitih štetnih hemikalija. Tako su iz prirodnih proizvoda izvučeni skoro svi hranljivi sastojci, a dodate su veštačke supstance koje omogućavaju prerađenom proizvodu da dugo stoji na polici. Veliki supermarketi, u kojima se ljudi snabdevaju ovim prerađenim proizvodima, i dobro opremljene apoteke, gde ljudi pokušavaju da nađu spas od svojih zdravstvenih tegoba, predstavljaju začarani krug u koji je ušlo skoro celo čovečanstvo.

Ukoliko se na policama i nađu proizvodi iz bašte ili voćnjaka, to su uglavnom genetski modifikovani ili višestruko hemijski tretirani plodovi. Dakle, hemijska industrija je preuzela sektor proizvodnje hrane, a takođe je preko farmaceutske industrije preuzela “brigu” o “lečenju” sve većeg broja obolelih ljudi. (Reč “farmaceut” potiče od grčke reči “farmakon” što znači “trovač”; ovaj termin je uveden zbog toga što su prvi farmaceuti u istoriji bili vaučari i okultisti koji su ljude “lečili” različitim “preparatima”.⁴)

Duvan i alkohol su dve vrste teških droga koje nakon nezdrave ishrane izazivaju najviše smrtnih slučajeva. Ovi oblici droge se slobodno prodaju u svim zemljama sveta, a još teže vrste

droga, kao što su marihuana, heroin, kokain i dr. takođe se vrlo lako mogu naći u prodaji, iako su zvanično zabranjene. Svako ko je malo bolje upućen, zna da je trgovina drogom državni biznis iz kojeg se pune fondovi za finansiranje različitih “državnih” projekata. Kada broj zavisnika od neke droge dostigne “kritičan nivo”, onda se ta droga legalizuje (kao što je slučaj u Holandiji i drugim zemljama gde se skoro svi oblici droge legalno prodaju na ulici).

Ako analiziramo bilo koji aspekt ljudskog života savremenog čovečanstva uočićemo potpunu posvećenost načinu života koji su upražnjavali drevni pagani, s tim da je sadašnji oblik destrukcije i samouništenja uveliko premašio sve ono što je zapisano u pisanoj ljudskoj istoriji.

Vladavina rulje

Videli smo da dve najmoćnije svetske organizacije kontrolišu sve aspekte ljudskog društva u ovom svetu. Tajna društva i rimska crkva, nekada veliki neprijatelji, a danas bliski saradnici, ponosno za sebe izjavljuju da su “najveći”, “najmoćniji”, “najuticajniji”, “najbogatiji”. Nesumnjivo da su tajna društva prepustila primat rimskoj crkvi i da koriste svaku priliku da odaju poštovanje “Svetom Ocu”. Sa druge strane,

dopušteno im je da nastave svoj posao koji rađe hiljadama godina.

Ako pogledamo sistem odlučivanja i vladavine u ovim dvema organizacijama, videćemo da su i rimska crkva i tajna društva **potpuno centralizovane organizacije**. U rimskoj crkvi papa je apsolutni autoritet, “zamenik Sina Božjeg” na zemlji, neko ko je zvanično proglašen “nepogrešivim” i ko može svakoga u crkvi da smeni ili postavi. U tajnim društvima, postoji “Vrhovni savet 33. stepena” koji za sebe tvrdi da je “Matični savet sveta” i “Matična jurisdikcija sveta”, kome svaki član u zakletvi obećava: “Obećavam da ću uvek biti istinski odan i pokoran Vrhovnom savetu 33. stepena.”

Dakle, obe ove organizacije su potpuno centralizovane na svetskom nivou, i svako kršenje pravila povlači za sobom rigorozne sankcije.

Sa druge strane, ovaj princip centralizovanog upravljanja se ukida u svim aspektima ljudskog društva koji treba da se potčine ovim dvema organizacijama. Savremeni način potčinjavanja pojedinaca, porodica i društava sprovodi se uvođenjem sistema “glasanja”.

Nekada je u porodici svu odgovornost snosio otac, odnosno muž, ali je u isto vreme imao i velika ovlašćenja. Muškarac je prilikom ulaženja

u brak ili sklapanja bilo kog posla, morao da položi garancije svoje porodice i prijatelja, i snosio je adekvatne posledice ako nije poštovao ono što je obećao, a posledice su snosili i oni koji su za njega garantovali. Danas je porodica “skup ravnopravnih osoba” u kojem “svi imaju pravo odlučivanja”. Otac nema obavezu da obezbedi porodici sve što joj je potrebno za normalno funkcionisanje, a majka nema obavezu da brine o vaspitanju dece i izgradnji njihovog karaktera. Deca mogu da se ponašaju kako žele, a ukoliko neko od roditelja pokuša da ih spreči u tome, može da se suoči sa teškim posledicama od strane državnih organa.

Sećam se kada sam posetio neke poznanike u jednoj zapadnoj zemlji. Za ručkom mi je moj prijatelj, otac dvoje dece, rekao šta mu je poručila starija ćerka kada se prvog dana vratila iz osnovne škole: “Tata, ti mene više ne smeš da prisiljavaš da radim ovo ili ono, niti smeš da me tučeš ako nisam dobra. Učiteljica nam je odmah, na prvom času rekla da ako nas neko od roditelja prisiljava na bilo šta, ili ako nam preti ili nas tuče, da joj odmah javimo.”

Posledice su jasne: takvim roditeljima deca mogu biti oduzeta u najkraćem roku. Deci se u školi daju brojevi telefona policije i socijalnih radnika koje deca mogu u svakom trenutku da

pozovu i “požale se”. Na taj način deca ucenjuju svoje roditelje na razne načine.

Ovde ćemo navesti samo nekoliko slučajeva, a ima ih bezbroj.

U jednom slučaju, otac je bio sproveden u zatvor zato što je zabranio svojoj ćerki od 16 godina da prespava kod svog “dečka” (koji je usput bio duplo stariji od nje).

U drugom slučaju, roditelji su dobili posao u drugom gradu i hteli su da se tamo presele. Dete nije htelo da ide u taj grad i nazvalo je policiju da ga “zaštiti”, pa su roditelji morali da odustanu od odlaska.

Poznat mi je slučaj jedne majke koja je bila prijavljena od svoje komšinice zato što je “udarila po guzi” svoje neposlušno dete. Policija je došla i oduzela joj dete, a to dete je kasnije, preko državne agencije, usvojio čovek koji je vrlo brzo bio optužen zbog seksualnog zlostavljanja tog deteta. (Kao po pravilu, počinioци ovakvih i sličnih gnusnih dela bivaju oslobođeni krivice kao “neuračunljivi”, da bi zatim bili poslani na “lečenje”).

Kada se razori porodica i kada nema adekvatnog vaspitanja dece, nove generacije lako padaju kao plen agresivne kampanje koja se sprovodi preko medija i obaveznog “sistema obrazo-

vanja”. Ovaj proces uništavanja čoveka zove se “duhovni genocid” i mnogo je strašniji od “fizičkog genocida”, jer u fizičkom genocidu čovek zna ko mu je neprijatelj i ko ga ubija, a u duhovnom genocidu čovek se uči da sam sebi oduzima život, i u isto vreme nije svestan da za najbolje prijatelje smatra one koji ga porobljavaju i guraju u smrt.

Proces porobljavanja čitavog naroda dostiže svoj vrhunac kada narod na državnom nivou prihvati koncept “glasanja” i prihvati koncept državnog uređenja koji se zove “demokratija” (tokom istorije poznat kao “vladavina rulje”). U prvom koraku, “ekspertima” za demokratiju iz inostranstva se dozvoljava da sa svojim bankama uđu u državu kojoj se uvodi demokratija. Sa svojim “nevidljivim” novcem ili novcem bez pokrića, strani “eksperti” i “investitori” kupuju najpre sve medije preko kojih agresivno promovišu demokratiju, a zatim kupuju političare preko kojih uvode zakone koji će im omogućiti da obave svoj posao do kraja.

Ekonomija prelazi u ruke malog broja ljudi i kompanija, a mala preduzeća i nezavisni pojedinci nestaju sa ekonomske scene i postaju robovi multinacionalnih kompanija.

Zatim se organizuju “poštenu” demokratski izbori na kojima se narodu jasno sugerije za ko-

ga treba da glasa, inače će cela država i narod “propasti”, a država biti izložena svetskoj izolaciji i sankcijama, i bombardovanju zbog “kršenja ljudskih prava”. U slučaju da narod izabere “ne-demokratsku” opciju (kao što je u nekoliko navrata bio slučaj u Turskoj), dolazi do državnog udara kada vojska (koja je već pod kontrolom stranog faktora) preuzima vlast u državi sve do organizovanja novih izbora na kojima će doći do poželjnog rezultata.

Na ovim “izborima” svi imaju pravo glasa. Ovakvi “izbori” predstavljaju pravi **rat** protiv jednog naroda, a onaj koji nameće **rat** traži da u njemu svi **mogu i treba** da učestvuju: pored radno sposobnih i odgovornih muškaraca, u ovom ratu treba da učestvuju i žene i deca, ali i kriminalci i neradnici - dakle i oni koji u jednom ratu ne bi mogli (žene i deca) ili ne bi smeli (kriminalci i neradnici) da učestvuju (jedni zato što nisu sposobni, a drugi zato što nisu podobni).

Pošto ovakvim “izborima” prethodi agresivno uveravanje od strane svetskih medija i političara za koga narod treba da glasa, poznati su nam različiti komentari ljudi koji učestvuju u ovakvim “izborima”. Na primer, mnoge žene, svojstveno svojoj prirodi, emotivno kažu:

“Moram da glasam za **ove**, jer ako glasam za **one** - izolovaće nas i bombardovaće nas.”

Kako vreme odmiče, demokratija se sve više ukorenjuje u narodu i državi jer nove generacije već su prošle kroz obavezni “sistem obrazovanja”, a preko filmova, kompjuterskih igrica, interneta i mas medija dovoljno su se informisale o tome “šta je najbolje za čoveka” (odnosno postali zavisnici jednog masovnog sistema indoktrinacije i drogiranja).

Takođe, pravosudni sistem u ovako okupiranoj državi maksimalno toleriše svaki oblik nemorala i kriminala, tako što se sudski procesi protiv razbojnika i kriminalaca maksimalno odugovlače i na kraju zastarevaju, ili kriminalci bivaju oslobođeni zbog “nedostatku dokaza”. Sa druge strane, pravosudni organi su vrlo brzi u kažnjavanju pojedinaca ili grupa ako se ogreše o državu, bilo neplaćanjem poreza ili nekim drugim oblikom neposlušnosti.

Ukoliko je potrebno da se “ubrza” proces uvođenja demokratije, u državama se izazivaju različiti oblici kriza koji vladarima omogućavaju da uvedu restriktivne zakone kojima bukvalno dobijaju odrešene ruke da rade šta žele.

Na ovaj način, svim narodima na planeti je nametnut isti životni koncept koji se jednostavno

svodi na život bakterija ili životinja na velikim farmama - sa bakterijama se eksperimentiše, a životinje na farmama se maksimalno iskorištavaju, da bi se na kraju vodile na klanje.

Ovaj životni koncept, koji je prihvatio skoro ceo svet, poznat je u istoriji kao “satanizam”. Preko visoko centralizovanih organizacija, kao što su tajna društva (koja otvoreno kažu da obožavaju i služe Sotoni) i rimske crkve (koja toleriše sve oblike satanizma i duboko je u njemu), bog ovoga sveta - Sotona vlada ovim svetom.

Uspostavljanjem Ujedinjenih Nacija, Evropske Unije i drugih “unija” priprema se put stvaranju jedne svetske vlade, a u isto vreme preko Ujedinjenih religija sveta ili Univerzalne crkve, sve religije trebaju da se stope u jednu, tako da kompletna svetovna i duhovna vlast bude pod kontrolom jednog vladara - Sotone. Na taj način bi celo čovečanstvo bilo spremno za čin kolektivnog samoubistva.

Alternativa satanizmu

Nijedan narod definitivno nije u stanju da se **sam** suprotstavi okupaciji koja se nameće od strane ujedinjenih svetskih satanista.

Najviše što čovek kao pojedinac može da učini jeste da pokuša da se izoluje od štetnog uticaja moralno posrnutog društva i sačuva sebe i svoju porodicu. To nije lak posao jer su uspostavljeni zakoni u skoro svim državama vrlo restriktivni i onemogućavaju pokušaje onih koji **ne žele** da budu “deo sveta”.

Ipak, neki uspevaju da se izvuku iz ovog košmara na različite načine. Pojedinci napuštaju gradove i sele se u prirodni ambijent, gde na malim farmama proizvode hranu i sve što je potrebno za život porodice. Izvorska voda i drvo za ogrev su im na dohvat ruke, a čist vazduh i cvrkut ptica okrepa za dušu i telo.

Neki ljudi, koji se odlučuju za ostanak u gradovima, otvaraju privatne škole, najčešće u okviru svojih religijskih institucija - škole u kojima postoji disciplina i potreban nivo vaspitanja i obrazovanja. Otvaraju se takođe internet servisi preko kojih je moguće doći do korisnih informacija, ali je u isto vreme onemogućen pristup destruktivnim programima.

Mnogi ljudi se odlučuju za koncept “kućne škole” (homeschooling) gde deca kod kuće, pod nadzorom roditelja, uče školsko gradivo, a na kraju godine polažu ispite. Ovakav pristup je sada moguć i preko interneta, tako da svaka porodica, bez obzira u kom delu sveta živi, mo-

že da koristi ovakav način školovanja svoje dece. (Napomenimo da je najbolji način školovanja kada deca uče da rade od svojih roditelja, ali pošto je savremeni takozvani “sistem obrazovanja” obavezan, onda su privatne škole ili “kućna škola” jedini izlaz da se sačuvaju deca, a da se u isto vreme ne dođe u sukob sa zakonom.)

Viši oblik očuvanja pojedinaca, porodica i društva sadržan je u izjavi jednog autora: “Temelj svih temelja i stub mudrosti je znati da postoji Bog.”⁵

Ako postoji Bog, koji je zainteresovan za čoveka, i koji predstavlja jaču silu od one koja vlada ovim svetom, onda postoji mogućnost da se organizuje država, pod Božjom zaštitom, u kojoj će čovek biti najveća vrednost, i u kojoj će na snazi biti zakoni koji će podsticati duhovni i svaki drugi napredak čoveka.

Božja država u okupiranom svetu

Nesporna je činjenica da je čovek najveća vrednost. Imati iskrenog prijatelja predstavlja neprocenjivo bogatstvo; telefonski poziv ili dobromerčan osmeh nekoga ko nas voli predstavlja nešto što je u stanju da izleči svaku bolest i tugu, nešto što ne može da se meri nikakvim materijalnim bogatstvom. Dečja dobrotu i be-

zazlenost, toplina i iskrenost koju izražava njihovo lice, jesu najviši uzor karaktera kojima bi čovek trebao da teži, a društvo takvih osoba bi trebalo da bude trajno okruženje ozbiljnim ljudima.

Ali, zamislite da ste pred sledećim izborom: Moći ćete da imate decu i prijatelje pod uslovom da šest hiljada godina gledate njihova ubijanja, silovanja, koncentracione logore, prodaju droge i druge najmonstruoznije stvari, i na kraju takve istorije moći ćete sa samo jednim malim brojem dece koju ste rodili da budete zajedno kroz celu večnost. Da li biste prihvatili takvu ponudu?

Sigurno da nijedan čovek ne bi prihvatio takvu ponudu. Ali Bog je prihvatio.

Jednom je jedan ateista postavio pitanje: “Da li Bog može da napravi tako veliki kamen koji ne može da podigne?” Predavač mu je odgovorio: “Da, može. Takav kamen je čovek, koga Bog ne može da podigne do nivoa prijatelja ako ovaj na to ne pristane.”

Dakle, Bog je stvorio bića koja mogu da pruže ljubav. Pružanje ljubavi uključuje davanje slobodne volje stvorenim bićima, što znači i mogućnost neposlušnosti prema roditelju, odnosno pobune protiv Tvorca.

Biološki gledano, nas ne stvaraju naši roditelji - oni nam samo “prenose” život, a “davalac” života je Tvorac, odnosno Bog. Tvorac može da nas stvori i bez roditelja, kao što je to bio slučaj sa prvim ljudima.

Nesporna je naučna činjenica da je ovaj svet stvoren i da postoji Tvorac. Obimna naučna istraživanja su do detalja potvrdila istorijsku autentičnost knjige koju je Tvorac napisao ljudima nakon pobune jednog dela stvorenih bića (ljudi i anđela). (O naučnoj opravdanosti Biblije čitalac može da konsultuje našu knjigu “Nauka i problem smrti”).

U svojoj knjizi koju je napisao ljudima - Bibliji, Tvorac upućuje ljude u sve najvažnije aspekte života - od toga kako da se bave ekonomijom, do toga kako da osnivaju porodicu, vaspitavaju decu i uređuju državu. Preko Mojsija i drugih autora Biblije, Tvorac nas takođe obaveštava kako je došlo do pobune u svemiru, i zašto On dozvoljava da se mnoge ružne stvari dešavaju u ovom svetu.

Sigurno da bi Bog mogao brzo da reši probleme koji postoje u ovom svetu, i da se obračuna sa onima koji su nosioci tih problema. Međutim, Bog odlaže konačni sud zbog ljudi za koje još ima šansi da se okrenu ka dobru. Približava se trenutak kada takvih više neće biti, jer

će sa jedne strane postojati oni koji su postali nepopravljivo zli, a sa druge strane oni koji su i po cenu gubitka ovozemaljskog života spremni da budu na strani onoga što je moralno i uzvišeno. Oni prvi su jednostavno došli u stanje da Bog sa njima ne može da komunicira, pa tako ni da ih pozove na pozitivnu promenu (otupela im savest zbog dugotrajnog upražnjavanja onoga što je destruktivno). Ovi drugi su dovoljno karakterno izgrađeni da shvataju da život bez dostojanstva i morala ustvari nije život, i da je Bog davalac života, tako da ne postoji ništa u ovom svetu što čovek može da izgubi zbog uzvišenih stvari, a što Bog ne može da mu nadoknadi.

Ali, i kada Boga ne bi bilo, život bez dostojanstva bi zaista bio najteža muka koja bi čoveka mogla da zadesi, jer ljudi bez dostojanstva nemaju nikoga u ovome svetu. Prihvatanjem da budu uhvaćeni u mišolovku, ljudi gube sve najdragocenije što imaju. Nekada tako daleko odu da povratka nema.

Zamislimo da pred sobom imamo majku čiji je sin umro od droge. Kada bismo je pitali: “Majko, da li bi pristala da do kraja svog života tvoja država bude izolovana od celog sveta, da se više nikada ne voziš automobilom (jer će zbog sankcija tvojoj državi biti prekinut dovod naf-

te), da li bi pristala da ne možeš nigde da putuješ po svetu, da se do kraja života voziš samo železnicom ili volovskim i konjskim kolima, da li bi majko pristala da se svega toga odrekneš, ako bi tvoj sin mogao da se vrati iz mrtvih i bude ponovo sa tobom?”

Sigurno da bi svaka majka odmah pristala na ovakvu ponudu.

Na žalost, mnogi roditelji bi prihvatili ovu ponudu prekasno. Kada im svetski satanisti ponude “brda i gradove” u zamenu da im uvedu svoje zakone kojim će uništiti njihove porodice i države, mnogi se polakome, i gubeći svoje dostojanstvo gube svoje najmilije i svoj život. Njima se nude kuće, automobili i druge stvari na kredit, tako da mogu da se hvale kako su “bogatiji”. Svoje najveće bogatstvo - svoju decu i prijatelje - oni nepovratno gube jer im ne posvećuju vreme, a krajnja posledica je teška depresija koja mnoge navodi na samoubistvo (depresija je najraširenija bolest u “razvijenom” svetu).

Dakle, i kada Boga ne bi bilo, život bez dostojanstva ne bi imao veliku vrednost.

Kada bi se pre samo nekoliko decenija ljudi u mnogim zemljama našli pred izborom:

1) da prihvate “sva blaga ovoga sveta”, a da u zamenu dopuste da im se uvedu zakoni koji će uništiti njihovu porodicu i državu,

ili

2) da pruže otpor tom duhovnom uništenju i da zbog toga rizikuju da poginu u ratu protiv onih koji bi pokušali da im nametnu takve zakone,

oni bi sigurno izabrali ovo drugo. Danas se situacija veoma promenila i ljudi masovno biraju prvu “ponudu”.

Međutim, gornje dve opcije nisu jedini izbori koje imamo na raspolaganju. Pošto postoji Bog, na raspolaganju nam je još jedna ponuda.

3) Božja ponuda

Tokom cele ljudske istorije Bog je pozivao ljude da odbace destrukciju, da prihvate principe duhovnog i fizičkog zdravlja, da ulažu u porodicu i prijatelje, da život provode u predivnoj prirodi, a ljudi su uglavnom birali uništenje i smrt. Tvorac nije odustajao od namere da pomogne onima koji žele dobro i pre oko četiri hiljade godina započeo je projekat kojim će biti obuhvaćeni svi narodi i buduće generacije na zemlji.

Ovaj projekt je započeo sa čovekom kome je Tvorac dao ime “Avram”, što u prevodu znači “otac narodima”. U pitanju je bio moralan čovek preko koga će svi narodi na zemlji biti poučeni principima i zakonima zdravog i srećnog života, kao i važnoj činjenici da je ovaj svet stvoren, i da Onaj koji je stvorio čoveka može da reši sve čovekove probleme, uključujući i problem smrti (o tome je više rečeno u našoj knjizi “Nauka i problem smrti”).

Preko Avrama, Tvorac je stvorio narod sa kojim će formirati državu u kojoj će se živeti po Božjim zakonima. Funkcija tih zakona je stvaranje dobrih ljudi, a funkcija te države je da bude uzor i videlo drugim narodima koji bi svojom slobodnom voljom mogli da unose promene u svoje živote i da uvedu isti model uređenja države.

Ovaj projekat spasavanja čovečanstva, odnosno onih koji to žele, nije išao lako. Avramovi potomci, poznati kao Jevreji, često nisu hteli da sarađuju sa Bogom. Bog je, naizgled, prema njima imao mnogo oštrij pristup nego prema drugim narodima, ali to nije bio slučaj. Bog je Jevrejima dao velike mogućnosti i na poseban način ih čuvao i vodio, tako da je od njih tražio onoliko više koliko je u njih ulagao.

Nijedan narod u istoriji nije doživeo takvo čudo izbavljenja, kao što je to bio slučaj sa jevrejskim narodom. Velika čuda i neverovatni natprirodni događaji koji su pratili izlazak Jevreja iz egipatskog ropstva još uvek su tema koja fascinira sve ozbiljne istoričare. Istorija je prepuna podataka o ovim neverovatnim događajima koji su kulminirali stvaranje države Izrael pre oko 3500 godina.

Stvaranje države Izrael nije proteklo bez problema, jer su mnogi Jevreji radije želeli da budu robovi u Egiptu i da imaju “sva blaga ovoga sveta” (pod tim se podrazumevao rad po ceo dan, a malo slobodnog vremena se provodilo u žderanju i orgijanju - obožavanju egipatskih bogova).

Pošto većina Jevreja nije želela dolazak u zemlju koju je Bog obećao Avramu (Obećanu zemlju), Bog je ceo narod odveo u pustinju i sačekao 40 godina dok ta zla generacija nije potpuno pomrla, a onda je njihove sinove uveo u Obećanu zemlju i formirao državu Izrael. (Treba reći da je pre formiranja države Izrael Bog pod planinom Sinaj ponudio jevrejskom narodu “savez”, prema kome će Bog štiti narod i državu od spoljnih neprijatelja, a narod će živeti prema Božjim zakonima. Narod je prihvatio ovu ponudu i “savez” je bio uspostavljen.

To je u stvari bio nastavak saveza koji je Bog uspostavio sa Avramom.)

Nakon formiranja države Izrael bilo je perioda kada je jevrejski narod živio prema Božjim zakonima, ali se često dešavalo da su Jevreji želeli da menjaju zakone i da žive kao okolni nezabožaćki narodi. Kada su bili uporni u toj nameri, Bog je dopuštao da ih okolni narodi okupiraju, ponižavaju i iskorišćavaju. Onda se narod okretao Bogu, počeo moralno da živi, a Bog je proterivao okupatore na neverovatne načine. Iz istorije vidimo da su se okolni paganski narodi bojali **jevrejskog Boga**, a ne samih Jevreja.

Kako je vreme prolazilo, Jevreji su sve više odstupali od Boga tako da su usledili teški periodi za ovaj narod - najpre su bili okupirani od strane Asiraca, a zatim i od Vavilonjana, da bi vrhunac okupacije bio za vreme Rimske imperije. Jevreji su uporno odbijali da žive prema Božjim zakonima, a u isto vreme su želeli da se oslobode okupacije, pa su dizali ustanke protiv okupatora. Na kraju im se desilo ono najgore što im je Bog rekao da će se desiti ako budu bili uporni u kršenju saveza koji su uspostavili sa Njim - bili su potpuno proterani sa svoje zemlje i iz svoje države pre oko 2000 godina, a utočište su našli u zemljama i narodima širom

sveta gde su ih drugi narodi gledali sa podozrenjem i smatrali uljezima koji su “za sve krivi”.

Primat u promovisanju ideje monoteizma i Božjih moralnih principa preuzeli su hrišćani (u 1. veku), a zatim i Muslimani (u 6. veku). Iako je hrišćanstvo nastalo kao jedan jevrejski religijski pokret, za kratko vreme je odstupilo od svojih izvornih jevrejskih korena i okrenulo se paganstvu, tako da je samo mali deo hrišćana tokom istorije uspevao da sačuva čistotu vere, a većina je živela kao i stari pagani, pa su kao takvi postali najveći neprijatelji Jevreja i preostalih vernih hrišćana.

Muslimani su najviše sačuvali Božja moralna načela ulaganjem u porodicu i tokom većeg dela istorije bili su u dobrim odnosima sa jevrejskim narodom.

U svom pisanom otkrivenju - Bibliji, Bog ne samo da daje informacije o zakonima po kojima bi čovek trebalo da živi, već takođe obaveštava ljude kako će istorija pobune biti privedena kraju. Božji plan spasenja čovečanstva (onih koji žele da se spasu) biće priveden kraju na isti način kao što je bio i započet - Bog će formirati državu koja će po svojim zakonima i uredbama biti videlo svim narodima i državama na svetu.

Kao što smo videli, kada je jevrejski narod pre 3500 godina ulazio u savez sa Bogom, narodu je dato upozorenje da će posledice upornog kršenja Božjih zakona i uspostavljenog saveza biti proterivanje iz zemlje u narode širom sveta. To se zaista i desilo.

Međutim, ostavljena je mogućnost da se narod pokaje i obrati svom Tvorcu:

“Ako se opomeneš u srcu svom, gde god bio među narodima, u koje te bude proterao Gospod Bog tvoj, i obratiš se ka Gospodu Bogu svome, i poslušаш glas Njegov u svemu što ti ja zapovedam danas, ti i sinovi tvoji, iz svega srca svoga i iz sve duše svoje, tada će Gospod Bog tvoj povratiti roblje tvoje i smilovaće se na tebe, i opet ćete prikupiti od svih naroda po kojima te bude rasejao Gospod Bog tvoj. Ako bi ko tvoj i na kraj sveta proteran bio, otuda će te opet sabrati Gospod Bog tvoj i otuda te uzeti. I odvešće te **opet** Gospod Bog tvoj **u zemlju koju behu nasledili oci tvoji, i nasledićeš je**, i učiniće ti dobro i umnožiće te više nego oce tvoje...”⁶

Nakon svih godina izgnanstva, Jevreji su ponavljali ove Božje reči i maštali o povratku u svoju zemlju. Okolni narodi su im se rugali govoreći da ih je njihov Bog zauvek odbacio. Međutim oni su ponavljali Božje reči iz Biblije:

“Ovako veli Gospod, koji daje sunce da svetli danju, i **zakone** mesecu i zvezdama da svetle noću, koji raskida more i čini da buče vali njegovi, kojem je ime Gospod nad vojskama. Ako tih **zakona** nestane ispred Mene, govori Gospod, i seme će Izrailjevo prestati biti narod preda mnogom navijek. Ovako veli Gospod: **ako se može** izmeriti nebo gore i izvideti temelji zemaljski dole, **tada** ću i ja odbaciti svo seme Izrailjevo za sve što su učinili, veli Gospod.”⁷

I još:

“Evo idu dani, govori Gospod, kad se neće više govoriti: Tako da je živ Gospod koji je izveo sinove Izrailjeve iz zemlje egipatske, nego će se govoriti: Tako da je živ Gospod koji je izveo sinove Izrailjeve iz zemlje severne i iz svih zemalja u koje ih beše razagnao! Jer ću ih opet dovesti u zemlju njihovu koju sam dao ocima njihovim.”⁸

Međutim, vremenom su mnogi Jevreji počeli da zaboravljaju ove reči, a nekima se toliko sviđeo život u neznabožačkim narodima, naročito u Evropi, da su izjavljivali da “nemaju nameru da se vraćaju tamo u pustinju, među zmije i škorpije”. Krajem 19. i početkom 20. veka asimilacija Jevreja u Evropi postala je tako velika da su mnogi od njih počeli da se izjašnjavaju kao “Nemci jevrejske veroispovesti”, “Poljaci

jevrejske veroispovesti” itd. Njih nije zanimao nikakav odlazak u Obećanu zemlju, baš kao i mnoge njihove pretke pre 3500 godina.

Istorijski izveštaj beleži da je prilikom prvog osnivanja države Izrael, u vreme Mojsija, bilo oko **600.000** vojno sposobnih jevrejskih muškaraca,⁹ i da su skoro svi bili pobijeni od strane Boga jer su odbili da uđu u Obećanu zemlju i tako prekršili zavet koji su napravili sa Bogom, odnosno odbili su da sačuvaju svoje živote i da sa Bogom učestvuju u velikom planu spasenja budućih generacija i celog čovečanstva. Bog je zato njihove sinove uveo u Obećanu zemlju.

Ovoga puta, 3500 godina kasnije, sredinom 20. veka, Bog je po drugi put osnovao državu Izrael, ali ovoga puta je morao da pobije **deset puta više** Jevreja - oko **6 miliona**. Poznato je da su nakon Drugog svetskog rata preživeli Jevreji na sve moguće načine gledali da se dokopaju zemlje koja im je bila obećana.

Vrlo je važno zapaziti da Bog preuzima na sebe odgovornost za sve što se dešava na planeti Zemlji.¹⁰ Kada su u dalekoj prošlosti Asirci počinili veliko krvoproliće u Izraelu, i kada su Jevreji bili odvedeni u Asiriju da budu robovi, Bog je Asirce nazvao svojom “šibom gneva”.¹¹ Jevreji su pre toga prinosili decu na žrtvu “bogovima”, ugledajući se na okolne paganske

narode, i činili mnoge druge strašne stvari, tako da je Bog pedagoški delovao da bi se sačuvao zdravi deo naroda.

Pre Drugog svetskog rata mnogi Jevreji su činili ista strašna dela, prihvatajući evropsku pagansku kulturu i žrtvujući sebe i svoju decu na oltarima evropskih bogova materijalizma, ateizma, darvinizma, komunizma, pomodarstva itd. I ovoga puta Bog je upotrebio “šibu”. Ovoga puta, Božja “šiba gneva” bili su papa Pije XII, Hitler i njihovi saradnici.

Tako je 1948. godine ponovo osnovana država Izrael. Danas u Izraelu živi oko jedna trećina ukupne svetske jevrejske populacije.

Iako je nakon Drugog svetskog rata njihov broj rapidno smanjen, uticaj jevrejskih biznismena se zadržao u mnogim zemljama, naročito u onima koje nisu bile pod uticajem rimske crkve. Vremenom, rimska crkva je srušila komunizam u Istočnoj Evropi, formirala Evropsku Uniju i počela da širi svoj uticaj u celom svetu. Amerika, kao najveći saveznik države Izrael, nalazi se u velikoj ekonomskoj krizi, i predstavlja najomraženiju zemlju na svetu, najviše zahvaljujući agresivnoj kampanji od strane Evropske Unije. Evropska novčanica “evro” je potpuno preuzela primat u odnosu na američki “dolar”, a uticaj rimske crkve u Americi je

veći nego ikada. Očigledno da je pitanje dana kada će država Izrael izgubiti podršku svog najjačeg saveznika u ovom svetu.

Jerusalim ili Vavilon?

Najstariji pisani dokumenti jasno otkrivaju da je grad Vavilon najstariji simbol ljudske pobune protiv Boga. Zidanje čuvene Vavilonske kule, pre oko 4000 godina, predstavljao je akt ujedinjena ondašnjih naroda protiv Boga koji su želeli da postanu čuveni po gradnji velike građevine koja bi ih zaštitila od Boga u slučaju novog Potopa.¹² Vođa te pobune bio je Nevrod, koga su neznabožački narodi obožavali kroz sve naraštaje, a propast tadašnjeg Vavilona, i nedovršenje kule se oplakivao kroz vekove.

U to vreme, Božji patrijarh na zemlji bio je **Sem** - Nojev sin, koji je bio praotac Avrama. Mržnja prema Bogu manifestovala se mržnjom prema patrijarhu Semu i njegovoj porodici, i od doba Nevroda ta mržnja prema Bogu i Njegovom narodu zove se “antisemitizam”. U svojoj velikoj mržnji prema Semu i njegovom Bogu, Nevrod je krenuo u rat protiv njih. Sem je sa svojim ljudima potukao neprijatelja, a Nevrod je bio ubijen.¹³

Obožavanje Nevroda i Vavilona, kao i “bogova” koje su oni predstavljali, time nije prestalo.

Oko 1500 godina kasnije Vavilon je ponovo postao moćno carstvo, a vrhunac je dostigao za vreme vladavine cara Navuhodonosora. U to vreme postojao je Jerusalim, kao simbol Boga i Njegovog naroda. Zbog velikog moralnog otpada, Jerusalim je bio pokoren od strane Vavilonjana, a Jevreji su bili odvedeni u Vavilon kao robovi. Vavilonjani su zasluge za svoj uspeh pripisivali svojim “bogovima” i hvalili se kako su njihovi “bogovi” jači i veći od jevrejskog Boga.

I tada, kada je Vavilon bio na vrhuncu svoje slave, Bog je objavio da će Vavilon vrlo brzo biti razoren do temelja i da više niko nikada neće živeti u tom gradu.¹⁴ To se uskoro desilo kada su Persijanci zauzeli Vavilon i potpuno ga razorili. Od tada više niko ne živi na mestu grada Vavilona, a arapski pastiri ga zaobilaze govoreći da je to “ukleto mesto”.

Poznato je da je tokom istorije grčki car Aleksandar Makedonski želeo da pokaže da je on najveći bog, pa je odlučio da zida Vavilon i da obori Božju objavu protiv tog grada, za koju je čuo od svojih ljudi. Aleksandar je ubrzo umro u Vavilonu, u zenitu svoje snage, a da taj grad nikada nije sazidao.

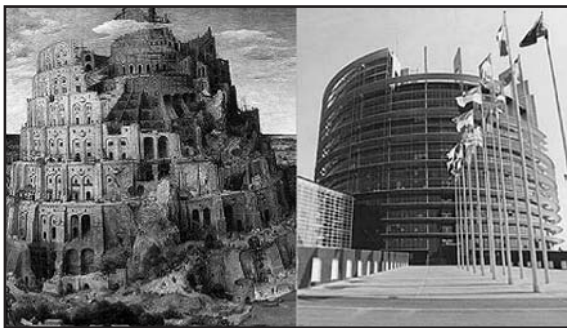
Međutim, želja za novim Vavilonom nije pres-tajala među paganskim narodima. Konačno,

formiranjem Evropske Unije, postavljeni su temelji novom svetskom Vavilonu. Plakati, simboli i zakoni Evropske Unije jasno ukazuju na njihovu želju da se poistovete sa drevnim Vavilonom (slike 12 i 13). Sve ove aktivnosti su usmerene ka poslednjem koraku, a to je formiranje Velikog Vavilona na celoj planeti. I opet, glavna prepreka tom cilju je Jerusalim.

Odmah nakon Drugog svetskog rata, rimska crkva je preko jezuita započela borbu protiv Izraela. Jezuiti su formirali Palestinsku oslobodilačku organizaciju,¹⁵ a okolni narodi se nepres-

Slika 12. Slika Vavilonske kule (levo) i plakat Evropske Unije (desno) na kojem piše: “Evropa: Mnogo jezika - jedan glas”. Nekada davno Bog je razdvojio jezike narodima i sprečio zidanje Vavilonske kule. Danas se jezici (narodi) ponovo ujedinjuju u gradnji Vavilona.

Slika 13. Slika nedovršene Vavilonske kule (levo) i zgrada Evropskog parlamenta u Strasburu u obliku nedovršene Vavilonske kule (desno).

tano huškaju protiv Izraela. I pored svega, broj jevrejskih stanovnika države Izrael povećao se osam puta od osnivanja države.

Ono što možemo da očekujemo u danima koji su pred nama jeste ujedinjenje celog sveta u pobuni protiv Boga, formiranje univerzalne svetske vlade i univerzalne religije. U tom projektu ostaće još samo jedna prepreka koja će trebati da se savlada, a to su Izrael i Jerusalem. Amerika, kada uskoro potpuno potpadne pod kontrolu rimske crkve postaće - od najvećeg saveznika države Izrael - njen najveći neprijatelj. Jevrejski sekularni biznismeni i političari, koji se uzdaju u svoj novac i uticaj, ostaće bez svega, baš kao i njihovi preci u Evropi tokom

Drugog svetskog rata. Oni veruju da mogu da se dogovore sa rimskom crkvom i da će se ona držati svojih obećanja, a zaboravili su istoriju koja je najbolje formulisana u rečima čuvenog Getea, takođe Jevrejina, koji je kazao: “Samo započnite sa Rimom, i već ste prevareni.”¹⁶

Bog ima problem sa ljudima jer oni žele zlo. Njegova borba za čovečanstvo je mnogima nerazumljiva jer su pod snažnim uticajem medija i lažnih mudraca koji stvaraju pogrešnu sliku o ovom svetu. U isto vreme, Bog obaveštava ljude o svom Planu spasenja za čovečanstvo. Preko jednog čoveka (Avrama) i preko jednog naroda (jevrejskog), Bog će uputiti poziv na pokajanje i pomirenje svim ljudima.

Bog ne radi sa savršenim ljudima, ali Njegov metod rada je uvek isti - On je davanjem slobodne volje, čoveku dopustio da izabere destrukciju, ali ga sve vreme poziva da se okrene onome što je dobro. Većina ostaje uporna u odbacivanju Božjeg poziva, a neki, kada dođu u nevolju, okreću se dobru, menjaju svoj način života i pozivaju Boga u pomoć. Rezultati su sjajni, a primer takvih ljudi je videlo za sve one koji teže dobru.

Slična je situacija i sa narodima. Bog je u svim narodima podizao ljude koji su pozivali na pozitivne promene, na okretanje porodici, prioro-

di, zdravlju, moralu, i iz istorije vidimo da su mnogi narodi nestajali jer su bili uporni u pobuni protiv svega što je dobro. Neki narodi su tokom istorije opstajali, jer su uspevali da sačuvaju dovoljno moralnih vrednosti na kojima su mogle da se razvijaju nove generacije. Te moralne vrednosti su naročito dolazile do izražaja u trenucima velikih nevolja, kada se veliki deo naroda okretao ka dobru.

Pre oko pola veka, jedan narod je, nakon velike nevolje, izabrao put izlečenja. Tom narodu je omogućeno da dobije zdravu sredinu, i proces izlečenja je u toku. Konačno izlečenje će uslediti nakon još jedne velike nevolje, i to izlečenje će biti veliki podsticaj mnogim ljudima i narodima da donesu važne pozitivne odluke u svojim životima.

(Primer ovog naroda može da bude primer drugim narodima kako je moguće imati svoju državu. Takva država može da opstane u ovom svetu samo ako je pod Božjom zaštitom. U knjizi "Osnovi teokratije" biće objašnjeno kako bi takva država danas mogla da se formira i kako bi trebala da bude uređena, odnosno kakvi bi zakoni u njoj trebali da budu na snazi.)

Pred nama je dan kada će država Izrael ostati bez ikakve ovozemaljske podrške i pomoći. Tada će se ispuniti Božje reči zapisane u Bibliji:

“Kad budu u nevolji, tražiće me.”¹⁷ U poslednjem činu ovozemaljske istorije izabrani Božji narod će se okrenuti ka svome Bogu: “I tražite me, i naćićete me, kada me potražite svim srcem svojim.”¹⁸

U tim danima Bog će ustati da brani svoj narod: “Govori Gospod koji je razapeo nebesa i osnovao zemlju, i stvorio čoveku duh koji je u njemu: Evo ja ću učiniti Jerusalem čašom za opijanje svim narodima unaokolo, i koji se god narodi budu podigli na Jerusalem zatrće se, pa makar se podigli svi stanovnici zemaljski.”¹⁹

Pre konačnog suda, čovečanstvo će dobiti veliku svetlost istine:

“U to će vreme deset ljudi od svih jezika narodnih uhvatiti jednog Jevrejina za skut govoreći: ‘Idemo s vama, jer čujemo da je s vama Bog’.”²⁰

“Doći će mnogi narodi i silni narodi da traže Gospoda nad vojskama u Jerusalmu i da se mole Gospodu’.”²¹

“Jer će Gospod utešiti Sion, utešiće sve razvaline njegove, i pustinju njegovu učiniće da bude kao Edem, kao vrt Gospodnji. Radost i veselje će se nalaziti u njemu, zahvaljivanje i pevanje.”²²

Neki zaključci

Pred Bogom postoje samo dve vrste ljudi - oni koji su na Njegovoj strani i oni koji su protiv Njega. Kao Tvorac univerzuma, Bog uspostavlja zakone, meša se u tok istorije i određuje ko može da živi u njegovoj kući. U stvaranju bića koja će biti slična Njemu, a čija je glavna osobina ljubav i služba blišnjima, Tvorac podnosi veliku žrtvu, posmatra najmonstruoznije zločine i trpi najstrašnije optužbe na svoj račun. On procenjuje da je stvaranje bića po Njegovom obličju vredno te žrtve.

Božji primer je glavna ideja vodilja onih koji staju na Njegovu stranu - stvaranje dobrih ljudi nema cenu, i žrtvovati se u tom smeru je najveća misija ozbiljnog čoveka. Imati pored sebe dobre ljude je najveći uspeh koji čovek može da ostvari u životu - dobri ljudi su izvor najveće sreće i duhovnog i ekonomskog blagostanja.

Jedna od Božjih zapovesti kaže da je lažno prikazivanje Boga u ovom svetu jedan od najtežih prestupa - oni koji se izjašnjavaju da su na Njegovoj strani, a nemoralno žive, predstavljaju "gad pred Gospodom".²³ Koristeći striktno biblijsku terminologiju, pred Bogom postoje samo dve grupe ljudi: (1) Jevreji i (2) neznaboš-

ci. Reč "Jevrejin" u Bibliji ne predstavlja nacionalnu kategoriju, već duhovnu, a sama reč "Jevrejin" znači "biti na drugoj strani, biti na Božjoj strani, preći na Božju stranu". Kako se Bog odnosi prema onima koji se lažno predstavljaju kao "Jevreji" možemo jasno videti u istoriji.

Bog je naumio da preko Avrama pouči sve ljude i narode, i da svi oni "pređu na Njegovu stranu". Većina ljudi je izabrala drugu stranu, a planeta Zemlja se skoro potpuno pretvorila u pozornicu najstrašnijih satanističkih rituala. Sotona vlada ovim svetom, ali njegova vladavina je privremena i dopuštena je jer za neke njegove sledbenike još ima šansi da se promene, dok u isto vreme oni koji su izabrali Boga biće stavljeni na test da li zaista žele da budu na Njegovoj strani.

Nazvati nekoga "Jevrejin" je postala najteža uvreda u ovom svetu, a prema onima koji su na taj način bili kvalifikovani tokom istorije sprovodila se najveća represija i progon. Nije potrebno da čovek bude genetski potomak Avrama da bi osetio tu vrstu mržnje. Dovoljno je da moralno živi i odmah će doći na udar okruženja koje prihvata jedan drugi sistem vrednosti.

Zamislimo muškarca koji ne želi da čini preljubu, koji ne provodi vreme u kafanama opijajući se, koji ulaže u svoju suprugu i decu, živi i radi u prirodi, na spavanje odlazi sa prvim mrakom, a budi se uz veličanstveni prizor izlaska sunca. Ili zamislimo ženu kojoj je zadovoljstvo da provodi vreme sa svojom decom, kojoj su muž i porodica “karijera”, koja svoju privlačnost ispoljava svojom dobrotom, a ne golim telom, i koja svoju polnu čistotu čuva za brak. Danas bi ovakvi ljudi bili okarakterisani kao “primitivni”, “zaostali” i “nazadni”.

Ukoliko bi takvi ljudi bili uporni da osnivaju privatne škole i svoju decu sačuvaju od negativnog uticaja okoline, sigurno da bi takva deca bila najbolja, a takve porodice najsložnije i najjače. U tom slučaju bi te porodice bile optužene da su napredne jer krađu i izrabljuju druge porodice, a u krajnjoj liniji bi bilo optuženi da “vladaju svetom” i da su krivi za svo zlo koje pogađa ovaj svet.

Isus iz Nazareta je rekao: “Spasenje dolazi od Jevreja.”²⁴ Danas su oni koji se izjašnjavaju kao sledbenici Isusa, postali najveći progonitelji Jevreja. To govori o njihovom odbacivanju onoga što je Isus govorio, ali i o progonu koji Bog dopušta da bi stvorio čoveka i narod koji će biti videlo u ovome svetu.

Biti na strani pravde, poštenja i morala, znači biti u grupi onih koji su najomraženiji u ovom svetu. Nekada je potrebno da čovek i svojim ovozemaljskim životom brani svoje dostojanstvo, jer je dostojanstvo ono najvrednije što imamo - to je Božje obličje koje je Bog stvorio u nama koje niko ne može da uništi, osim nas samih. Tvorac, kao davalac života, u stanju je da ponovo stvori čoveka i nakon njegove smrti, ali nije u stanju da čoveku ponovo stvori dostojanstvo ako ga ovaj trajno izgubi. Okretanjem ka Bogu, upoznavanjem sa Njegovim principima i načinom Njegovog delovanja kroz istoriju koji su zapisani u Bibliji, i prihvatanjem tih principa u svom životu, čovek može da izgradi i unapredi svoje porušeno dostojanstvo.

Bog kaže: “Pred tebe stavljam život i smrt, ti izaberi, ja ti savetujem da izabereš život.”²⁵

LITERATURA

Mišolovka

1. Nil Nidli. Zakoni zdravlja i izlečenja, 12. poglavlje, Eden, 2007.
2. Elden Čalmers. Kako unaprediti mozak, Metafizika, 2008.

Odgovornost

1. 1. a) McGinnis JM, Foege WH. Actual causes of death in the United States. JAMA 1993 Nov 10;270(18):2207-2212. b) Preliminary data on births and deaths-United States, 1995. MMWR Morb Mortal Wkly Rep 1996 Oct 25;45(42):914-919.
2. Nil Nidli. Zakoni zdravlja i izlečenja, 12. poglavlje, Eden, 2007.
3. Video “Dozvola za ubijanje”, serijal “Uspon satanizma”, CPS, 2000.

Manipulacija

1. Jovan Bukelić. Deca pakla. Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, Beograd, 1996.
2. Robert Elez. Smrt iz tanjira. CPS, Beograd, 2008.

Viši oblik manipulacije

1. Hislop A. The Two Babylons. Book Jungle; 2007.
2. Hoerth A. Archaeology & the Old Testament. Grand Rapids, Michigan, 1998.
3. Johnson A. Solving Stonehenge: The Key to an Ancient Enigma. Thames & Hudson, 2008.
4. McLaughlin S. The Complete Guide to Easter Island. Easter Island Foundation, 2007.
5. Aveni A. Between the Lines: The Mystery of the Giant

Ground Drawings of Ancient Nasca, Peru. University of Texas Press, 2000.

6. Saton V. Iluminati. Plavi krug, Beograd, 2005, str. 121.
7. Janičijević J. U znaku Moloha - Antropološki ogled o žrtvovanju. Idea, Beograd, 1995.
8. 3. Mojsijeva 18, Biblija.
9. Knjiga Isusa Navina, Biblija.
10. 2. Knjiga Mojsijeva, poglavlja 7-12, Biblija.
11. Miroљub Petrović. Nauka i problem smrti. CPS, Beograd, 2008.
12. 5. Mojsijeva 18, Biblija.
13. 2. Mojsijeva 19, Biblija.
14. 5. Mojsijeva 18, Biblija.

Skriveni

1. Rodžer Norn, Moje beg od demona, Metafizika, Beograd, 2006.
2. Albert Pike, mason 33. stepena, Morals and Dogma, str. 213
3. Albert Pike, mason 33. stepena, Magnum Opus, str. 20.
4. Albert Pike, mason 33. stepena, Liturgy of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, str. 109
5. Albert Pike, mason 33. stepena, Morals and Dogma, str. 32
6. Molitva tokom rituala 24. stepena Albert Pike, mason 33. stepena, Liturgy of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, str. 99
7. Albert Pike, mason 33. stepena, Morals and Dogma, str. 352
8. Albert Mackey, mason 33. stepena Symbolism of Freemasonry, str. 157.
9. Albert Pike, mason 33. stepena Morals and Dogma, str. 13.
10. Albert Pike, mason 33. stepena Morals and Dogma, str. 593.
11. Albert Pike, mason 33. stepena Morals and Dogma, str. 776.
12. Albert Pike, mason 33. stepena Morals and Dogma, str. 477.
13. Albert Pike, mason 33. stepena Magnum Opus, str. 7.
14. Albert Pike, mason 33. stepena Morals and Dogma, str. 15.
15. Albert Pike, mason 33. stepena Morals and Dogma, str. 697.
16. Albert Pike, mason 33. stepena, Magnum Opus, str. 42
17. Albert Pike, mason 33. stepena, Morals and Dogma, str. 321
18. Albert Pike, mason 33. stepena, Morals and Dogma, str. 324
19. Albert Pajk, mason 33. stepena Instructions to the 23 Sup-

- reme Councils of the World, July 14, 1889
20. Manly P. Hall, mason 33. stepena, The Lost Keys of Freemasonry, str. 48
21. Video "Tajna društva", emisija "Masonerija", Fer Press Beograd, 2008.
22. Jim Shaw and Tom McKenney, The Deadly Deception: Freemasonry Exposed... By One of Its Top Leaders (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc.) p. 137.
23. Ref. 21, p. 26.
24. James L. Gould, mason 33. stepena, Guide to the Royal Arch Chapter, str. 1.
25. Albert Mackey, mason 33. stepena, Mackey's Encyclopedia, Vol. 1, str. 60-61.
26. Manly P. Hall, mason 33. stepena, Lectures on Ancient Philosophy, str. 451.
27. Manly P. Hall, mason 33. stepena, The Lost Keys of Freemasonry, str. 100.
28. Albert Pike, mason 33. stepena, Morals and Dogma, str. 815.
29. Albert Pike, mason 33. stepena, Morals and Dogma, str. 111.
30. Video "Sekte", emisija "Uspion satanizma", Fer Press, Beograd, 2007.
31. Ref. 29.
32. Ref. 29.
33. Ref. 29.
34. Ref. 29.
35. Ref. 29.
36. Ref. 29.
37. a) <http://www.azstarnet.com/allheadlines/119396>, b) <http://www.fbi.gov/page2/nov06/missing112206.htm>, c) www.missingkids.com.
38. Video "Tajna društva", emisija "Noć veštica", Fer Press, Beograd, 2008.
39. Bob Larsen, Extreme Evil, 1999, p.65. (Iz videa "Demaskirani Holivud", 1. deo, CPS).
40. Video "Satanisti - posvećenici zla", Dunav film, Beograd, 1999.
41. Thomas Malthus. An Essay on the Principle of Population, Cambridge University Press, 1992.
42. Theodore D. Hall, The Scientific Background of the Nazi "Race Purification" Program, <http://www.trufax.org/avoid/nazi.html>
43. Tom Hartman, Poslednji dani planete Zemlje, Metafizika, Beograd, 2006, str. 7.
44. a) Vence Ferel, Opasnost vakcina. CPS, Beograd, 2008. b) Leonard Horowitz, Emerging Viruses, Tetrahedron, Massachusetts, 1997.
45. Lorin Dej, Kondomi ne rade. CPS, Beograd, 2008, str. 11.
46. Henry C. Clausen, mason 33. stepena, Clausens Commentaries, str. 184.
47. <http://www.blic.co.yu/svet.php?id=16573>
48. <http://www.danas.co.yu/20070319/evropa1.html>
49. <http://blogoye.org/doktor>
50. Ivona Živković. Mali vodič za ljubitelje kredita, <http://ivona4ivkovic.blogspot.com/2005/10/mali-vodi-za-ljubitelje-kredita-prvi.html>
51. Ket Barns. Masonski i okultni simboli. Metafizika, Beograd, 2006, str. 82.
52. Albert Pike, mason 33. stepena, Magnum Opus, str. 31
53. Albert Pike, mason 33. stepena, Legend of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, str. 109.
54. Albert Pike, mason 33. stepena, Morals and Dogma, str. 254.
55. Albert Pike, mason 33. stepena, Magnum Opus, str. 42.
56. Albert Pike, Morals and Dogma, str. 293.
57. Charles Darwin, Postanak vrsta, Uvod, str. 16.
58. Teodosius Dobzhansky. The American Biology Teacher, arch 1973 (35:125-129).
59. a) Robert Džentri. Mala misterija stvaranja, No Limit Books, Beograd, 2000. b) www.religionnewsblog.com/17231/dr-dino-sentenced-to-10-years-in-prison, c) www.ncseweb.org/resources/news/2008/XX/172_harun_yahya_sentenced_to_pri_5_9_2008.asp
60. Morris F, kao što je citirano u: Mander J. Four Arguments for the Elimination of Television. New York, NY: Quill, 1977 p. 208.
61. Nil Nidli. Zakoni zdravlja i izlečenja, 13. poglavlje, Eden,

- 2007.
62. Marijan Jošt, Tehnologija samouništenja. Metafizika, Beograd, 2006, str. 17.
63. Elden Čalmers, Kako unaprediti mozak. Metafizika, 2008.
64. W. L. Wilmshurst, The Meaning of Masonry (Bell Publishing Company, reprint of fifth edition published in 1927), p. 19.
65. Ref. 56.
66. Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry (Richmond, Virginia: L. H. Jenkins, Inc., 1919), p. 104-105.
67. Video "Tajna društva", emisija "Masonerija - od tame do svetlosti?", Fer Press, Beograd, 2008.
68. Ref. 57.
69. Ref. 57.
70. Dokument koji podnosi mason majstor 3. stepena za prijem u više stepene. Ralf Eperon, Masonerija - zavera protiv hrišćanstva, Plavi krug, Beograd, 2006.
71. Zoran Nenezić, mason 33. stepena, Masoni Jugoslavije, str. 75.
72. Džon Saton, Illuminati. Plavi krug, Beograd, 2006.

Imperija uzvraća udarac

1. Tom Hartman. Poslednji dani planete Zemlje. Metafizika, Beograd, 2006, str. 46.
2. Ref. 1, str. 47.
3. Kolumbovo pismo citirano u "Documents of West Indian History" by Eric Williams, Port-of-Spain, Trinidad: PNM, 1963, and Peter Marry's, De Orbe Novo, 1516.
4. Ref. 1, str. 48.
5. Ref. 1, str. 48.
6. L. Ferraris: Prompta Bibliotheca, art. "Papa", II. Vol. VI, pp. 26-29.
7. Ralf Vudrou, Vavilonska misterijska religija, Pi press, str. 117.
8. Isto, str, 118.
9. Isto, str, 118.
10. Isto, str, 118.
11. Video "Zabranjena knjiga", CPS, Beograd, 2008.
12. a) <http://www.spirituallysmart.com/alberto.html>, b)

- <http://pavlescgb.cetinje.com/baza/ALBERTO.pdf>
13. Adam Clarke. Komentar Staroga zaveta, IV, 596.
14. Urija Smit. Danilo i Otkrivenje. Unija RASD, Beograd, 1976, str. 113.
15. Archibald Alison, Istorija Evrope, Vol. III, p. 22.
16. Walter Scott, Život Napoleona Bonaparte, Sv. I, str. 239.
17. W. Jochmann, ed., Adolf Hitler: Monologe in Führerhauptquartier, 1941-1944, Hamburg, 1980, 41. Citirano u: Džon Kornvel, Hitlerov papa, Službeni list, Beograd, 2000, str. 249.
18. Džon Kornvel, Hitlerov papa, Službeni list, Beograd, 2000, str. 105.
19. Ref. 14, str. 20.
20. Ref. 14, str. 106-107.
21. Ref. 14, str. 298.
22. G. Cicano, Diaries, London, 1947, 538. Citirano u: Džon Kornvel, Hitlerov papa, Službeni list, Beograd, 2000, str. 280.
23. Time Magazine, Killer of the Masses, 16. mart 1953.
24. Ralf Eperon, Masonerija - zavera protiv hrišćanstva, Plavi krug, Beograd, 2004; Ralf Eperon, Nevidljiva ruka, Plavi krug, Beograd, 2000.

Najveća prevara

1. Osnovni principi Drevnog i Prihvaćenog Škotskog Reda. Konstitucija Vrhovnog Saveta Srbije. NIN, Beograd, 28. oktobar .2004, str. 36.
2. 1. Mojsijeva 2,7. Biblija.
3. Knjiga propovednikova 12,7. Biblija
4. Ref. 2.
5. Danilo 12,2; Isajja 26,19; Jezekilj 37. Biblija.
6. 1. Mojsijeva 3,4-5. Biblija.
7. <http://www.nadlanu.com/Dynamic/News,intLangID,2,intCategoryID,123,intItemID,90850.html>

Završni udarac

1. www.dr-drustvo.rs.rs/sajt/doc/File/_neonatalna_apstrakti.pdf
2. http://petarj.blogspot.com/2008_06_01_archive.html
3. a) McGinnis JM, Foege WH. Actual causes of death in the

- United States. JAMA 1993 Nov 10;270(18):2207-2212. b) Preliminary data on births and deaths-United States, 1995. MMWR Morb Mortal Wkly Rep 1996 Oct 25;45(42):914-919.
4. a) S. I. McMillen & David E. Stern. None of these diseases. Revell; 3 edition, 2000. b) http://pavlescg.bc-cetinje.com/baza/Nijedna_od_ovih_bolesti.doc, str. 4.
5. Maimonides, Mishneh Tora.
6. 5. Mojsijeva 30. Biblija.
7. Jeremija 31,35-37. Biblija.
8. Jeremija 16,14.15. Biblija.
9. 2. Mojsijeva 12,37. Biblija.
10. 5. Mojsijeva 32, 39. Biblija.
11. Isaija 10,5. Biblija.
12. Džejms Frejzer, Zlatna grana, Draganić, Beograd, str. 420-424.
13. 1. Mojsijeva 11,4. Biblija.
14. Isaija 13. Biblija.
15. a) Eric Phelps, Vatican Assassins. www.vaticanassassins.org
b) www.uhcg.org/Israel-Beware/Save-Israel-Chapt4.html
16. Janković D. Kalendar i njegova istorija. ATS, Beograd, 2000, str. 17.
17. Osija 5,15. Biblija
18. Jeremija 29,13. Biblija.
19. Zaharija 12,2.3.10.11. Biblija.
20. Zaharija 8,23. Biblija.
21. Zaharija 8,20-22. Biblija.
22. Isaija 51,3. Biblija.
23. 2. Mojsijeva 20,7. Biblija.
24. Jevandjelje po Jovanu 4,22. Biblija.
25. 5. Mojsijeva 30,19. Biblija.

Sadržaj

Mišolovka	5
Odgovornost	9
Manipulacija	14
Viši oblik manipulacije	26
Skriveni	37
Imperija uzvraća udarac	98
Najveća prevara	124
Završni udarac	133

O autoru

Miroljub Petrović je diplomirao geologiju, smer paleontologija, na Univerzitetu u Beogradu. Završio je medicinu na International Institute of Original Medicine u SAD. Momentalno radi doktorsku disertaciju. Osnivač je i direktor Centra za prirodnjačke studije u Beogradu i Sakramentu, SAD. Jedan je od osnivača Centra za antropološke studije iz Beograda koji se bavi problemom sekta. Održao je veliki broj predavanja u Evropi i Americi.

Preporučujemo knjige
Miroljuba Petrovića

Nauka i problem smrti
Tajna srećnog života
Brak i porodica
Osnovi teokratije

Preporučujemo predavanja Miroljuba
Petrovića na DVD-u:

- Nauka i problem smrti (23 predavanja)
- Darvinizam: put ka super-čovjeku ili put ka samouništenju (9 predavanja)
- Tajne skrivene u stenama (8 predavanja)

Distibucija: 063/836-0661, 065/836-0661
knjizarafest@yahoo.com

Za dodatne informacije posetite sajt
www.creation6days.com

Preporučujemo najbolja svetska izdanja na polju
nauke, religije i medicine:

Popularna medicina:

- Načela zdravog života, Dr Pol Volk
- Zdrava ishrana, Dr Pamplona Rodžer
- Smrt iz tanjira, Dr Robert Elez
- Lečenje raka sirovom hranom, Dr Kristin Nolfi
- Otrovi sa velikim K - slučaj protiv kafe i drugih braon
napitaka, Dr Agata Treš
- Kako sam pobedila rak, Dr Lorin Dej
- Kondomi ne rade, Dr Lorin Dej
- Zakoni zdravlja i izlečenja, Dr Nil Nidli
- Izlaz iz depresije, Dr Nil Nidli
- Moć zdravlja, Dr Hans Dil
- Moć ishrane, Dr Kolin Kembel
- Kako unaprediti mozak, Dr Elden Čalmers
- Vakcine - novi genocid? Vens Ferel
- Seme uništenja - šokantne informacije o GMO, Džefri
Smit

Opasnosti okultizma:

- Skrивene tajne masonerije, Dr Keti Barns
- Masonerija - zavera protiv hrišćanstva, Ralf Eperson
- Masonski i okultni simboli, Dr Keti Barns
- Moj beg od demona, Rodžer Norn
- Poslednji dani planete Zemlje, Tom Hartman
- Mistična medicina - kakve opasnosti kriju akupunktura,
akupresura, homeopatija, iridologija i druge srodne vešti-
ne, Dr Voren Piters

Video izdanja:

- Dokazi stvaranja (30 emisija), Uspon satanizma (11 emisi-
ja), Biblijski crtani filmovi (40 emisija), Zakoni zdravlja (8
emisija), i još mnogo toga.

Distibucija: 065/836-0661, 063/836-0661

knjizarafest@yahoo.com

www.creation6days.com, www.zakonizdravlja.com